

ABANDONO Y ADOPCIÓN DE ANIMALES DE COMPAÑÍA

Trabajo presentado por:

Paso Nuñez, Victoria (NIU: 1203888)

Roqueta i Vilà, Eva (NIU: 1204944)

Tutorizado por:

Jaume Balagué

CURSO 2011 - 2012

Índice

1. Introducción	3
2. Situación del abandono en España	4
2.1. Hablemos de números	4
2.2. Evolución del abandono en España	4
2.3. Abandono y adopción en Cataluña	5
2.4. Destino de los animales abandonados	5
2.5. Principales causas de abandono	6
2.6. La superpoblación	7
3. Legislación general	9
3.1. Legislación sobre protección animal y maltrato	9
3.2. Legislación sobre el abandono animal	13
4. Identificación i censo de animales de compañía	16
4.1. Legislación	16
4.2. El microchip	22
4.3. El AIAC: Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia	23
4.4. La red continental Europetnet	24
4.5. Censo de animales de compañía	24
5. Las asociaciones de protección y defensa de los animales, y centros de recogida	26
5.1. Legislación	26
5.2. Asociaciones protectoras de animales	28
- Trámites para crear una protectora de animales	29
- Cuestionarios pre-adopción y seguimientos post-adopción	30
5.3. Centros de recogida de animales	31
- Gestión de la recepción y alojamiento de los animales	31
- Cuidado y supervisión de animales e instalaciones	32
- Atención veterinaria y posición respecto a eutanasia	33
- Protección de la salud de las personas	34
- Adopción	35
- Localización de propietarios de animales perdidos/abandonados	35
- Atención al cliente	37
- Participación ciudadana (voluntariado)	37
6. Discusión	38
7. Bibliografía	41
8. Documentos anexos	42
- Anexo 1: Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals	43
- Anexo 2: Ordenança sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals	86
- Anexo 3: Cuestionario pre-adopción	114

1. Introducción

Hemos escogido este tema porque creemos que es un tema de actual importancia debido a la gran cantidad de animales abandonados que existe hoy en día en España.

También influye el hecho de que estamos muy concienciadas al respecto, ya que ambas tenemos animales adoptados, y hemos llevado a cabo algún tipo de ayuda a asociaciones protectoras de animales, actuado como casa de acogida o intentado promover la adopción de animales que necesitaban una segunda oportunidad.

Al ser un tema de carácter general y tan amplio, pensamos que sería relativamente sencillo encontrar mucha información relacionada, y que eso nos ofrecía la oportunidad de dirigir el trabajo hacia aquellos aspectos que nos resultaran de mayor interés o importancia.

Por ejemplo, nos interesaba profundizar en la legislación relativa al tema de la identificación de animales de compañía, ya que una de nosotras encontró hace tiempo varios problemas y supuestas “lagunas legales” a la hora de identificar a un animal adoptado, y en su momento ni veterinarios ni la administración pública supo responder las dudas que surgieron respecto al tema.

Nos gustaría declarar que ambas hemos participado por igual en la realización de la totalidad de este trabajo.

2. Situación del abandono en España¹ :

2.1. Hablemos de números

Según un estudio anual realizado por la fundación Affinity®, en el que recopila información recibida por gran parte de las protectoras y perreras de las principales ciudades de España, se calcula que en el año 2010 se recogieron **109.07** perros y **35.983** gatos abandonados, lo que supone más de **400** perros y gatos recogidos **a diario** de las calles.

Esto sin tener en cuenta los animales abandonados recogidos por particulares o pequeñas protectoras que no participaron en el estudio, los de especies diferentes a perros y gatos, o los que no tuvieron la suerte de ser recogidos.

Estas cifras demuestran la vergonzosa y alarmante situación del abandono en España, ya que la tasa de abandonos es muy superior a la del resto de países europeos, y existe una conciencia social muy pobre sobre la adopción y tenencia responsable de animales de compañía.

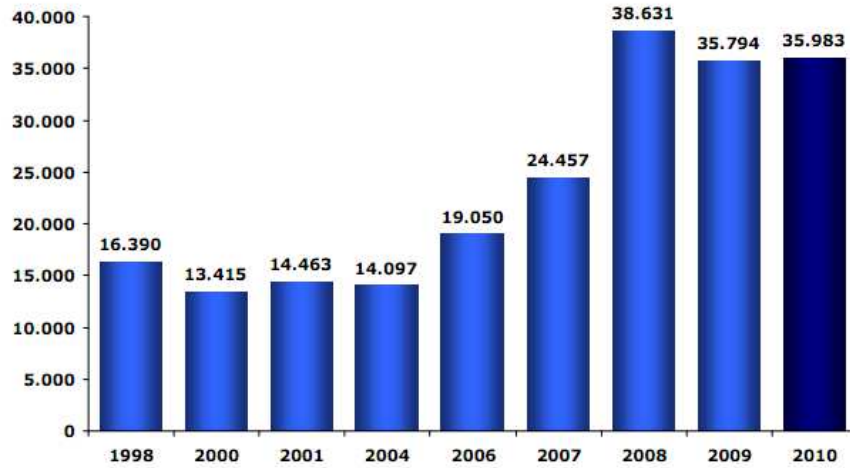
2.2. Evolución del abandono en España

En las siguientes gráficas podemos ver el número de perros y gatos recogidos en un intervalo de años desde 1998 y 2010. En ambas se observa una clara tendencia general al aumento, aunque en los dos últimos años ha disminuido ligeramente con respecto a 2008, año que llama la atención, ya que hubo un aumento de más de 10.000 animales abandonados, tanto en perros como en gatos.

¹ Datos extraídos del *Estudio Affinity sobre el abandono de animales de compañía, 2010*.

Evolución del número de gatos recogidos (1998-2010)

2.3. Abandono y adopción en Cataluña

Según los datos del estudio, en el que se comparan los datos de distintas Comunidades Autónomas, Cataluña es la segunda C.A. en la que más perros abandonados se recogen, y la primera en el caso de los gatos.

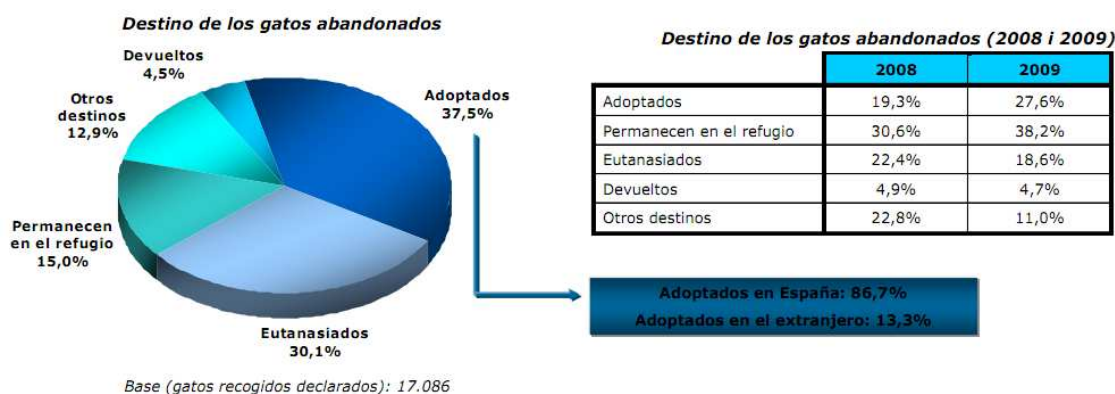
Llama la atención que Cataluña es también la C.A. en la que se llevan a cabo más adopciones, tanto de perros como de gatos, aunque la tasa de adopciones ha disminuido respecto a años anteriores.

2.4. Destino de los animales abandonados

En el siguiente gráfico observamos el destino de los perros abandonados en el año 2010, y en la tabla tenemos los datos de 2008 y 2009, para poder comparar. Se observa en 2010 una tendencia a adoptar más perros y a que más cantidad de ellos sean devueltos a sus dueños, de manera que disminuye el porcentaje de ellos que permanecen en los refugios.

En el caso de los gatos, observamos que sigue aumentando el número de animales adoptados. Sin embargo, también aumenta significativamente el porcentaje de gatos eutanasiados.

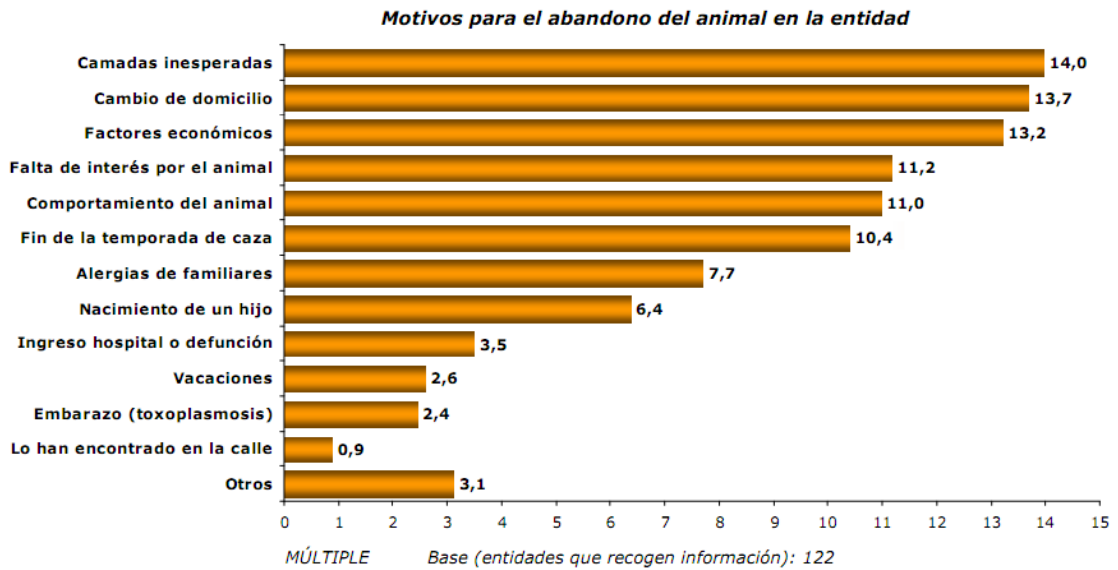
2.5. Principales causas de abandono:

El *Informe de la Problemática del Abandono de Perros en España 2008* elaborado por la marca Pedigree® incluye como principales causas del abandono de animales de compañía:

- a) Falta de concienciación (19,3%)
- b) Cambio de domicilio (17,4%)
- c) Falta de capacidad adquisitiva (13%)
- d) Compra compulsiva (11,1%)
- e) Aparición de alergias (8,3%)
- f) Fin de la temporada de caza (8,3%)
- g) Incompatibilidad con la vida familiar (8%)
- h) Vuelta de inmigrantes a sus países de origen (7%)
- i) Camadas indeseadas (4,2%)
- j) Problemas de comportamiento (3%)

Llama la atención el gran porcentaje de estos abandonos causado por una conciencia social incorrecta: casi 35% de abandonos (que suman la falta de concienciación, la compra compulsiva y las camadas indeseadas) se podría haber evitado si la población hubiera estado mejor concienciada sobre la tenencia responsable de animales de compañía.

En el siguiente gráfico podemos observar las principales causas de abandono en 2010 según el informe Affinity©. En él los resultados son similares, y llama la atención el alto porcentaje de abandonos por camadas inesperadas, que como hemos comentado antes la inmensa mayoría podrían haber sido evitados con una correcta concienciación de los propietarios.

2.6. La superpoblación

Multitud de animales nacen cada año en España, y otros tantos son importados desde otros países, hasta llegar al punto de existir una superpoblación.

Entendemos por superpoblación la condición en que la densidad de una población se amplía hasta tal límite que provoca un empeoramiento del entorno, una disminución en la calidad de vida o un desplome de la población. Es decir, que esta población se vuelve insostenible.

En el caso de los animales de compañía, al darse esta insostenibilidad, muchos propietarios optan por abandonar a sus mascotas. De manera que podemos afirmar que la superpoblación está íntimamente ligada al abandono y a la saturación de perreras y protectoras.

Pero ¿de dónde provienen tantos animales? ¿Nacen tantas mascotas en nuestro país como para provocar una superpoblación?

Existen criadores de mascotas responsables y profesionales que tienen pocas camadas al año, crían seleccionando sus reproductores y sus líneas genéticas para intentar conseguir cachorros sanos y que se ajusten al estándar de su raza, y que se aseguran de que durante su crecimiento éstos reciben la alimentación, cuidados y atención veterinaria correctos. Estos criadores suelen entrevistar a los compradores de sus cachorros para asegurarse de que se trata de personas responsables que van a ofrecer al cachorro los cuidados que necesita a lo largo de toda su vida, en vez de vendérselos a la primera persona que se interesa por ellos. De la misma manera se ofrecen a ayuda a los propietarios con cualquier duda o problema que les aparezca, y muchos de

ellos incluso se ofrecen a acoger a los animales si los propietarios por lo que sea llega un momento que no pueden seguir teniéndolos. Obviamente, las mascotas abandonadas que proceden de este tipo de criaderos son la inmensa minoría.

Prácticamente la totalidad de animales abandonados proviene de:

- a) **Cría por particulares:** Incluye tanto embarazos inesperados por descuidos de los propietarios, como embarazos deseados por la “ilusión de tener crías de su mascota” o de “vivir la bonita experiencia de criar”, o por la creencia errónea de que las hembras deben tener mínimo una camada por temas de salud.

Por regla general estos criaderos particulares carecen de los conocimientos suficientes para sacar adelante una camada sana, socializada, o para ayudar al nuevo propietario con cualquier problema que pudiera surgir. Finalmente los cachorros suelen repartirse a conocidos o al primero que pregunta por ellos, ya sea regalados, ya sea vendidos a un precio muy económico. Gran parte de esos animales, entregados sin criterio ni control, acaban engrosando el número de animales abandonados.

- b) **Criaderos ilegales:** La alta demanda de cachorros de raza a precios económicos ha hecho que muchas personas hayan visto una oportunidad de negocio en hacer criar a sus perros, algunos hasta el punto de convertir garajes y trasteros en criaderos ilegales, en los que invierten lo mínimo para sacar el máximo beneficio, manteniendo a los animales en unas pésimas condiciones de vida.

Estos cachorros se suelen vender en páginas de anuncios de Internet a precios mucho menores que los de los buenos criaderos, ya que el dinero invertido en sus cuidados, alimentación y atención veterinaria suele ser muy bajo o casi nulo.

- c) **Animales provenientes de países del este:** Se calcula que cada año llegan 200.000 cachorros de raza nacidos en criaderos de Europa del Este, en los que los perros son explotados hasta el final de su vida para sacar el máximo rendimiento económico. Tienen camada tras camada, encerrados en pequeñas jaulas, y cuando ya no valen para criar o son demasiado viejos simplemente los matan. Los cachorros viajan de contrabando o con cartillas veterinarias falsas, y muchos de ellos mueren durante el trayecto. Una vez aquí, son vendidos en tiendas de animales.

La mayoría de estos animales sufren enfermedades infecciosas o hereditarias, y según datos de 2009, más del 70% muere al poco tiempo de haber sido entregado a sus propietarios.

3. Legislación general

3.1. Legislación sobre protección animal y maltrato

- **A nivel internacional:**

A nivel internacional no hay leyes de protección animal, pero existe la Declaración universal de los derechos de los animales, que fue proclamada en Bélgica el 15 de octubre de 1978 en asamblea de la Organización de la Naciones Unidas para la Educación, la Ciencia y la Cultura (UNESCO) y posteriormente aprobada por la Organización de las Naciones Unidas (ONU).

Declaración universal de los derechos de los animales:

Preámbulo

Considerando que todo Animal posee derechos.

Considerando que el desconocimiento y desprecio de dichos derechos han conducido y siguen conduciendo al hombre a cometer crímenes contra la naturaleza y contra los Animales.

Considerando que el reconocimiento por parte de la especie humana de los derechos de la existencia de las otras especies de Animales constituye el fundamento de la coexistencia de las especies en el mundo.

Considerando que el hombre comete genocidio y existe la amenaza de que siga cometiéndolo.

Considerando que el respeto de los Animales por el hombre está ligado al respeto de los hombres entre ellos mismos. Considerando que la educación debe enseñar, desde la infancia, a observar, comprender, respetar y amar a los Animales.

Se proclama lo siguiente:

Artículo 1

Todos los Animales nacen iguales ante la vida y tienen los mismos derechos a la existencia.

Artículo 2

- a) Todo Animal tiene derecho al respeto.
- b) El hombre, en tanto que especie animal, no puede atribuirse el derecho a exterminar a los otros animales o de explotarlos violando ese derecho. Tiene la obligación de poner sus conocimientos al servicio de los Animales.
- c) Todos los Animales tienen derecho a la atención, a los cuidados y a la protección del hombre.

Artículo 3

- a) Ningún Animal será sometido a malos tratos ni a actos crueles.
- b) Si es necesaria la muerte de un Animal, ésta debe de ser instantánea, indolora y no generadora de angustia.

Artículo 4

- a) Todo Animal perteneciente a una especie salvaje tiene derecho a vivir libre en su propio ambiente natural, terrestre, aéreo o acuático, y a reproducirse.
- b) Toda privación de libertad, incluso aquella que tenga fines educativos, es contraria a ese derecho

Artículo 5

- a) Todo Animal perteneciente a una especie que viva tradicionalmente en el entorno del hombre, tiene derecho a vivir y a crecer al ritmo y en condiciones de vida y de libertad que sean propias de su especie.
- b) Toda modificación de dicho ritmo o dichas condiciones que fuera impuesta por el hombre con fines mercantiles es contraria a ese derecho.

Artículo 6

Todo Animal que el hombre ha escogido como compañero tiene derecho a que la duración de su vida sea conforme a su longevidad natural.

Artículo 7

Todo Animal de trabajo tiene derecho a una limitación razonable del tiempo e intensidad de trabajo, a una alimentación reparadora y al reposo.

Artículo 8

- a) La experimentación animal que implique un sufrimiento físico o psicológico es incompatible con los derechos del animal, tanto si se trata de experimentos médicos, científicos, comerciales, como toda otra forma de experimentación.
- b) Las técnicas alternativas deben ser utilizadas y desarrolladas.

Artículo 9

Cuando un Animal es criado para la alimentación, debe ser nutrido, instalado y transportado, así como sacrificado, sin que ello resulte para él motivo de ansiedad o dolor.

Artículo 10

- a) Ningún Animal debe de ser explotado para esparcimiento del hombre.

- b) Las exhibiciones de animales y los espectáculos que se sirven de Animales son incompatibles con la dignidad del Animal.

Artículo 11

Todo acto que implique la muerte de un Animal sin necesidad es un biocidio, es decir, un crimen contra la vida.

Artículo 12

- a) Todo acto que implique la muerte de un gran número de animales es un genocidio, es decir, un crimen contra la especie.
- b) La contaminación y la destrucción del ambiente natural conducen al genocidio.

Artículo 13

- a) Un Animal muerto debe ser tratado con respeto.
- b) Las escenas de violencia en las cuales los animales son víctimas deben ser prohibidas en el cine y en la televisión salvo si tiene como fin el dar muestra de los atentados contra los derechos del animal.

Artículo 14

- a) Los organismos de protección y salvaguarda de los Animales deben ser representados a nivel
- b) gubernamental.
- c) Los derechos del animal deben ser defendidos por la ley, como lo son los derechos del hombre.

A nivel internacional no hay leyes de protección animal, pero existe la Declaración universal de los derechos de los animales, que fue proclamada en Bélgica el 15 de octubre de 1978 en asamblea de la Organización de la Naciones Unidas para la Educación, la Ciencia y la Cultura (UNESCO) y posteriormente aprobada por la Organización de las Naciones Unidas (ONU).

- **A nivel europeo:**

La protección de los animales de compañía en Europa es responsabilidad de los Estados Miembro.

- **A nivel nacional:**

España ha trasladado a las Comunidades Autónomas la competencia de promulgar leyes de protección animal autonómicas.

En cuanto al maltrato animal, está penado en el Código penal:

- **Artículo 632, sección 2:**

Los que maltrataren cruelmente a los animales domésticos o a cualesquiera otros en espectáculos no autorizados legalmente sin incurrir en los supuestos previstos en el artículo 337 serán castigados con la pena de multa de 20 a 60 días o trabajos en beneficio de la comunidad de 10 a 20 días.

- **Artículo 337:**

El que por cualquier medio o procedimiento maltrate injustificadamente a un animal doméstico o amansado, causándole la muerte o lesiones que menoscaben gravemente su salud, será castigado con la pena de tres meses a un año de prisión e inhabilitación especial de uno a tres años para el ejercicio de profesión, oficio o comercio que tenga relación con los animales.

• **A nivel autonómico:**

El 16/7/2003 se publicó en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* núm. 3926 la Ley 22/2003, de 4 de julio, que establece legislación global sobre la protección de los animales en Cataluña. Esta ley fue derogada por el Decreto legislativo 2/2008, de 15 de abril, por el cual se aprueba el texto refundido de protección de los animales (DOGC núm. 5113, de 17.04.2008).

En el Anexo 1 se puede leer el texto en su totalidad, en catalán.

• **A nivel municipal:**

En Barcelona también existe la *Ordenança sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals*, aprobada por el Consell Plenari del 22/12/2003, que tiene como finalidad alcanzar el máximo nivel de protección y bienestar de los animales, garantizar una tenencia responsable y la máxima reducción de las pérdidas y los abandonos de animales.

En el Anexo 2 se puede leer el texto en su totalidad, en catalán.

3.2. Legislación sobre el abandono animal

- **A nivel nacional:**

El abandono de animales domésticos está considerado delito según el Código Penal:

- **Artículo 631, sección 2:**

Quienes abandonen a un animal doméstico en condiciones en que pueda peligrar su vida o su integridad serán castigados con la pena de multa de quince días a dos meses.

- **A nivel autonómico:**

En la Ley 22/2003, de 4 de julio, de protección de los animales aparecen los siguientes artículos (o fragmentos) específicos sobre el abandono de animales de compañía:

- **Artículo 3:** Definiciones

b. Animal de compañía: es el animal doméstico que las personas mantienen generalmente en el hogar con la finalidad de obtener compañía del mismo. A efectos de la presente Ley, disfrutan siempre de esta consideración los perros y los gatos.

g. Animal abandonado: es el animal de compañía que no va acompañado de persona alguna ni lleva identificación alguna de su origen o de la persona que es su propietaria o poseedora. Tienen también la consideración de abandonados los casos establecidos por el artículo 17.3.

- **Artículo 17, sección 3:** Recuperación de animales

Si el animal lleva identificación, el ayuntamiento o, si procede, la correspondiente entidad supramunicipal tiene que avisar, mediante la oportuna notificación, a la persona propietaria o poseedora, que dispone de un plazo de veinte días para recuperarlo y abonar previamente todos los gastos originados. Transcurrido dicho plazo, si la persona propietaria o poseedora no ha recogido el animal, este se considera abandonado y puede ser cedido, acogido temporalmente o adoptado, efectos que deben haberse advertido en la notificación mencionada.

- **Artículo 5:** Prohibiciones

Quedan prohibidas las siguientes actuaciones con respecto a los animales:

c. Abandonarlos.

- **Artículo 27:** Inspección y vigilancia de los animales de compañía.

1. Corresponden a los municipios o bien a los consejos comarcales o a las entidades locales supramunicipales, en caso de que los municipios les hayan cedido las competencias, las siguientes funciones:

c. Recoger y controlar a los animales de compañía abandonados o perdidos y a los animales salvajes urbanos

- **Artículo 30:** Clasificación de infracciones

2. Son infracciones leves:

q) No evitar la huida de animales.

3. Son infracciones graves:

v) Abandonar animales, si se ha efectuado en unas circunstancias que no suponen riesgo alguno para el animal.

4. Son infracciones muy graves:

c) Abandonar animales, si se ha realizado en unas circunstancias que puedan comportarles daños graves.

• **A nivel municipal:**

La *Ordenança sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals*, incluye el siguiente artículo sobre animales abandonados y perdidos:

- **Artículo 19:** Animales de compañía abandonados y perdidos

1. Se considerará abandonado un animal de compañía cuando no lleve la identificación establecida legalmente para localizar a su propietario y no vaya acompañada por ninguna persona. Se considerará perdido un animal de compañía cuando lleve identificación para localizar al propietario y no vaya acompañado por ninguna persona.

2. Los animales de compañía abandonados y los que, sin serlo, circulen sin la identificación establecida legalmente serán recogidos por los servicios municipales y mantenidos en observación durante un periodo de 20 días naturales. Los animales de compañía perdidos serán recogidos por los servicios municipales; la recogida será comunicada a sus propietarios y estarán en observación durante 10 días naturales desde la comunicación. Una vez transcurrido este plazo, si la persona propietaria no ha recogido al animal, se le comunicará un nuevo aviso y quedará en observación

durante 10 días naturales adicionales. En el caso de que el animal sea recuperado por el propietario, el animal será entregado con la identificación correspondiente previo pago de todos los gastos originados.

3. Una vez hayan transcurrido los plazos anteriores, si los animales de compañía no han sido recogidos por su propietario, se procederá a promover su cesión, a darlos en adopción, o a cualquier otra alternativa adecuada. Estará prohibido el sacrificio excepto en aquellos casos en los que sea dictaminado bajo criterio veterinario atendiendo a conductas marcadamente agresivas hacia las personas o otros animales, o a estados patológicos que impliquen un sufrimiento para el animal o supongan un riesgo de transmisión de enfermedades contagiosas graves.

4. En cualquier momento la custodia de los animales de compañía podrá ser delegada provisionalmente a otras personas físicas o jurídicas.

5. En el caso de gatos que se encuentren en las situaciones descritas en los párrafos 2 y 3 de este artículo, el Ayuntamiento promoverá las colonias de gatos como alternativa a su sacrificio. Estas colonias consistirán en la agrupación controlada de gatos, debidamente esterilizados, en espacios públicos a cargo de organizaciones y entidades cívicas sin ánimo de lucro.

6. El *Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals* deberá ser informado de la recogida, traslado y destino de los perros y gatos vagabundos y podrá realizar propuestas sobre estos aspectos, siempre que este órgano lo crea conveniente para el ejercicio de sus funciones.

4. Identificación y censo de animales de compañía

4.1. Legislación

- Según la **Ley 22/2003, de 4 de julio, de protección de los animales:**

- **Artículo 14:** Registro general de animales de compañía y censos municipales.

1. Se crea el Registro general de animales de compañía, que está gestionado por el departamento competente en materia de medio ambiente. El Registro general es único y está constituido por el conjunto de datos de identificación de los censos municipales de animales de compañía que establece el apartado 2.

2. Los ayuntamientos tienen que llevar un censo municipal de animales de compañía en el cual deben inscribirse los perros, los gatos y los hurones que residen de manera habitual en el municipio. En el censo deben constar los datos de identificación del animal, los datos de la persona poseedora o propietaria y otros datos que se establezcan por reglamento.

3. La persona propietaria o poseedora de un perro, un gato o un hurón tiene un plazo de tres meses desde el nacimiento y de treinta días desde la fecha de adquisición del animal, el cambio de residencia, la muerte del animal o la modificación de otros datos incluidos en el censo, para comunicarlo al censo municipal o al Registro general. Previamente a la inscripción en el censo municipal o en el Registro general, es preciso haber llevado a cabo la identificación de forma indeleble del animal.

4. Los censos municipales y el Registro general se elaboran siguiendo criterios de compatibilidad informática de acuerdo con las directrices elaboradas por el departamento competente en materia de medio ambiente.

5. El departamento competente en materia de medio ambiente establece un sistema informático de gestión única del Registro general compatible con los censos municipales y con los de las instituciones privadas que lo pidan. Este sistema informático debe regirse por los principios de eficiencia, eficacia, unidad, coordinación, gestión ordenada y servicio público y debe facilitar la gestión a las administraciones locales.

6. El Registro general de animales de compañía puede ser gestionado directamente por el departamento competente en materia de medio ambiente o mediante el encargo de gestión, de acuerdo con las condiciones y los requisitos establecidos por la legislación vigente.

7. Los perros, los gatos y los hurones deben llevar de modo permanente por los espacios o vías públicas una placa identificativa o cualquier otro medio adaptado al collar en que deben constar el nombre del animal y los datos de la persona que es su poseedora o propietaria.

8. Las personas propietarias o poseedoras de animales de compañía están obligadas a comunicar la desaparición del animal al ayuntamiento donde esté censado en un plazo de cuarenta y ocho horas, de modo que quede constancia.

9. El Registro general de animales de compañía es público y puede acceder a él todo aquel que lo solicite, de acuerdo con el procedimiento y los criterios establecidos en la legislación sobre el procedimiento administrativo y en la normativa sobre protección de datos.

- **Artículo 15:** Identificación

1. Los perros y los gatos deben ser identificados mediante:

- a. Identificación electrónica con la implantación de un microchip homologado.
- b. Otros sistemas que puedan establecerse por vía reglamentaria.

2. La persona o la entidad responsable de la identificación del animal debe entregar a la persona poseedora del animal un documento acreditativo en el que consten los datos de la identificación establecidos por el **artículo 14.2**. Asimismo, debe comunicar los datos de la identificación al Registro general de animales de compañía en el plazo de veinte días, a contar de la identificación.

2 bis. Las personas propietarias o poseedoras de animales de compañía que provengan de otras comunidades autónomas o de fuera del Estado y que se conviertan en residentes en Cataluña tienen que validar su identificación y registrarlos de acuerdo con el procedimiento que se establezca por reglamento.

3. La identificación de los perros, los gatos y los hurones constituye un requisito previo y obligatorio para hacer cualquier transacción del animal y debe constar en cualquier documento que haga referencia a este. Cualquier transacción hecha sin que conste la identificación del animal es nula y se tiene por no efectuada. La nulidad de la transacción no exime a la persona poseedora de las responsabilidades que le puedan corresponder.

4. Debe establecerse por reglamento la necesidad de identificar obligatoriamente a otras especies de animales en razón de su protección, por razones de seguridad de las personas o bienes o por razones ambientales o de control sanitario.

- **Según el Decreto 328/1998, de 24 de diciembre, por el cual se regula la identificación y el Registro general de animales de compañía:**

- **Artículo 2: Obligación de identificar**

2.1 Los poseedores de animales de compañía han de proveer a sus animales con alguno de los sistemas de identificación establecidos en este Decreto, dentro de los tres meses siguientes a la fecha de nacimiento del animal.

2.2 La identificación de los animales de compañía constituirá un requisito previo y obligatorio para realizar cualquier transacción del animal.

2.3 Esta marca que identifica al animal deberá figurar en cualquier documentación que haga referencia al animal.

- **Artículo 3: Sistemas de identificación**

3.1 El marcaje de los animales de compañía se realizará obligatoriamente por uno de los sistemas siguientes, que se adaptaran en todo caso a la normativa de la Unión Europea:

- a) Tatuaje en la piel por un medio que garantice su carácter indeleble.
- b) Implantación de un transponder que se adapte a lo que establece el punto 3 de este artículo.

Estas marcas constarán de un código alfanumérico que permita, en todo caso, identificar al animal y garantizar la no-duplicidad, mediante un sistema de asignación reconocido por la *Direcció General de Producció i Indústries Agroalimentàries*, de acuerdo con lo que establecen los artículos 6.1 i 6.2 de este Decreto.

3.2 El tatuaje se realizará en la cara interna del pabellón auricular o en cualquiera de las patas traseras a nivel de la ingle, mediante dermatógrafo u otro sistema que asegure el carácter indeleble del tatuaje.

3.3 El transponder se implantará en el lado izquierdo del cuello del animal. En caso de que por una circunstancia justificada no sea posible la implantación del transponder en el lado izquierdo del cuello del animal, se implantará en la zona de la cruz, entre los hombros, y se hará constar expresamente en el documento establecido en el artículo 4 de este Decreto el lugar en el que se ha implantado. Además, el transponder ha de cumplir las características siguientes:

- a) Ha de estar dotado de un sistema antimigratorio y de un recubrimiento biológicamente compatible.
- b) La estructura del código alfanumérico que incorporen se ha de adaptar al que establece la norma ISO 11.784.
- c) El sistema de intercambio de energía entre el dispositivo y el lector se ha de adaptar a lo que establece la norma ISO 11.785.

- **Artículo 4: Acreditación de la identificación**

4.1 El marcaje de los animales de compañía ha de ser realizado en condiciones de asepsia por personal calificado que pertenezca a una entidad reconocida por el Departamento de Agricultura, Ganadería y Pesca para la gestión de los sistemas de identificación, de acuerdo con lo que establece el artículo 6.1 de este Decreto.

4.2 La persona o entidad responsable del marcaje del animal ha de entregar al poseedor del animal un documento acreditativo de este hecho donde han de constar, al menos, los datos siguientes: el sistema de identificación utilizado y el sitio donde se ha aplicado, el código de identificación, los datos de la persona o la entidad que realiza este marcaje, la especie animal y la raza, el sexo y la fecha de nacimiento del animal.

4.3 En cualquier transacción de un animal de compañía se habrá de entregar al nuevo poseedor del animal el documento acreditativo de su identificación que establece el apartado anterior.

4.4 En el caso de ilegibilidad de una marca se habrá de realizar un remarcaje del animal. En este caso la persona o entidad que realice el remarcaje hará constar en el documento acreditativo que establece el apartado 1 de este artículo los datos de la marca anterior.

- **Artículo 5: Lectura de la identificación**

Para poder acreditar con efectos legales o administrativos la identificación de un animal mediante la implantación de un transponder, o bien para poder determinar con los mismos efectos que no se encuentra identificado con este dispositivo electrónico, hará falta que el organismo encargado de esta comprobación haya efectuado la lectura con uno o diversos aparatos que permitan la lectura de todos los modelos y tipos de transponder homologados por la norma ISO 11.785.

- **Artículo 6: Gestión de los sistemas de identificación**

6.1 La gestión de los sistemas de identificación podrá ser realizada por entidades que hayan sido reconocidas oficialmente por el Departamento de Agricultura, Ganadería y Pesca, las cuales controlarán la asignación del código, la aplicación del tatuaje o transponder y el archivo de los datos, de forma que se garantice su fiabilidad y confidencialidad.

6.2 Las entidades públicas o privadas que gestionen o quieran gestionar en Cataluña los sistemas de identificación de animales de compañía lo solicitarán al Departamento de Agricultura, Ganadería y Pesca y adjuntarán una memoria que justifique el cumplimiento de los requisitos fijados en el apartado anterior.

6.3 Las mencionadas entidades deberán facilitar al Departamento de Agricultura, Ganadería y Pesca toda la información que les sea requerida relacionada con la identificación de los animales de compañía y que figure en los correspondientes archivos de datos.

6.4 Serán válidas las identificaciones de los animales que provengan de fuera de Cataluña, siempre que se ajusten a los sistemas que establece el artículo 3 de este Decreto, hayan sido realizadas por entidades autorizadas de similares características, de acuerdo con la normativa aplicable en el lugar de procedencia del animal, y se acredite la identificación mediante un documento que establezca, al menos, los datos que prevé el artículo 4.2 de este Decreto. En caso contrario los animales se habrán de identificar en los plazos fijados por el artículo 2 de este Decreto.

- **Artículo 7: Obligatoriedad del censo**

7.1 Los ayuntamientos deben disponer de un registro censal de animales de compañía y los poseedores de animales domésticos de compañía están obligados a inscribir a sus animales en el registre censal del municipio de residencia habitual del animal, facilitando, al menos, los datos que se especifican en el anexo de este Decreto y acreditando su identificación mediante el documento establecido en el artículo 4.2.

7.2 Los ayuntamientos podrán percibir por la prestación de este servicio las tasas que se señalen en la ordenanza municipal correspondiente.

7.3 La inscripción de los animales de compañía en el registro censal del municipio se realizará en el plazo de tres meses contados a partir de la fecha de nacimiento, de adquisición, o de cambio de residencia del animal.

7.4 Los propietarios o poseedores de animales domésticos de compañía están obligados a notificar al ayuntamiento en el cual esté censado el animal, en el plazo de dos meses, la baja, la cesión o el cambio de residencia del animal, el cambio en el sistema o código de identificación que establece el artículo 3.1 de este Decreto, así como cualquier otra modificación de los datos que figuren en el censo correspondiente.

- **Artículo 8: Placa identificativa**

El registro censal del animal se ha de completar mediante una placa identificativa, en la que ha de constar el nombre del animal y los datos del propietario o poseedor del animal.

- **Artículo 9: Registro general de animales de compañía**

9.1 El Registro general de animales de compañía, dependiente del Departamento de Agricultura, Ganadería y Pesca, se adscribe a la Dirección General de Producción y Industrias Agroalimentarias, estará constituido por el conjunto de inscripciones en los registros censales de

los respectivos ayuntamientos y contendrá, al menos, los datos identificativos del animal, y el lugar donde reside habitualmente, los datos personales y domicilio de su propietario o poseedor.

9.2 De acuerdo con el artículo 40.5 de la Ley 3/1988, del 4 de marzo, de protección de los animales, el Departamento de Agricultura, Ganadería y Pesca puede delegar la gestión del Registro a las entidades que lo soliciten y cumplan los requisitos que al efecto se establezcan.

- **Artículo 10: Comunicación de derechos censales**

10.1 Los ayuntamientos han de comunicar al Departamento de Agricultura, Ganadería y Pesca o a la entidad a la que se haya delegado la gestión del Registro general de animales de compañía, directamente o a través de los consejos comarcales, en el plazo de tres meses desde la entrada en vigor de este Decreto, la relación de animales de compañía censados en su municipio, haciendo mención de los datos que figuran en el anexo de este Decreto.

10.2 A partir de esta notificación inicial los ayuntamientos han de comunicar periódicamente, y en todo caso una vez al año como mínimo, al Departamento de Agricultura, Ganadería y Pesca, las altas y las bajas que se produzcan en el Registro censal de animales de compañía, así como las modificaciones que se produzcan de los datos censales.

10.3 Los ayuntamientos pueden consultar los datos incluidos en el Registro general de animales de compañía respetando, si procede, la normativa vigente sobre protección de datos personales.

10.4 Esta comunicación se ha de realizar por escrito o por cualquier otro sistema que pueda establecer el Departamento de Agricultura, Ganadería y Pesca mediante la Dirección General de Producción e Industrias Agroalimentarias.

- **Artículo 11: Infracciones y sanciones**

Las infracciones a lo que establece este Decreto serán sancionadas de acuerdo con lo que establece la Ley 3/1988, del 4 de marzo, de protección de los animales, modificada por la Ley 3/1994, del 20 de abril.

Disposiciones transitorias:

1: Con el objetivo de permitir la continuidad del censo obligatorio que establecen la Ley del 20 de diciembre de 1952, de epizootias, y la Ley 3/1988, del 4 de marzo, de protección de los animales, se permite provisionalmente y durante un plazo de 2 años la identificación de los animales de compañía que se encuentran inscritos en el correspondiente censo en la fecha de entrada en vigor de este Decreto, mediante reseña completa del animal. Durante este periodo de dos años, se habrá de proceder al marcaje de los animales censados que no estén identificados con uno de los sistemas que establece el artículo 3.1 de este Decreto.

A efectos de la inscripción en el registro censal, este sistema de identificación sólo será de aplicación para aquellos animales de compañía que no estén marcados con uno de los sistemas de identificación que establece el artículo 3.1 de este Decreto.

Los poseedores de animales ya censados que realizan su identificación mediante los sistemas que establece el artículo 3.1 de este Decreto tienen la obligación de comunicar al registro censal del municipio en el que esté censado el animal el sistema de identificación utilizado y el código de identificación asignado.

2: Se establece un plazo de un año desde la fecha de publicación de este Decreto para que todos los animales de compañía no incluidos en la anterior disposición transitoria primera estén marcados mediante uno de los sistemas de identificación que establece el artículo 3.1 de este Decreto.

Anexo:

- Datos del propietario y/o poseedor del animal:

Nombre y apellidos.

DNI.

Domicilio y teléfono.

- Datos del animal:

Especie y raza.

Sexo.

Fecha de nacimiento.

Sistema utilizado de identificación (transponder, tatuaje o reseña completa).

Código de identificación o reseña completa, en caso de utilizarse este sistema.

Domicilio habitual del animal.

4.2. El microchip

El microchip o transponder se ha convertido en la principal herramienta de identificación de animales de compañía.

Se trata de un dispositivo electrónico del tamaño de un grano de arroz (11,2 mm de largo por 1,2 mm de circunferencia) que está formado por dos partes:

- **Microchip** en sí: permite almacenar un código compuesto por nueve dígitos y cuatro letras, los cuales combinados entre sí ofrecen 70 trillones de posibilidades. Esta característica en conjunto con las normas de fabricación hacen que cada microchip sea único y no tenga duplicidad. Por tanto el código del chip de cada animal será siempre único y diferenciable de cualquier otro.
- **Cápsula:** cubierta formada por vidrio biocompatible y una delgada capa de delalyne, que evitan que existan reacciones de rechazo por parte del cuerpo del

animal, y al ser inyectado hacen que el organismo forme una delgada capa de proteína alrededor del chip, fijándolo en su lugar de inyección y evitando su desplazamiento.

El proceso de implantación del chip debe ser llevado a cabo por un veterinario, a la altura de la nuca o las escápulas, mediante un inyector en forma de trocar, de un solo uso, que se administra con los chips.

El microchip es radiopaco e inalterable, y también pasivo, es decir que no emite ninguna señal por sí solo y no necesita ninguna batería o fuente de energía para su funcionamiento. Esto lo hace un sistema de identificación permanente y su vida útil se estima en 75 años.

El otro componente fundamental de este sistema de identificación es el **lector de microchips**, el cual permite leer el código grabado en un microchip.

Para ello utiliza un emisor de ondas de radio de baja frecuencia, las cuales atraviesan la piel del animal e inducen que el microchip retransmita una señal de rebote, que es recogida por el mismo lector, el cual la decodifica y la convierte en el número correspondiente, que es reflejado en la pantalla del mismo.

Una vez colocado el microchip, el propietario debe rellenar un impreso en el que constan sus datos y los datos del animal, así como varios teléfonos de contacto a los que recurrir en caso de encontrar al animal perdido. Este impreso consta de 3 hojas, de las cuales la original es para el Registro de Animales de Compañía de la Comunidad Autónoma (el AIAC el caso de Cataluña), la copia amarilla para el propietario, y la copia rosa para el veterinario.

4.3. El AIAC: Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia

El *Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia* fue creado por el Colegio de Veterinarios de Cataluña, y es una base de datos en la que constan los datos de todas las identificaciones efectuadas mediante microchip en los animales de compañía domiciliados en Catalunya. Su finalidad es facilitar la localización de los animales en caso de pérdida.

Únicamente son aceptados por el AIAC los microchips que se adapten a las normativas ISO 11.784 i 11.785.

Al entregar a la AIAC el impreso rellenado en el veterinario, se hace entrega al propietario del animal de una copia del documento acreditativo de la identificación, en el que consten todos los datos que se detallan en el artículo 4.2 del Decreto 328/1998. Cuando el animal es dado de alta en la base de datos, se envía al propietario una tarjeta identificativa de la propiedad del animal.

4.4. La red continental Europetnet

El portal de Internet Europetnet engloba todas las asociaciones encargadas de la identificación de los animales de compañía de toda Europa, tanto nacionales como locales.

Este sistema maximiza la eficiencia de la búsqueda de mascotas.

Su funcionamiento es sencillo: se introduce en el buscador el número de identificación del chip del animal, y acto seguido se detalla toda la actividad relativa a ese animal. Principalmente nos informa de la asociación (o asociaciones) en cuyo registro ha sido identificado el animal, por ejemplo, AIAC en el caso de Cataluña. También se obtiene información del área geográfica en la que está situada la asociación en cuestión, y métodos para contactar con ellos.

En el caso de que un animal haya sido perdido o robado y sean modificados los datos de su chip para ponerlo a nombre de otra persona, en otro país o Comunidad Autónoma, esto se verá reflejado en Europetnet, aportando datos sobre el paradero del animal, que de otra manera serían imposibles de conseguir.

4.5. Censo de animales de compañía

Los datos del propietario y del animal deben inscribirse en un registro municipal. Es una tasa a la que están sujetos todos los propietarios de animales de compañía (perros, gatos, hurones y animales exóticos). Se paga una sola vez durante la vida del animal.

Para inscribirse en el registro censal se debe rellenar el impreso de autoliquidación de la tasa de inscripción en el censo de animales de compañía. En el caso de Barcelona, estos impresos se pueden recoger en mano en Oficinas de atención al ciudadano de los distritos o en el Registro general del Ayuntamiento, o bien se puede solicitar llamando al 010 y recibir el impreso por correo, o tramitarlo por Internet desde *<http://www.bcn.cat>*.

Una vez cumplimentado este impreso, debemos ir a cualquiera de las entidades bancarias especificadas en el reverso del impreso para efectuar la autoliquidación. Encontraremos tres copias. Una es para nosotros y nos servirá de recibo acreditativo de que el animal está censado, la otra es para la entidad bancaria y la otra es para la oficina de atención al ciudadano de nuestro distrito.

Están exentas de esta tasa las personas con discapacidad que necesiten un perro guía, las personas poseedoras de la tarjeta rosa y las personas que acrediten obtener una renta familiar inferior al salario mínimo.

Las bajas por muerte, cesión o cambio de residencia del animal y cualquier otra modificación de los datos que figuren en este censo deberán comunicarse en el plazo de un mes. Junto con la tarjeta sanitaria del animal se presentará una certificación del profesional veterinario que lo haya asistido, justificativa de su muerte.

El ciudadano puede hacer todo el trámite antes mencionado por Internet excepto en el caso de perros potencialmente peligrosos, para cuyo caso se debe presentar el certificado en una oficina de atención al ciudadano o enviarlo por correo.

5. Las asociaciones de protección y defensa de los animales, y centros de recogida

5.1. Legislación:

- **Según la Ley 22/2003, de 4 de julio, de protección de los animales:**

- **Artículo 20:** Asociaciones de protección y defensa de los animales.

1. Las asociaciones de protección y defensa de los animales deben inscribirse en el Registro del Departamento de Medio Ambiente, para obtener el título de entidad colaboradora.

2. El Departamento de Medio Ambiente puede convenir con las asociaciones de protección y defensa de los animales el cumplimiento de tareas en relación con la protección y la defensa de los animales.

3. El Departamento de Medio Ambiente puede establecer ayudas para las asociaciones que han obtenido el título de entidades colaboradoras, destinadas a las actividades que lleven a cabo en relación con la protección y defensa de los animales, especialmente para la ejecución de programas de adopción de animales de compañía en familias cualificadas, en la promoción de campañas y programas de esterilización de perros y gatos, así como la promoción de campañas de sensibilización de la ciudadanía.

4. Las asociaciones a que se refiere el apartado 3 tienen la consideración de interesadas en los procedimientos sancionadores establecidos por la presente Ley, en los casos en que hayan formulado la correspondiente denuncia o hayan formalizado la comparecencia en el expediente sancionador, sin perjuicio de la privacidad de los datos de carácter personal.

- **Artículo 16:** Recogida de animales.

1. Corresponde a los ayuntamientos recoger y controlar a los animales de compañía abandonados, perdidos o salvajados y controlar a los animales salvajes urbanos.

2. Los ayuntamientos pueden delegar la responsabilidad a que hace referencia el apartado 1 en administraciones o entidades locales supramunicipales, siempre bajo el principio de la mejora en la eficiencia del servicio y bajo la aplicación de los preceptos de la presente Ley.

3. Los ayuntamientos deben disponer de instalaciones de recogida de animales abandonados o perdidos adecuadas y con suficiente capacidad para el municipio o convenir la realización de este servicio con entidades supramunicipales u otros municipios.

4. En la prestación del servicio de recogida de animales abandonados o perdidos, los ayuntamientos o las entidades públicas supramunicipales, sin perjuicio de su responsabilidad en el cumplimiento de la normativa aplicable, pueden concertar su ejecución con entidades externas, preferentemente con asociaciones de protección y defensa de los animales legalmente constituidas o con empresas especializadas de control y recogida de animales de compañía.

5. El personal que trabaje en los centros de recogida de animales de compañía que cumplan tareas de recogida o manipulación de los mismos debe haber efectuado un curso de cuidador o cuidadora de animales, cuyas características y contenido deben ser establecidas por reglamento.

6. Los ayuntamientos o las entidades supramunicipales, por sí mismos o mediante asociaciones de protección y defensa de los animales colaboradoras del Departamento de Medio Ambiente, deben confiscar a los animales de compañía si hubiera indicios que se les maltrata o tortura, si presentaran síntomas de agresiones físicas, desnutrición, atención veterinaria deficiente o si se hallaran en instalaciones indebidas.

- **Artículo 17:** Recuperación de animales.

1. El ayuntamiento o, si procede, la correspondiente entidad supramunicipal deben hacerse cargo de los animales abandonados o perdidos hasta que sean recuperados, cedidos o, en su caso, sacrificados según lo establecido en el **artículo 11.1**.

2. El plazo para recuperar un animal sin identificación es de veinte días. El animal debe ser entregado con la identificación correspondiente y previo pago de todos los gastos originados.

3. Si el animal lleva identificación, el ayuntamiento o, si procede, la correspondiente entidad supramunicipal tiene que avisar, mediante la oportuna notificación, a la persona propietaria o poseedora, que dispone de un plazo de veinte días para recuperarlo y abonar previamente todos los gastos originados. Transcurrido dicho plazo, si la persona propietaria o poseedora no ha recogido el animal, este se considera abandonado y puede ser cedido, acogido temporalmente o adoptado, efectos que deben haberse advertido en la notificación mencionada.

- **Artículo 18:** Acogida de animales.

1. Los centros de recogida de animales abandonados o perdidos deben atender a las peticiones de acogida de animales de compañía, que deben formularse por escrito.

2. La acogida de los animales de compañía debe ajustarse a los siguientes requerimientos:

a. Los animales deben ser identificados previamente a la acogida.

- b. Los animales deben ser desparasitados, vacunados y esterilizados si han alcanzado la edad adulta, con el fin de garantizar unas condiciones sanitarias correctas.
- c. Hay que entregar un documento donde consten las características y necesidades higiénico-sanitarias, etológicas y de bienestar del animal.
- d. Cada centro debe llevar el libro de registro mencionado en el apartado 21.b con los datos de cada uno de los animales que ingresan, de las circunstancias de su captura, hallazgo o entrega, de la persona que ha sido su propietaria, si fuera conocida, así como de los datos del animal. La especificación de los datos que deben constar en el Registro debe establecerse por vía reglamentaria.

3. Las instalaciones de recogida de animales abandonados, que deben controlar los ayuntamientos tanto en sus propios centros como en los centros de recogida concertados, deben disponer de las correspondientes medidas de seguridad, con la finalidad de garantizar la integridad física y psíquica de los animales, evitar su huida y limitar el número de animales que convivan en grupos con el fin de evitar peleas y la diseminación de enfermedades infecto-contagiosas. Debe establecerse por reglamento los requisitos que estas instalaciones deben reunir con el fin de dar cumplimiento a lo establecido por la presente Ley.

- **Artículo 11:** Sacrificio y esterilización de animales.

1. Se prohíbe el sacrificio de gatos y perros en las instalaciones para el mantenimiento de animales de compañía, y en los núcleos zoológicos en general, excepto por los motivos humanitarios y sanitarios que se establezcan por vía reglamentaria.

2. El sacrificio de animales debe efectuarse, en la medida que sea técnicamente posible, de forma instantánea, indolora y previo aturdimiento del animal, de acuerdo con las condiciones y métodos que se establezcan por vía reglamentaria.

3. El sacrificio y la esterilización de los animales de compañía deben ser efectuados siempre bajo control veterinario.

5.2. Asociaciones protectoras de animales

Una asociación protectora de animales es toda aquella cuya finalidad sea la protección y defensa de los animales.

El personal que las forma está constituido en su mayoría por voluntarios, que realizan una labor de manera altruista y no remunerada. El dinero de las protectoras proviene de las aportaciones voluntarias de sus socios o integrantes, o de donaciones voluntarias puntuales.

Las labores de una protectora de animales son muy amplias, y puede englobar una serie de acciones muy diferentes:

- Acogida de animales abandonados, recuperación y cuidados veterinarios en caso de que sea necesarios, vacunación y castración, y finalmente búsqueda de un hogar para ellos.
- Adopción permanente de animales con enfermedades graves, de edad muy avanzada, o que por las razones que sea no sean adoptados, por parte de miembros de la protectora o gente de su confianza.
- Acciones educativas: campañas de concienciación social sobre una tenencia responsable, beneficios de la castración, importancia de una correcta identificación, proyectos educativos en colegios...
- Acciones jurídicas: intervenciones de carácter legal como denuncias por maltrato o abandono.

Por lo tanto no existe una definición precisa sobre las funciones/obligaciones de una protectora, cada una decide y manifiesta en sus estatutos cuales son sus objetivos primordiales.

Generalmente no cuentan con un local para mantener a los animales, sino que funcionan a base de casa de acogida, que son casas particulares que mantienen a los animales temporalmente hasta que están en buenas condiciones y aparece un adoptante para ellos. Esto suele implicar un trato más individualizado de los animales.

La mayoría suelen utilizar Internet como medio para darse a conocer, difundir sus actividades o campañas, recaptar socios, o fomentar la adopción de los animales.

Las protectoras han de estar legalmente constituidas y registradas en los correspondientes registros de asociaciones de cada comunidad autónoma.

- **Trámites para crear una protectora de animales:**

Son necesarios mínimo 3 miembros fundadores de la asociación, que ostenten los cargos de Presidente, Tesorero y Secretario. Adicionalmente se pueden incluir Vicepresidente y Vocales.

Los documentos a presentar para la inscripción de la constitución de una asociación de ámbito autonómico o inferior al mismo son:

- a) Acta fundacional, que ha de contener:
  - El nombre, apellidos de los promotores de la asociación si son personas físicas, la denominación o razón social si son personas jurídicas, y, en ambos casos, la

nacionalidad, el domicilio y el número de identificación fiscal (como mínimo han de ser tres personas físicas o jurídicas);

- La voluntad de los promotores de constituir una asociación, los pactos que, en su caso, hubiesen establecido y la denominación de ésta, que será coincidente con la que figure en los Estatutos;

- Los Estatutos aprobados que regirán el funcionamiento de la asociación;

- Lugar, fecha de otorgamiento del acta y firmas de los promotores o sus representantes, en el caso de personas jurídicas;

- Identificación de las personas que integran los órganos provisionales de gobierno que representan a la asociación.

b) Estatutos: forman parte del Acta Fundacional y deberán contener todos los extremos del artículo 7 de la Ley Orgánica 1/2002, de 22 de marzo, reguladora del derecho de asociación. Deberán estar firmados por los

c) Justificante de haber abonado el pago de las tasas

d) Solicitud, formulada por el representante de la entidad en la que figuren los datos de identificación del solicitante (nombre, cargo que ostenta en la asociación o condición en la que actúa, domicilio, número de identificación fiscal, número de teléfono y firma), identificación de la asociación (denominación, domicilio, nombre de dominio o dirección de Internet en su caso), descripción de la documentación que se acompaña y petición que se formula

Esta documentación deberá presentarse en el Departamento de Justicia de la Generalitat de Cataluña.

Después de la gestión del registro hay que legalizar el Libro de Actas, el Libro de Socios y el Libro de Ingresos y pagos. Estos libros pueden comprarse en librerías y/o papelerías especializadas, y deben llevarse al día con la actividad de la asociación:

- **Cuestionarios pre-adopción y seguimiento.**

Como hemos mencionado antes, los animales en acogida de las asociaciones protectoras suelen recibir un trato bastante individualizado y unas normas para la adopción bastante duras.

A la hora de optar a la adopción de un animal, la mayoría de protectoras hacen rellenar a los adoptantes interesados unos cuestionarios pre-adopción (anexo 3) en los que se hacen una serie de preguntas generales sobre el tipo de hogar del adoptante, la familia que en él reside , los

hábitos que tienen, conocimientos generales sobre perros, motivaciones para adoptar, etc. La finalidad de estos cuestionarios es conocer un poco al adoptante y su ambiente, saber si son adecuados para darles en adopción un perro, y encontrar el tipo de perro que mejor se adaptaría a ellos.

De la misma manera, muchas protectoras llevan a cabo seguimientos, tanto pre-adopción, visitando a los posibles adoptantes para conocerlos en persona y observar el lugar en el que viviría el perro; como post-adopción en caso de considerarse necesario, para controlar que un tiempo después de ser adoptado el perro ha recibido los cuidados y atenciones necesarias, incluidas atenciones veterinarias.

5.3. Centros de recogida de animales

Los centros de acogida de animales también conocidos como perreras son establecimientos, gestionados tanto por entidades públicas como privadas, que tienen como objeto exclusivo la recogida y atención temporal de los animales domésticos, generalmente perros y gatos extraviados, abandonados o vagabundos, hasta su recuperación por los propietarios, su entrega en adopción o, en algunos casos, su eutanasia.

Este tipo de centros depende de la Agencia de Salud Pública, y su funcionamiento es más tipo empresa: tienen una directiva y una plantilla de trabajadores asalariados que atienden el servicio de recogida de animales y su cuidado diario, además del correspondiente servicio administrativo para la gestión de la documentación, atención al público, etc.

Sus actuaciones están reguladas por unos manuales de gestión. Según el manual del Centre *d'Acollida d'Animals de Companyia (CAAC)* de Barcelona, escrito en 2005, los principios generales de funcionamiento de este centro son:

1) Gestión de la recepción y alojamiento de los animales

Esta área de actuación comprende la recepción de los animales perdidos o abandonados procedentes de la vía pública, así como las actuaciones para su ingreso y alojamiento en el Centro. El Centro acoge a los animales perdidos o abandonados que son recogidos en el término municipal de Barcelona y trasladados al Centro por los servicios de recogida –propios o concertados –, los procedentes de intervenciones de la Guardia Urbana, los provenientes del cumplimiento de órdenes judiciales, y los que se derivan de actuaciones de los Servicios Personales de los Distritos. En ningún caso se aceptan en el Centro animales que lleguen acompañados por su propietario.

El Protocolo de Ingreso y Salida del CAAC establece todas las actuaciones a realizar desde la llegada al alojamiento del animal, a fin y efecto de que se cumplan los siguientes objetivos:

- Apertura de un expediente individual que lo describe y identifica, que lo acompañará durante toda su estancia en el Centro y en el que se harán constar todas las incidencias que le sucedan.
- Reconocimiento veterinario inicial y aplicación de acciones profilácticas.
- Inicio de la mecánica de localización de su propietario.
- Gestión administrativa correcta tanto por lo que respecta al ingreso como a la estancia y la salida, teniendo en cuenta los diferentes supuestos legales, administrativos o judiciales que pueden acontecer en un animal acogido.

2) Cuidado y supervisión de animales e instalaciones

Esta área comprende todas las actividades, relativas a la atención de los animales y el mantenimiento de las instalaciones que los alojan, que conforman el día a día del Centro, y con las que se pretende cumplir los siguientes objetivos:

- Asegurar la protección de los animales de la intemperie, de otros animales o de interferencias humanas no deseadas.
- Alcanzar una correcta higiene de las diferentes dependencias del Centro, mediante la aplicación del Protocolo de Limpieza y Desinfección, con la frecuencia, alcance y procedimientos que en el se indican.
- Protocolizar los procedimientos diarios a seguir con los animales, relativos a su manutención, ejercicio y socialización, y supervisión y control de su estado de salud. Estos procedimientos se recogen en el Protocolo de atención diaria de los animales.
- Establecer el procedimiento y las actuaciones a seguir ante la detección de cualquier anomalía en el estado de salud o de comportamiento del animal.
- Velar por el mantenimiento del correcto estado sanitario los animales alojados en el CAAC mediante las acciones preventivas recogidas en el Programa de Profilaxis.
- Velar por el bienestar de los animales alojados, mediante el establecimiento y seguimiento de unos indicadores de bienestar y confort basados en criterios etológicos, de la evolución de los

cuales se puedan deducir las carencias en las condiciones de bienestar de los animales en el Centro con tal de poder aplicar las medidas correctoras oportunas.

3) Atención veterinaria y posición respecto a eutanasia

Las funciones que desarrolla el servicio veterinario del CAAC y las actuaciones que ha de llevar a cabo están definidas en el Protocolo de Atención Veterinaria. Los objetivos que se cubren con la tarea del servicio veterinaria son los siguientes:

- Reconocimiento y evaluación del estado sanitario y comportamental de los animales en el momento de su llegada al Centro.
- Prevención, control, diagnóstico y tratamiento de las enfermedades, lesiones o heridas del conjunto de animales.
- Cumplimiento del programa de higiene y profilaxis de la instalación y del conjunto de animales alojados; vacunación inicial y periódica de los animales, y elaboración de las pruebas de detección de enfermedades infecto-contagiosas y zoonosis.
- Actuación sanitaria integral ante la aparición de un brote de enfermedad infecto-contagiosa, con asesoramiento especializado externo si la gravedad del brote lo requiere.
- Esterilización, desparasitación, vacunación e identificación de los animales admitidos en los Programas de adopción y acogida temporal.
- Asesoramiento a los solicitantes de adopción o acogida temporal externa de un animal, especialmente reforzado en el de acogida temporal de animales con requerimientos especiales, así como supervisión y seguimiento del proceso.
- Protocolización de los supuestos de eutanasia de animales previstos en la legislación vigente, y realización de la eutanasia en aquellos casos en los que proceda con criterios de rapidez, no dolor y no estrés del animal, de acuerdo con lo que marca la normativa y siguiendo los criterios y recomendaciones de la Comisión de Ética de la Asociación de Veterinarios Españoles Especialistas en Pequeños Animales.
- Realización de la necropsia de un animal muerto por causas naturales o enfermedad, cuando así proceda según lo establecido en el Protocolo de Ingreso y Salida.

La Agencia de Salud Pública de Barcelona (ASPB) ha fijado como objetivo prioritario del CAAC encontrar para los animales nuevos hogares que los acojan. En este sentido, todos los esfuerzos van encaminados a fomentar la adopción o la acogida temporal externa para grupos específicos de animales, estableciendo actuaciones concretas recogidas en sus respectivos protocolos y programas.

No obstante, la normativa legal vigente contempla la eutanasia de los animales en los siguientes supuestos:

- Que presenten conductas marcadamente agresivas hacia las personas o otros animales.
- En estados patológicos que impliquen sufrimiento para el animal.
- Existencia de estados patológicos que supongan un riesgo de transmisión de enfermedades contagiosas graves.

En el Protocolo de Atención Veterinaria se incluye un apartado específico que desarrolla los tres supuestos y el procedimiento a seguir por parte del Centro en cada uno de ellos, sistematizando los criterios de inclusión de los animales dentro de los diferentes supuestos.

En cualquier caso, la ASPB promueve en primera instancia, en todos aquellos casos en los que sea posible, y atendiendo al mismo tiempo a su responsabilidad de protección de la salud pública, la acogida externa de animales que requieran una asistencia veterinaria y unas atenciones que superen las posibilidades del centro. Esta posibilidad se detalla en el Protocolo de Adopción y Acogida Externa.

4) Protección de la salud de las personas

Una de las funciones de la ASPB es el desarrollo de acciones de prevención y control de enfermedades, así como de promoción y protección de la salud pública. Consecuentemente, este objetivo subyace en el planteamiento de todas las actuaciones, procedimientos y protocolos que se desarrollan en el CAAC, que se dirigen, de manera directa o indirecta, a la prevención y al control (en el caso de que sea necesario) de enfermedades infecto-contagiosas entre el propio conjunto de animales y de enfermedades que se transmitan a las personas (zoonosis).

De manera sistemática, y dentro de esta política global de prevención y profilaxis, el CAAC lleva a término diversas actuaciones específicas que previenen la transmisión de zoonosis a las personas.

- Detección de leishmaniasis en todos los perros que ingresan, mediante la detección de anticuerpos en suero.

- Desparasitación inicial, interna i externa, de todos los animales en el momento de su ingreso, con recuerdo sistemático y periódico en todos los animales alojados en el Centro.
- Vacunación antirrábica de los animales en el su ingreso, y aplicación anual de una dosis de recuerdo.
- Entrega de los animales en adopción o acogida externa desparasitados y vacunados. Desparasitación in situ de los animales acogidos temporalmente por colaboradores que los recogen de la vía pública.
- Establecimiento e impulso de líneas de investigación y estudio de la incidencia y prevención de enfermedades zoonóticas en el conjunto de animales domésticos de Barcelona, en colaboración con entidades científicas y académicas.

5) Adopción

El ingreso y alojamiento de los animales en el CAAC se ha de entender como una solución temporal y que responde a una necesidad paliativa ante su pérdida o abandono. Así mismo, el bienestar de los animales de compañía pasa por el desarrollo de su vida en un hogar, y en este sentido el CAAC lleva a cabo una promoción activa de la adopción de gatos y perros alojados en el Centro, así como de la acogida temporal externa para animales en unes circunstancias muy concretas.

Si bien en el Protocolo de Adopción y Acogida se recogen ampliamente los supuestos, mecanismos, procedimientos, requisitos y documentación relativa a estos procesos, a continuación se resumen los objetivos:

- Todos los animales que ingresan en el Centro, una vez transcurrido el periodo mínimo legalmente establecido para su rescate, y siempre que sus condiciones de salud y sus características comportamentales lo hagan aconsejable, entrarán en el proceso de adopción.
- Los animales serán dados en adopción identificados con microchip, desparasitados, vacunados, y –en función de su edad y circunstancias – esterilizados.
- Se establece un periodo de seguridad después de la adopción en caso de aparición de una enfermedad: compromiso de devolución del animal adoptado y retorno de las tasas abonadas.
- El CAAC educa activamente a los adoptantes en la tenencia responsable del animal:
  - Atención personalizada a las personas interesadas en la adopción de un animal de compañía. Asesoramiento sobre el tipo de animal que se adapta mejor a sus disponibilidades y necesidades.

- Promoción de la adopción responsable: cuestionario de adopción informada preceptivo, con carácter previo. Entrega de material impreso y asesoramiento sobre la educación del animal, la convivencia con las personas y la tenencia responsable.
- Disponibilidad post-adopción para facilitar la adaptación de los animales y hacer seguimiento de la misma.
  - El Centro ha establecido unos Programas de Acogida externa dirigidos a animales que tienen unas características concretas o que precisan unas atenciones especiales:
    - Cachorros desde el destete hasta los tres meses.
    - Animales que precisen unas atenciones veterinarias o una atención personalizada que exceda las posibilidades del Centro, siempre bajo criterio del servicio veterinario del CAAC y con su soporte.
      - El CAAC establece los requisitos que han de cumplir las personas solicitantes tanto de adopción como de acogida externa en el Protocolo. De la misma manera, tanto en el Acuerdo de Adopción como en el de Acogida externa se establecen los compromisos a los que se obliga a la persona solicitante, tanto por lo que respecta a las atenciones y bienestar del animal, como al cumplimiento de la normativa vigente en materia de tenencia de animales de compañía.
      - Igualmente, tanto en el Protocolo de Adopción y Acogida como en toda la documentación relacionada se contemplan las especificidades relativas a los perros considerados potencialmente peligrosos.

6) Localización de propietarios de animales perdidos/abandonados

La inmediata puesta en marcha del procedimiento para localizar a los propietarios de los animales perdidos / abandonados que ingresan en el Centro es una de las prioridades de actuación del CAAC, con una doble motivación: que el animal pueda volver a su hogar lo antes posible, y detectar con rapidez y eficacia los casos de abandono, con tal de proceder a su sancionamiento.

El Protocolo de Localización de Propietarios describe de manera exhaustiva todas las actuaciones del Centro para la detección de la eventual identificación de la que disponga el animal, el establecimiento de comunicación entre el CAAC y el *Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia* para el aviso al propietario, los plazos para hacerlo, y las comunicaciones entre el Centro y la ASPB cuando se detecta que se trata de un abandono efectivo, para el inicio del correspondiente procedimiento sancionador

7) Atención al cliente

El CAAC ofrece un amplio horario de atención al público: todos los días laborables de 11 a 14 y de 15 a 18, y sábados, domingos y festivos de 11 a 14.

Los procedimientos de atención externa se recogen de manera sistematizada en el Protocolo de Atención al Cliente, donde se detallan las diferentes vías de comunicación del Centro con los usuarios: personal, telefónica, fax y e-mail. De la misma manera, en el Protocolo se incluye también el procedimiento de gestión de quejas y sugerencias.

La ASPB da especial importancia a la calidad en el servicio al público que se da en el Centre, y por este motivo se establecen unas medidas de control, como es el Cuestionario de Satisfacción, que se ofrece a todas las personas que reciben un servicio del CAAC, o la elaboración de una Encuesta de Calidad en la Atención al Público, con carácter anual, en la que se valoran aspectos como las instalaciones, la respuesta recibida por parte del personal del Centro, el trato ofrecido, y la accesibilidad y adecuación del servicio a les expectativas.

8) Participación ciudadana (voluntariado)

La Agencia de Salud Pública de Barcelona promueve la participación y la colaboración activa de la ciudadanía para la consecución de sus objetivos. Este principio adquiere especial importancia en el CAAC, por lo que respecta especialmente a los siguientes ámbitos de actuación:

- Promoción de la adopción y acogida temporal de los animales de compañía del Centro, estableciendo líneas de actuación conjuntas con las entidades relacionadas con la protección de los animales.
- Elaboración del Protocolo del Voluntariado del CAAC, por el que se regula la figura del voluntario, estableciendo sus Derechos y Obligaciones, las áreas de colaboración, y se institucionaliza el rol que desarrollan los voluntarios con tal de alcanzar el bienestar de los animales durante su estancia en el Centro.
- Potenciación del Comité de Calidad del CAAC, participado también por una representación de las entidades proteccionistas, como organismo dinámico de seguimiento de la calidad en los servicios del CAAC y centro de debate de propuestas para su mejora.

6. Discusión:

En nuestra opinión, el principal problema que existe en cuanto a las leyes que hemos tratado en nuestro trabajo (y creemos que en general en todo el ámbito de la protección animal en España) es que no existe una legislación estricta y fácilmente aplicable al respecto. Están tratados la mayoría de temas importantes pero por encima, de manera muy general y sin implicarse demasiado en muchos aspectos, de manera que quedan muchos vacíos legales. Esto hace que en muchos casos se den circunstancias que no están contempladas ni, por tanto, reguladas de ninguna manera por la ley.

En lo referente a la protección animal creemos que en parte esto es debido a la ausencia de una normativa de carácter nacional, lo que hace que además de que estas leyes sean en muchos casos insuficientes, exista una gran diferencia en las legislaciones entre unas y otras Comunidades. Además, el hecho de delegar la creación de leyes de protección animal a las Comunidades Autónomas puede dar la sensación de que la legislación referente a este tema es de menor importancia, potenciando así que se trabaje menos en la creación de una legislación más adecuada. Por lo tanto resulta fundamental la creación de una ley nacional sobre protección animal, intentando que sea más completa que las ahora existentes.

También existe una falta de implicación por parte de las autoridades, tanto nacionales como autonómicas, a la hora de aplicar las leyes de protección animal. Varios aspectos, como son el abandono o el maltrato de animales, a nivel teórico son consideradas faltas y penadas con multas o incluso con prisión, pero en la práctica la mayoría de los casos son ignorados o quedan impunes, algunos pese a haber sido denunciados varias veces.

En la mayoría de casos de **abandono** es complicado identificar a la persona que lo ha llevado a cabo, por una falta de identificación de los animales, pero existen muchísimos casos de animales que llegan al refugio con microchip o con placa identificativa con los datos del propietario, o incluso muchas veces son los mismos propietarios los que acuden directamente al centro a abandonar a su animal, y no se aplica la sanción pertinente a estas personas. No nos parece una actuación correcta, ya que la falta de sanción en una infracción legal de este tipo lo único que hace es potenciar el abandono en muchos casos que si realmente comportara una sanción, el propietario se lo pensaría más antes de abandonar a su mascota.

En el caso de la **identificación animal**, creemos que existe una importante falta de vigilancia al respecto. Según el *Estudio Affinity sobre el abandono de animales de compañía de 2007*, sólo el 18% de los perros y el 3% de los gatos recogidos a lo largo de ese año llevaban microchip. Son unas cifras que, como mínimo, deberían hacer que las autoridades se plantearan establecer algún tipo de medidas de vigilancia o control sobre la identificación de animales. Porque ahora mismo, se encuentra sin dificultad multitud de personas que no identifican a sus animales porque no lo

creen necesario o no quieren pagar el importe que ello supone, y no saben que es obligatorio, o aún sabiéndolo no creen que la autoridad competente pueda llegar a tomar algún tipo de medida.

En cuanto al censo, no tenemos datos del porcentaje de animales que están correctamente censados, pero valorando nuestros casos y los de personas conocidas, la mayoría de animales no están censados (sobre todo si tenemos en cuenta que existen más animales de compañía aparte de perros y gatos). Esto es principalmente por desconocimiento de la existencia u obligatoriedad del censo, o por que parecen abusivas las tasas que hay que pagar por algo que realmente para el propietario no parece cumplir ninguna función.

Creemos que resultaría conveniente rebajar el precio de las tasas tanto de los trámites del chip, como del censo, ya que se trata del principal factor causante de rechazo a la identificación de las mascotas. El precio del microchip en sí ronda los 3-5 euros, mientras que se cobran más de 40 por trámites del registro. Disminuyendo estas tasas, creemos que aumentaría significativamente el número de animales identificados correctamente. De la misma manera sería necesario poner en marcha planes de concienciación de la población para hacer entender a la gente la importancia que tiene el microchipado de sus animales de compañía. En Comunidades Autónomas como Madrid se organizan periódicamente campañas en las que se implantan microchips por un precio mucho inferior al normal. Nos parece una iniciativa muy buena para promover la identificación de mascotas.

En la introducción comentábamos que una de nosotras había encontrado problemas en relación a la identificación de un animal adoptado, y ciertamente, revisando la legislación, no hemos encontrado alusión al caso, por lo que se trata, como pensábamos, de un vacío legal. El animal en cuestión era un hurón procedente de un criadero americano, que venía con un microchip americano, con un sistema diferente al ISO 11.784 y que no figuraba en ningún registro. El animal fue abandonado o perdido, y fue a parar a un centro de recogida, donde fue adoptado un tiempo después. Ya que en los centros de recogida tienen la obligación de dar en adopción los animales correctamente identificados, y el microchip que ya llevaba no era válido, se procedió a ponerle otro microchip que cumpliera la normativa ISO 11.784. La legislación actual sólo contempla el remarcaje en el caso de que el primer chip o tatuaje resulte ilegible, y deberá constar en el documento acreditativo del animal el marcaje anterior. De manera que nos encontramos con un animal con 2 microchips perfectamente legibles, y que además no están vinculados en el registro como que pertenecen al mismo animal. De hecho, el microchip americano no aparece en ningún registro (y por tanto no existe relación entre este y los datos de su propietario), ya que al intentar ponerse en contacto con la entidad encargada del registro, la única respuesta recibida fue que no se podía registrar a un animal con dos microchips diferentes.

En ese momento, pidiendo información sobre las implicaciones que podía tener eso, tan pronto decían que no pasaba nada, como que podían aparecer problemas por ejemplo al salir de viaje fuera de España.

Está claro que se trata de un vacío legal, ya que por una parte existe la obligación de que los animales estén identificados con microchips que cumplan la normativa ISO 11.784, pero la ley tampoco contempla que un mismo animal lleve dos microchips legibles, y es un tema que según en que situación puede conllevar problemática.

En el caso de las **Asociaciones Protectoras de Animales** vemos que la legislación las regula más bien poco y se les da prácticamente libertad de gestión y actuación. Esto no tiene porqué ser un problema, por lo menos en lo referente a la protección animal ya que teniendo en cuenta la finalidad de estas asociaciones, se presupone que en todo momento su fin es el bienestar de los animales y sus acciones irán principalmente dirigidas a ello.

Las funciones de los **Centros de Recogida** se encuentran más reguladas, y en general nos parece bastante bien las leyes al respecto, sólo nos gustaría matizar que (al igual que pasa con la identificación) es importante controlar que se cumplen estas normas. Por ejemplo en el caso de la eutanasia, creemos que la legislación es bastante poco específica y el criterio de “causas humanitarias” peca de demasiado subjetivo. Por ejemplo, en el estudio *Affinity 2009* consta el sacrificio de 17.961 perros y 6657 gatos; nos parece un número excesivamente alto y tenemos serias dudas de que las causas directas de estos sacrificios sean humanitarias o sanitarias. Creemos que sería necesaria una normativa más explícita, que no fuera tan subjetiva, para conseguir que la eutanasia no sea una opción en los casos en los que no se acoja estrictamente a la ley.

En conclusión, creemos que:

- Resultaría conveniente la creación de leyes nacionales que regularan distintos aspectos tratados en este trabajo, y de protección animal en general.
- Resulta necesario revisar la legislación para ser más precisa en algunos de los temas.
- Y sobre todo, resulta imprescindible controlar el cumplimiento de la legislación ya existente, y asegurarse de que se imponen las sanciones pertinentes en el caso de que la ley así lo estipule. Porque de nada sirve una ley bien hecha, si no se hace cumplir.

7. Bibliografía:

<http://www.adaana.com/no-al-abandono-y-al-maltrato.html>
<http://test.pedigreeadoptame.org/Assets/informe.pdf>
<http://www.fundacion-affinity.org/>
<http://www.fundacion-affinity.org/sites/default/files/EstudioAbandono2010.pdf>
http://www.defensanimal.org/articulos/generales/declaracion_universal_dchos_animales.htm
<http://www.anima.org.ar/liberacion/enfoques/bienestar-vs-derechos.html>
<http://www.conciencia-animal.cl/paginas/leyes/leyes2.php>
<http://www.igualdadanimal.org/>
http://es.wikipedia.org/wiki/Derechos_de_los_animales
<http://www.faunaiberica.org/pdf/declaracion-derechos-animales.pdf>
http://noticias.juridicas.com/base_datos/Penal/lo10-1995.l3t3.html#
http://noticias.juridicas.com/base_datos/Penal/lo10-1995.l2t16.html#a337
<http://civil.udg.es/normacivil/cat/real/122-03prov..htm>
<http://civil.udg.es/normacivil/cat/real/DL2-08.htm>
<http://www.altarriba.org/>
<http://w3.bcn.es/fitxers/ajuntament/consolidadescat/animals.824.pdf>
http://www.mundoanimalia.com/articulo/El_chip_en_perros_y_gatos
<http://www.infomascota.com/perros/cuidadosgenerales-perros/188-ique-es-el-microchip-y-como-funciona>
<http://www.covb.cat/COVB/cas/page20.asp>
http://www.bdv.cat/perfil/bdv/recursos/recursos/decret_328_1998.pdf
<http://www.europetnet.com/home.aspx>
http://w110.bcn.cat/portal/site/MediAmbient/menuitem.37ea1e76b6660e13e9c5e9c5a2ef8a0c/?vgnextoid=3f2f0339e730d210VgnVCM10000074fea8c0RCRD&vgnextchannel=3f2f0339e730d210VgnVCM10000074fea8c0RCRD&lang=es_ES
<http://www.fepaex.org/index.php/como-crear-una-protectora.html>
<http://www.lacoordinadora.org/protectora.html>
http://www.aspb.es/quefem/documents_acollida_animals_companyia.htm

DOCUMENTOS
ANEXOS

ANEXO 1: Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals

(DOGC núm. 3926, de 16.07.2003; BOE núm. 189, de 8.8.2003)

[Aquesta llei ha estat derogada pel Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals.(DOGC núm. 5113, de 17.04.2008).]

El President de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

Mitjançant la Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals, es va comptar amb una legislació global sobre la protecció dels animals. La Llei esmentada, que va ésser capdavantera en el nostre entorn, tenia com a objectiu recollir els principis de respecte, defensa i protecció dels animals que figuren en els tractats i convenis internacionals i en les legislacions dels països socialment més avançats, i també donar unitat a la legislació vigent. Es van establir les normes i els mitjans necessaris a fi de mantenir i de salvaguardar les poblacions animals i, alhora, regular-ne la tinença, la venda, el tràfic i el manteniment en captivitat, perquè es portessin a terme amb unes garanties de bon tracte per als animals. Un cop transcorreguts més de deu anys de l'aprovació d'aquesta Llei, és oportú aprovar-ne una de nova que incorpori l'experiència assolida durant aquest període de temps. Durant aquest temps també s'han publicat noves lleis relacionades amb aquest àmbit, com la de l'experimentació animal, els gossos potencialment perillosos i diversos reglaments de desenvolupament per tal de fer efectiva l'aplicació normativa. La present Llei respon a la necessitat d'adaptar la situació legal de Catalunya a les novetats que es van produir i a l'evolució que la societat catalana ha experimentat en aquesta matèria. Per aquest motiu, aquesta Llei fa una nova definició del concepte d'animal de companyia, en regula la protecció i, més especialment, es configura com una disposició marc de protecció dels animals, amb l'objectiu principal d'incrementar la sensibilitat dels ciutadans respecte a la protecció dels animals.

El concepte d'animal de companyia s'estén també als animals de la fauna no autòctona que de manera individual viuen amb les persones i han assumit el costum del captiveri, per tal d'incrementar-ne el control i, consegüentment, el grau de protecció.

Una altra novetat és el fet que es manifesta una clara declaració de principis, en considerar els animals com a organismes dotats de sensibilitat psíquica, a més de física. Això no vol dir res més que són mereixedors d'uns drets propis de la seva condició animal.

A aquests drets que se li atorguen s'afegeix la prohibició del sacrifici de tots els gossos i els gats que han sofert abandonaments per manca de responsabilitat de llurs propietaris i que, malgrat això, mereixen que la seva vida transcorri en condicions dignes i sigui respectada.

D'entre les novetats d'aquesta Llei, també cal posar en relleu que es formulen de manera coherent a la finalitat de protegir els animals tant les obligacions de les persones propietàries i posseïdores d'aquests com les prohibicions de les accions que els poden causar danys.

En l'àmbit dels animals de companyia també hi ha importants novetats, destinades totes a aconseguir una adquisició responsable de manera que els ciutadans que voluntàriament adquireixen animals se'n responsabilitzin, en tinguin cura i, sobretot, els respectin els drets, i, per tant, no els abandonin. Per a aconseguir aquests objectius és imprescindible també comptar amb

els centres de venda d'animals, els quals han de complir un seguit de requeriments, com ara l'obligació de fer un curs de cuidador o cuidadora d'animals per al personal que hi treballi.

Cal destacar també que aquesta Llei regula i limita la cria de gossos i gats per particulars, amb la finalitat de disminuir-ne el nombre i evitar una proliferació indiscriminada sense cap mena de control, ja que en moltes ocasions aquests animals pateixen les conseqüències de l'abandonament.

Igualment, es regulen els aspectes relatius a les empreses especialitzades que es fan càrrec del servei de recollida d'animals abandonats i es crea el Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals, que ha d'afavorir la implicació ciutadana en l'assoliment de les finalitats d'aquesta Llei.

Per tal que aquesta Llei sigui un instrument vàlid i eficaç per a assolir les finalitats que estableix, s'actualitza el règim sancionador, adequant-lo al nou contingut d'aquesta Llei i regulant-lo tot respectant els principis propis del procediment sancionador. També es fan algunes modificacions menors amb relació a aspectes tècnics de la protecció de la fauna autòctona.

Finalment, cal destacar que mitjançant l'annex d'aquesta Llei s'actualitza el llistat d'espècies protegides de la fauna salvatge autòctona, fins ara incloses en l'annex 2 de la derogada Llei 3/1988, del 4 de març, en el sentit d'excloure'n: la tórtora turca (*Streptopelia decaocto*); el corb marí gros (*Phalacrocorax carbo*), atès el fort increment poblacional d'aquestes espècies i d'acord amb les normatives europees, i el cigne mut (*Cygnus olor*), atesa la facilitat que té per a la cria en captivitat i l'ús generalitzat que se'n fa com a animal ornamental. En canvi, s'hi inclouen: l'esquirol (*Sciurus vulgaris*), atesa la davallada poblacional; el gafarró (*Serinus serinus*), perquè ja n'és prohibida la captura, i també totes les subespècies d'ós bru (*Ursus arctos*), atesos els possibles problemes taxonòmics.

TÍTOL I

Disposicions generals i normes generals de protecció dels animals

Capítol 1: Disposicions generals

Article 1

Objecte

Aquesta Llei té per objecte establir les normes generals per a la protecció i el benestar dels animals que es troben de manera permanent o temporal a Catalunya, amb independència del lloc de residència de les persones propietàries o posseïdores.

Article 2

Finalitat i principis

1. La finalitat d'aquesta Llei és assolir el màxim nivell de protecció i benestar dels animals, afavorint una responsabilitat més elevada i una conducta més cívica de la ciutadania en la defensa i la preservació dels animals.
2. Els animals són éssers vivents dotats de sensibilitat física i psíquica, i també de moviment voluntari, els quals han de rebre el tracte que, atenent-ne bàsicament les necessitats etològiques, en procuri el benestar.
3. Ningú no ha de provocar sofriments o maltractaments als animals o causar-los estats d'ansietat o por.

4. Els animals de companyia no poden ésser objecte d'embargament en cap procediment judicial.

Article 3

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Animal domèstic: el que pertany a espècies que habitualment es crien, es reproduïxen i conviuen amb persones i que no pertanyen a la fauna salvatge. Tenen també aquesta consideració els animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

b) Animal de companyia: és l'animal domèstic que les persones mantenen generalment a la llar amb la finalitat d'obtenir-ne companyia. Als efectes d'aquesta Llei, gaudeixen sempre d'aquesta consideració els gossos i els gats.

c) Fauna salvatge autòctona: és la fauna que comprèn les espècies animals originàries de Catalunya o de la resta de l'Estat espanyol, incloses les que hi hivernen o hi són de pas i les espècies de peixos i animals marins de les costes catalanes.

d) Fauna salvatge no autòctona: és la fauna que comprèn les espècies animals originàries de fora de l'Estat espanyol.

e) Animal de companyia exòtic: és l'animal de la fauna no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el costum del captiveri.

f) Animal ensalvatgit: és l'animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per a la convivència amb les persones.

g) Animal abandonat: és l'animal de companyia que no va acompanyat de cap persona ni duu cap identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària o posseïdora. També tenen la consideració d'abandonats els casos establerts per l'article 17.3.

h) Animal salvatge urbà: és l'animal salvatge que viu compartint territori geogràfic amb les persones, referit al nucli urbà de ciutats i pobles, i que pertany a les espècies següents: colom roquer (*Columba livia*), gavià argentat (*Larus cachinnans*), estornell (*Sturnus unicolor* i *S. vulgaris*), espècies de fauna exòtica i altres que s'han de determinar per via reglamentària.

i) Nucli zoològic: són les agrupacions zoològiques per a l'exhibició d'animals, les instal·lacions per al manteniment d'animals, els establiments de venda i cria d'animals, els centres de recollida d'animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària. En queden excloses les instal·lacions que allotgin animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'ésser humà i els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

j) Instal·lació per al manteniment d'animals de companyia: és l'establiment en què es guarden els animals de companyia i se'n té cura, com ara les residències, les escoles d'ensinistrament, les gosses esportives i de caça i els centres d'importació d'animals.

k) Centre de cria d'animals: és la instal·lació que destina les cries a la venda o cessió posterior amb independència del nombre, ja sigui directament al públic en general, a establiments de venda o d'altres.

l) Associació de protecció i defensa dels animals: és l'entitat sense afany de lucre legalment constituïda que té entre els seus objectius o finalitats emparar i protegir els animals.

[Aquest article està modificat per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Capítol II: Normes generals de protecció dels animals

Article 4

Obligacions de les persones propietàries i posseïdores d'animals

1. Les persones propietàries i posseïdores d'animals han de mantenir-los en bones condicions higienicosanitàries, de benestar i de seguretat, d'acord amb les característiques de cada espècie.
2. La persona posseïdora d'un animal ha de donar-li l'atenció veterinària bàsica per a garantir-ne la salut.

Article 5

Prohibicions

Resten prohibides les següents actuacions respecte als animals:

- a) Maltractar-los, agredir-los físicament o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els produeixi sofriments o danys físics o psicològics.
- b) Subministrar-los substàncies que puguin causar-los alteracions de la salut o del comportament, excepte en els casos emparats per la normativa vigent o per prescripció veterinària.
- c) Abandonar-los.
- d) Mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat de l'animal.
- e) Practicar-los mutilacions, extirpar-los ungles, cordes vocals o altres parts o òrgans, llevat de les intervencions fetes amb assistència veterinària en cas de necessitat terapèutica, per a garantir-ne la salut o per a limitar-ne o anul·lar-ne la capacitat reproductiva. Per motius científics o de maneig, es podran fer aquestes intervencions amb l'obtenció prèvia de l'autorització de l'autoritat competent.
- f) No facilitar-los l'alimentació suficient.
- g) Fer-ne donació com a premi, recompensa, gratificació o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals.
- h) Vendre'ls a les persones menors de setze anys i a les persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.
- i) Comerciar-hi fora dels certàmens o d'altres concentracions d'animals vius i establiments de venda i de cria autoritzats, llevat de les transaccions entre les persones particulars quan es limitin a llurs animals de companyia, no tinguin afany de lucre i es garanteixi el benestar de l'animal.

- j) Exhibir-los de forma ambulat com a reclam.
- k) Sotmetre'ls a treballs inadequats pel que fa a les característiques dels animals i a les condicions higienicosanitàries.
- l) Mantenir-los lligats durant la major part del dia o limitar-los de forma duradora el moviment necessari per a ells.
- m) Mantenir-los en locals públics o privats en condicions de qualitat ambiental, lluminositat, soroll, fums i similars que els puguin afectar tant físicament com psicològicament.
- n) Matar-los per joc o perversitat o torturar-los.

Article 6

Prohibició de baralles d'animals i altres activitats

1. Es prohibeix l'ús d'animals en baralles i en espectacles o altres activitats, si aquests els poden ocasionar sofriment o poden ésser objecte de burles o tractaments antinatural, o bé si poden ferir la sensibilitat de les persones que els contempen, com ara els següents:

- a) Baralles de gossos.
- b) Baralles de galls.
- c) Matances públiques d'animals.
- d) Atraccions firals giratòries amb animals vius lligats i altres d'assimilables.
- e) Tir al colom i altres pràctiques assimilables.

2. Resten excloses d'aquestes prohibicions:

- a) La festa dels braus en les localitats on, en la data d'entrada en vigor de la Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals, hi haguessin places construïdes per a celebrar-la, a les quals s'ha de prohibir l'accés a les persones menors de catorze anys.
- b) Les festes amb bous sense mort de l'animal (correbaus) en les dates i les localitats on tradicionalment se celebren. En aquests casos, és prohibit inferir danys als animals.

3. Es prohibeix matar i maltractar els animals emprats en produccions cinematogràfiques, televisives, artístiques o publicitàries, o causar-los danys o estrès, de manera que el dret a la producció i la creació artístiques, quan es desenvolupi dins un espectacle, queda subjecte a normes de policia d'espectacles, com poden ésser l'autorització administrativa prèvia. La difusió audiovisual d'aquest tipus de produccions queda restringida a horaris en què no puguin ésser observats per menors i ferir-los la sensibilitat.

[Aquest article està modificat per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Article 7

Certàmens

En els certàmens, les activitats esportives amb participació d'animals i altres concentracions d'animals vius s'ha de complir la normativa vigent, en especial la relativa a condicions higienicosanitàries, de protecció i de seguretat dels animals.

Article 8

Trasllat d'animals

1. Els animals han de disposar d'un espai suficient que permeti com a mínim que aquests puguin aixecar-se i jeure si se'ls trasllada d'un lloc a l'altre. Els mitjans de transport o els embalatges han d'ésser concebuts per a protegir els animals de la intempèrie i de les diferències climàtiques fortes.
2. Els animals han d'ésser abeurats durant el transport i han de rebre una alimentació apropiada a intervals convenients segons el que s'estableixi per via reglamentària.
3. En la càrrega i la descàrrega dels animals s'ha d'utilitzar un equip adequat per a evitar-los danys o sofriments.

Article 9

Control de poblacions d'animals

1. Es poden fer controls específics de poblacions d'animals considerats perjudicials o nocius, sempre que no es tracti d'exemplars d'espècies protegides. Les pràctiques destinades a la protecció de les collites no han d'implicar en cap cas la destrucció en massa d'animals no nocius ni d'exemplars d'espècies protegides. Això no obstant, el Departament de Medi Ambient pot autoritzar motivadament i de manera excepcional la captura o el control d'exemplars d'espècies protegides quan no hi ha cap altre mètode per a evitar danys.
2. Es prohibeix l'ús de coles o substàncies enganxoses com a mètode per a controlar animals vertebrats, excepte l'ús del vesc, amb l'autorització prèvia del departament competent en matèria de medi ambient, per a la captura de petites quantitats d'ocells, en condicions estrictament controlades i de manera selectiva. S'han de determinar per reglament les espècies d'ocells susceptibles de captura i les condicions i requisits aplicables. Excepcionalment, es poden utilitzar substàncies enganxoses per al control de plagues de rosegadors si per qüestions sanitàries, de seguretat o d'urgència se'n justifica la necessitat i sempre que aquesta activitat no pugui afectar cap espècie protegida ni el medi natural. Aquesta activitat només pot ésser duta a terme per personal professional, en llocs tancats i adoptant les mesures adequades per a evitar al màxim el patiment de l'animal.

[Aquest article està modificat per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Article 10

Filmació d'escenes fictícies de crueltat

La filmació, en l'àmbit territorial de Catalunya, per al cinema, la televisió o altres mitjans de difusió, que reproduïx escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals requereix l'autorització prèvia de l'administració competent, a fi de garantir que el dany sigui

simulat i els productes i els mitjans utilitzats no provoquin cap perjudici a l'animal. El mitjà de difusió ha de fer constar que les situacions són fictícies i fer-hi constar el número d'autorització.

Article 11

Sacrifici i esterilització d'animals

1. Es prohibeix el sacrifici de gats i gossos a les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, i als nuclis zoològics en general, excepte pels motius humanitaris i sanitaris que s'estableixin per via reglamentària.

2. El sacrifici d'animals s'ha de fer, en la mesura que sigui tècnicament possible, de manera instantània, indolora i amb atordiment previ de l'animal, d'acord amb les condicions i els mètodes que s'estableixin per via reglamentària.

3. El sacrifici i l'esterilització dels animals de companyia han d'ésser fets sempre sota control veterinari.

[L'apartat 1 del present article ha estat prorrogat per l'any 2008 per la llei 17/2007, de 21 de desembre en la disposició addicional setena de la mateixa.]

Article 12

Responsabilitat de les persones posseïdores d'animals

1. La persona posseïdora d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària de la persona propietària, és responsable dels danys, els perjudicis i les molèsties que ocasioni a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que estableix la legislació civil aplicable.

2. La persona posseïdora d'animals salvatges o d'animals de companyia exòtics la tinença dels quals és permesa i que, per llurs característiques, puguin causar danys a les persones, a altres animals, a les coses, a les vies i els espais públics o al medi natural, ha de mantenir-los en captivitat de manera que es garanteixin les mesures de seguretat necessàries. Així mateix, no pot exhibir-los ni passejar-los per les vies i els espais públics i ha de tenir subscripta una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil.

3. La persona posseïdora d'animals està obligada a evitar-ne la fugida, tant dels exemplars com de les cries d'aquests.

4. Les persones que, en virtut d'una autorització excepcional del Departament de Medi Ambient, puguin capturar de la natura i ésser posseïdores d'exemplars pertanyents a una espècie de fauna autòctona, ho són en condició de dipositàries. Aquests animals poden ésser tant confiscats com recuperats pel Departament de Medi Ambient i, si escau, alliberats, sense que la persona posseïdora no pugui reclamar cap mena de dret o d'indemnització. En cap cas aquests exemplars no poden ésser objecte de transacció.

TÍTOL II

De la possessió d'animals

Capítol I: Normes generals

Article 13

Tractaments sanitaris i comportamentals

1. Les administracions competents poden ordenar, per raons de sanitat animal o de salut pública, la vacunació o el tractament obligatori de malalties dels animals.
2. Els veterinaris que portin a terme vacunacions i tractaments de caràcter obligatori han de dur un arxiu amb la fitxa clínica dels animals atesos, el qual ha d'estar a disposició de les administracions que ho requereixin per a portar a terme actuacions dins llur àmbit competencial. Els veterinaris han d'informar la persona propietària o posseïdora de l'obligatorietat d'identificar el seu animal en el cas que pertanyi a una espècie d'identificació obligatòria i no estigui identificat, i també de l'obligatorietat de registrar-lo en el cens del municipi on resideixi habitualment l'animal o en el Registre general d'animals de companyia.

[Aquest article està modificat per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Article 14

Registre general d'animals de companyia i censos municipals.

- 1.1. Es crea el Registre general d'animals de companyia, que és gestionat pel departament competent en matèria de medi ambient. El Registre general és únic i és constituït pel conjunt de dades d'identificació dels censos municipals d'animals de companyia que estableix l'apartat 2.
2. Els ajuntaments han de portar un cens municipal d'animals de companyia en el qual s'han d'inscriure els gossos, els gats i les fures que resideixen de manera habitual al municipi. Al cens han de constar les dades d'identificació de l'animal, les dades de la persona posseïdora o propietària i altres dades que s'estableixin per reglament.
3. La persona propietària o posseïdora d'un gos, un gat o una fura té un termini de tres mesos des del naixement de l'animal i de trenta dies des de la data d'adquisició de l'animal, el canvi de residència, la mort de l'animal o la modificació d'altres dades incloses en el cens, per a comunicar-ho al cens municipal o al Registre general. Prèviament a la inscripció en el cens municipal o en el Registre general, cal haver dut a terme la identificació de forma indeleble de l'animal.
4. Els censos municipals i el Registre general s'elaboren seguint criteris de compatibilitat informàtica d'acord amb les directrius elaborades pel departament competent en matèria de medi ambient.
5. El departament competent en matèria de medi ambient estableix un sistema informàtic de gestió única del Registre general compatible amb els censos municipals i amb els de les institucions privades que ho demanin. Aquest sistema informàtic s'ha de regir pels principis d'eficiència, eficàcia, unitat, coordinació, gestió ordenada i servei públic i ha de facilitar la gestió a les administracions locals.
6. El Registre general d'animals de companyia pot ésser gestionat directament pel departament competent en matèria de medi ambient o bé mitjançant l'encàrrec de gestió, d'acord amb les condicions i els requisits establerts per la legislació vigent.
7. Els gossos, els gats i les fures han de portar d'una manera permanent pels espais o les vies públiques una placa identificadora o qualsevol altre mitjà adaptat al collar en què han de constar el nom de l'animal i les dades de la persona que n'és posseïdora o propietària.

8. Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia estan obligades a comunicar la desaparició de l'animal a l'ajuntament on estigui censat en un termini de quaranta-vuit hores, de manera que en quedi constància.

9. El Registre general d'animals de companyia és públic i hi pot accedir tothom que ho sol·liciti, d'acord amb el procediment i els criteris establerts en la legislació sobre el procediment administratiu i en la normativa sobre protecció de dades.

[Aquest article està modificat per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Article 15

Identificació

1. Els gossos i els gats han d'ésser identificats mitjançant:

a) Una identificació electrònica amb la implantació d'un microxip homologat.

b) Altres sistemes que es puguin establir per via reglamentària.

2. La persona o l'entitat responsable de la identificació de l'animal ha de lliurar a la persona posseïdora de l'animal un document acreditatiu en què constin les dades de la identificació establertes per l'article 14.2. Així mateix, ha de comunicar les dades de la identificació al Registre general d'animals de companyia en el termini de vint dies, a comptar de la identificació.

2 bis. Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia que provinguin d'altres comunitats autònomes o de fora de l'Estat i que esdevinguin residents a Catalunya han de validar-ne la identificació i registrar-los d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament.

3. La identificació dels gossos, els gats i les fures constitueix un requisit previ i obligatori per a fer qualsevol transacció de l'animal i ha de constar en qualsevol document que hi faci referència. Qualsevol transacció duta a terme sense que hi consti la identificació de l'animal és nul·la i es té per no feta. La nul·litat de la transacció no eximeix la persona posseïdora de les responsabilitats que li puguin correspondre.

4. S'ha d'establir per reglament la necessitat d'identificar obligatòriament altres espècies d'animals per raó de llur protecció, per raons de seguretat de les persones o béns o per raons ambientals o de control sanitari.

[Aquest article està modificat per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Capítol II: Abandonament i pèrdua d'animals de companyia i centres de recollida

Article 16

Recollida d'animals

1. Correspon als ajuntaments de recollir i controlar els animals de companyia abandonats, perduts o ensalvatgits i de controlar els animals salvatges urbans.
2. Els ajuntaments poden delegar la responsabilitat a què fa referència l'apartat 1 a administracions o entitats locals supramunicipals, sempre sota el principi de la millora en l'eficiència del servei i sota l'aplicació dels preceptes d'aquesta Llei.
3. Els ajuntaments han de disposar d'instal·lacions de recollida d'animals abandonats o perduts adequades i amb capacitat suficient per al municipi o convenir la realització d'aquest servei amb entitats supramunicipals o amb altres municipis.
4. En la prestació del servei de recollida d'animals abandonats o perduts, els ajuntaments o les entitats públiques supramunicipals, sens perjudici de llur responsabilitat en el compliment de la normativa aplicable, poden concertar-ne l'execució amb entitats externes, preferentment amb associacions de protecció i defensa dels animals legalment constituïdes o amb empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.
5. El personal que treballi en els centres de recollida d'animals de companyia que compleixin tasques de recollida o manipulació d'aquests animals ha d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals, les característiques i el contingut del qual han d'ésser establerts per reglament.
6. Els ajuntaments o les entitats supramunicipals, per si mateixos o mitjançant associacions de protecció i defensa dels animals col·laboradores del Departament de Medi Ambient, han de confiscar els animals de companyia si hi haguessin indicis que se'ls maltracta o tortura, si presentessin símptomes d'agressions físiques, desnutrició, atenció veterinària deficient o si es trobessin en instal·lacions inadegüades.

Article 17

Recuperació d'animals

1. L'ajuntament o, si escau, l'entitat supramunicipal corresponent s'han de fer càrrec dels animals abandonats o perduts fins que siguin recuperats, cedits o, si escau, sacrificats segons el que estableix l'article 11.1.
2. El termini per a recuperar un animal sense identificació és de vint dies. L'animal s'ha de lliurar amb la identificació corresponent i amb el pagament previ de totes les despeses originades.
3. Si l'animal porta identificació, l'ajuntament o, si escau, l'entitat supramunicipal corresponent ha d'avisar, per mitjà de la notificació oportuna, la persona propietària o posseïdora, que té un termini de vint dies per a recuperar-lo i abonar prèviament totes les despeses originades. Transcorregut aquest termini, si la persona propietària o posseïdora no ha recollit l'animal, aquest es considera abandonat i pot ésser cedit, acollit temporalment o adoptat, efectes que han d'haver estat advertits en la notificació esmentada.

[Aquest article està modificat per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Article 18

Acolliment d'animals

1. Els centres de recollida d'animals abandonats o perduts han d'atendre les peticions d'acolliment d'animals de companyia, les quals s'han de formular per escrit.

2. L'acolliment dels animals de companyia s'ha d'ajustar als requeriments següents:

a) Els animals han d'ésser identificats prèviament a l'acolliment.

b) Els animals han d'ésser desparasitats, vacunats i esterilitzats si han assolit l'edat adulta, per tal de garantir unes condicions sanitàries correctes.

c) Cal lliurar un document on constin les característiques i les necessitats higienicosanitàries, etològiques i de benestar de l'animal.

d) Cada centre ha de dur el llibre de registre esmentat en l'apartat 21.b amb les dades de cadascun dels animals que hi ingressen, de les circumstàncies de captura, troballa o lliurament, de la persona que n'ha estat propietària, si fos coneguda, i també de les dades de l'animal. L'especificació de les dades que han de constar en el Registre s'ha d'establir per via reglamentària.

3. Les instal·lacions de recollida d'animals abandonats, que han de controlar els ajuntaments tant a llurs propis centres com als centres de recollida concertats, han de disposar de les corresponents mesures de seguretat, amb la finalitat de garantir la integritat física i psíquica dels animals, evitar-ne la fugida i limitar el nombre d'animals que conviuen en grups per tal d'evitar baralles i la propagació de malalties infectocontagioses. S'han d'establir per reglament els requisits que aquestes instal·lacions han de complir per tal de donar compliment al que estableix aquesta Llei.

Article 19

Captura de gossos i gats ensalvatgits

1. Correspon als ajuntaments la captura en viu de gossos i gats ensalvatgits per mètodes d'immobilització a distància.

2. En els casos en què la captura per immobilització no sigui possible, el Departament de Medi Ambient ha d'autoritzar excepcionalment l'ús d'armes de foc i ha de determinar qui ha d'emprar aquest sistema de captura excepcional.

TÍTOL III

De les associacions de protecció i defensa dels animals

Article 20

Associacions de protecció i defensa dels animals

1. Les associacions de protecció i defensa dels animals s'han d'inscriure en el Registre del Departament de Medi Ambient, per a obtenir el títol d'entitat col·laboradora.

2. El Departament de Medi Ambient pot convenir amb les associacions de protecció i defensa dels animals l'acompliment de tasques en relació amb la protecció i la defensa dels animals.

3. El Departament de Medi Ambient pot establir ajuts per a les associacions que han obtingut el títol d'entitats col·laboradores, destinats a les activitats que duguin a terme amb relació a la protecció i la defensa dels animals, especialment per a l'execució de programes d'adopció d'animals de companyia en famílies qualificades, en la promoció de campanyes i programes

d'esterilització de gossos i gats, i també la promoció de campanyes de sensibilització de la ciutadania.

4. Les associacions a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article tenen la consideració d'interessades en els procediments sancionadors establerts per aquesta Llei, en els casos en què hagin formulat la denúncia corresponent o hagin formalitzat la compareixença en l'expedient sancionador, sens perjudici de la privacitat de les dades de caràcter personal.

TÍTOL IV

Dels nuclis zoològics

Capítol I: Disposicions generals

Article 21

Requisits de funcionament

Els nuclis zoològics han de complir els requisits següents:

- a) S'han d'inscriure en el Registre de Nuclis Zoològics.
- b) Han de dur un llibre de registre oficial o diligenciat per l'administració competent en què es recullin de manera actualitzada les dades relatives a l'entrada i la sortida dels animals i les dades de llur identificació.
- c) Disposar de les condicions higienicosanitàries i de benestar adequades a les necessitats dels animals, en els termes establerts per la normativa vigent. En especial, han de tenir instal·lacions adequades per a evitar el contagi en els casos de malaltia, o per a tenir-los, si escau, en períodes de quarantena.
- d) Tenir en lloc visible l'acreditació de llur inscripció en el Registre, quan es tracti d'establiments d'accés públic.
- e) Comptar amb les mesures de seguretat necessàries per a evitar la fugida dels animals i els danys a persones, animals, coses, vies i espais públics i al medi ambient, i per a evitar danys o atacs als animals.
- f) Disposar d'un servei veterinari, encarregat de vetllar per la salut i el benestar dels animals.
- g) Tenir a disposició de l'administració competent tota la documentació referida als animals emplaçats al nucli d'acord amb la legalitat vigent.
- h) Vigilar que els animals s'adaptin a la nova situació, que no presentin problemes d'alimentació ni es doni cap altra circumstància que els pugui provocar danys, i ésser els responsables de prendre les mesures adequades en cada cas.

Article 22

Animals emprats en competicions, curses i apostes

1. Són animals de competició o cursa, principalment, els gossos i els cavalls, i els altres animals que es destinin a competicions i curses on es fan apostes sense distinció de les modalitats que assumeixin.

2. Els animals que participen en curses i competicions en les quals es fan apostes i els animals criats, importats i entrenats per a les curses a Catalunya han d'ésser tractats als canòdroms, als hipòdroms i fora d'aquestes instal·lacions d'acord amb els principis generals establerts per aquesta Llei.

3. No poden participar en competicions i curses en les quals es fan apostes els animals que no estiguin identificats i enregistrats en el Registre d'Animals de Competició del Departament de Medi Ambient.

4. Les instal·lacions han de tenir els mitjans per a obtenir les proves necessàries per a fer els controls antidopatge a fi de determinar si els animals que participen en les curses han pres medicaments o altres substàncies que els poden afectar de manera artificial l'organisme.

5. El Departament de Medi Ambient ha de considerar el darrer propietari o propietària enregistrat com la persona responsable del benestar dels animals emprats en les curses. Aquest propietari o propietària ha de concertar els acords adequats per a garantir el retir digne de l'animal, incloent-hi la participació en programes d'adopció com a animal de companyia.

Capítol II: Instal·lacions per al manteniment d'animals

Article 23

Requisits mínims

Les instal·lacions o els centres per al manteniment d'animals han de portar el llibre de registre a què es refereix l'article 21.b, en el qual han de constar les dades identificadores de cadascun dels animals que hi entren i de la persona propietària o responsable d'aquests. Aquest llibre ha d'estar a disposició de les administracions competents.

Capítol III: Establiments de venda d'animals i centres de cria d'animals

Article 24

Requisits

1. Els establiments de venda d'animals i els centres de cria d'animals han de complir els requisits de funcionament següents:

a) Ésser inscrits en el Registre de Nuclis Zoològics.

b) Dur el llibre de registre regulat per l'article 21.b, a disposició de l'administració competent, que ha d'incloure les dades relatives a l'origen, la identificació i la destinació dels animals.

c) Vendre els animals desparasitats, sense símptomes aparents de patologies psíquiques o físiques i sense que pateixin, ni els animals que es venen ni llurs progenitors, malalties hereditàries diagnosticables.

d) Disposar d'un servei veterinari propi o d'un assessorament veterinari exterior, que ha de constar en el llibre de registre.

e) Mantenir els animals en un lloc adequat dins l'establiment i no exhibir-los als aparadors de les botigues. Aquests animals han d'ésser allotjats, abeurats i alimentats correctament. Els gossos i els gats han d'estar identificats, i també els altres exemplars d'espècies la identificació de les quals sigui obligatòria.

f) Lliurar, en les vendes d'animals, un document en què s'ha de fer constar la identificació de l'espècie, el número d'identificació de l'animal, si escau, i el nucli zoològic. En el cas de les vendes a particulars, s'ha de lliurar també un document d'informació sobre les característiques de cada animal, les seves necessitats, els consells d'educació i les condicions de manteniment, sanitàries i de benestar necessàries, avalades per un col·legi de veterinaris o de biòlegs.

2. L'actuació d'aquests centres s'ha d'ajustar als requeriments següents:

a) Per a qualsevol transacció d'animals per mitjà de revistes de reclam, publicacions assimilables i altres sistemes de difusió s'ha d'incloure a l'anunci el número de registre del nucli zoològic del centre venedor o donant.

b) Les persones professionals que treballin en establiments de venda, cria o importació d'animals i que hagin de manipular-los han d'haver fet un curs de cuidador o cuidadora d'animals.

c) Els cadells importats o criats per a ésser venuts com a animals de companyia no poden ésser separats de la mare abans del moment de deslletament recomanat per a cada espècie.

3. Es prohibeix la instal·lació, a tot el territori de Catalunya, de granges, centres de cria o centres de subministrament de primats que tinguin com a objecte llur reproducció o comercialització per a experimentació animal.

Article 25

Disposicions especials per als establiments que comercialitzen animals exòtics

Els establiments que comercialitzen animals exòtics han de complir, a més dels requisits establerts per l'article 24, les disposicions següents:

a) El venedor o venedora dels animals ha de conèixer el nom científic de cada espècie que comercialitza i la legislació aplicable a cadascuna i ha d'informar el comprador o compradora de la prohibició d'alliberar exemplars d'espècies no autòctones.

b) La factura de venda ha d'incloure, si escau, el número CITES, o el que determini la normativa europea, de cada exemplar venut.

c) Les informacions escrites a què es refereix l'article 24.1.f han d'incloure les especificacions relatives a l'espècie de l'exemplar venut, la grandària d'adult i la possibilitat de transmissió de zoonosi.

TÍTOL V

Fauna salvatge autòctona i no autòctona

Article 26

Regulació

1. La protecció de la fauna autòctona i no autòctona es regeix pel que estableixen els tractats i els convenis internacionals, la normativa estatal i la comunitària, aquesta Llei i les disposicions que la desenvolupen.

2. Les persones propietàries o posseïdores d'animals que pertanyen a les espècies de fauna no autòctona que es determinin per reglament han de tenir l'autorització prèvia del Departament de Medi Ambient.

3. El Govern ha de determinar les espècies de fauna no autòctona que s'han d'inscriure en el Registre General d'Animals de Companyia per raons de protecció o seguretat de les persones o de protecció del medi ambient.

4. Les espècies de la fauna autòctona que inclou l'annex es declaren protegides a Catalunya. Se'n prohibeix la caça, la captura, la tinença, el tràfic o el comerç, la importació i l'exhibició pública, tant dels exemplars adults com dels ous o les cries, i també de les parts o restes, llevat dels supòsits especificats per reglament. Aquesta prohibició afecta tant les espècies vives com les dissecades i tant l'espècie com els tàxons inferiors.

[Aquest article està modificat per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Article 26 bis.

Lliuraments a nuclis zoològics i altres centres

Es faculta el departament en matèria de medi ambient perquè lliuri a nuclis zoològics o a altres centres exemplars vius irrecuperables per a la natura, amb finalitats científiques o educatives, o exemplars dissecats o llurs parts, de les espècies protegides de la fauna salvatge autòctona recollides en l'annex d'aquesta llei, tant si provenen de comisos com directament de la natura.

[Aquest article està introduït per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

TÍTOL VI

Inspecció i vigilància

Article 27

Inspecció i vigilància dels animals de companyia

1. Corresponen als municipis o bé als consells comarcals o a les entitats locals supramunicipals, en el cas que els municipis els hagin cedit les competències, les funcions següents:

- a) Exercir la inspecció i la vigilància dels animals de companyia.
- b) Establir un registre censal dels gats, dels gossos i dels altres animals que es determinin per reglament, el qual ha d'estar a disposició de les administracions i les autoritats competents.
- c) Recollir i controlar els animals de companyia abandonats o perduts i els animals salvatges urbans.
- d) Vigilar i inspeccionar els nuclis zoològics amb animals de companyia, especialment els establiments de venda, guarda, recollida i cria, i, si escau, comissar els animals de companyia.

2. Els ajuntaments i les organitzacions supramunicipals poden ordenar, amb l'informe previ del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, aïllar o comissar els animals de companyia si s'ha

diagnosticat, sota criteri veterinari, que pateixen malalties transmissibles a les persones, sia per sotmetre'ls a un tractament curatiu adequat, sia per sacrificar-los, si cal.

3. El Departament de Medi Ambient i el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca poden dur a terme, quan hi concorrin circumstàncies excepcionals que puguin posar en perill el medi ambient o la sanitat animal, tasques d'inspecció als nuclis zoològics i comissar, si cal, els animals de companyia. S'ha de donar compte d'aquesta actuació a l'ens local del municipi on hi hagi l'animal de companyia afectat o el nucli zoològic de què es tracti, en un termini de quaranta-vuit hores.

Article 28

Inspecció i vigilància de la fauna salvatge

Corresponen al Departament de Medi Ambient i als cossos i forces de seguretat la inspecció i la vigilància de les espècies de la fauna salvatge. Aquesta funció s'exerceix en col·laboració amb el departament competent per raó d'aquesta matèria, d'acord amb la normativa sobre sanitat animal.

Article 29

Col·laboració amb l'acció inspectora

Les persones posseïdores d'animals i les persones titulars de nuclis zoològics han de permetre a les autoritats competents les inspeccions i facilitar-los la documentació exigible.

TÍTOL VII

Infraccions i sancions

Capítol I: Infraccions

Article 30

Classificació

1. Les infraccions de les disposicions d'aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus o molt greus.

2. Són infraccions lleus:

a) Tenir en possessió un gos o un gat no inscrits en el registre censal o tenir altres animals que s'han de registrar obligatòriament.

b) No portar un arxiu amb les fitxes clíniques dels animals que s'han de vacunar o tractar obligatòriament, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

c) Vendre animals de companyia a persones menors de setze anys i a persones incapacitades sense l'autorització dels qui en tenen la potestat o la custòdia.

d) Fer donació d'un animal com a premi o recompensa.

e) Transportar animals que incompleixin els requisits establerts per l'article 8.

f) No dur identificats els gats, els gossos i els altres animals que s'hagin d'identificar d'acord amb el reglament, o incomplir els requisits establerts per aquesta Llei i la normativa que la desenvolupa amb relació a aquesta identificació.

g) No posseir, el personal dels nuclis zoològics que manipuli animals, el certificat corresponent al curs de cuidador o cuidadora d'animals, reconegut oficialment.

h) Filmar escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals, sense l'autorització administrativa prèvia.

i) Usar coles o substàncies enganxoses com a mètode de control de poblacions d'animals vertebrats.

j) No tenir en lloc visible l'acreditació de la inscripció en el Registre de Nuclis Zoològics.

k) No tenir actualitzat el llibre de registre oficial establert per als nuclis zoològics i per a les institucions, els tallers i les persones que practiquen activitats de taxidèrmia, o no tenir-lo diligenciat per l'administració competent.

l) Exhibir animals als aparadors dels establiments de venda d'animals.

m) Tenir espècies incloses en l'annex amb la categoria D, i també parts, ous, cries o productes obtinguts a partir d'aquests exemplars, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.

n) Practicar la caça, la captura o el comerç de qualsevol exemplar d'espècie de fauna vertebrada autòctona no protegida, llevat dels supòsits reglamentats.

o) Fer exhibició ambulat d'animals com a reclam.

p) Mantenir els animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista de llur benestar, si no els comporta un risc greu per a la salut.

q) No evitar la fugida d'animals.

r) Maltractar animals, si no els produeix resultats lesius.

s) Subministrar a un animal substàncies que li causin alteracions lleus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.

t) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per a garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus.

u) Vendre o fer donació d'animals per mitjà de revistes de reclam o publicacions assimilables sense la inclusió del número de registre del nucli zoològic.

v) Qualsevol altra infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de la normativa que la desenvolupi que no hagi estat tipificada de greu o molt greu.

x) No comunicar, la persona propietària o posseïdora, la desaparició d'un animal de companyia.

3. Són infraccions greus:

a) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari, de benestar i de seguretat, si els comporta risc greu per a la salut.

- b) No tenir el llibre de registre oficial establert per als nuclis zoològics i per a les institucions, els tallers i les persones que practiquen activitats de taxidèrmia, o no tenir-lo diligenciat per l'administració competent.
- c) No vacunar els animals domèstics de companyia o no aplicar-los els tractaments obligatoris.
- d) Incomplir, els nuclis zoològics, qualsevol de les condicions i els requisits establerts en el títol IV.
- e) Fer venda ambulat d'animals fora de mercats, fires i qualsevol altre certamen autoritzat.
- f) Vendre animals o fer-ne donació, els centres de cria, si aquests no han estat declarats nuclis zoològics.
- g) Anul·lar el sistema d'identificació sense prescripció ni control veterinari.
- h) No mantenir en captivitat o en les condicions que per via reglamentària s'estableixi o exhibir i passejar per les vies i els espais públics animals salvatges pertanyents a espècies de comerç permès que per llurs característiques puguin causar danys a les persones, als béns i al medi ambient.
- i) Fer tir al colom.
- j) Incomplir l'obligació de vendre animals desparasitats i lliures de totes les malalties a què es refereix l'article 24.1.c.
- k) No lliurar la documentació exigida en tota transacció d'animals.
- l) Maltractar o agredir físicament els animals si els comporten conseqüències greus per a la salut.
- m) Fer matances públiques d'animals.
- n) Instal·lar atraccions ferals de cavallets en què s'utilitzin animals.
- o) Fer un ús no autoritzat d'animals en espectacles.
- p) Subministrar substàncies a un animal que li causin alteracions greus de la salut o del comportament, llevat dels casos emparats per la normativa vigent.
- q) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals, i també de parts, d'ous o de cries d'exemplars d'espècies de la fauna autòctona i no autòctona declarades protegides per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.
- r) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria C, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars.
- r bis) Practicar la caça, la captura en viu, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb la categoria D, i també de parts, d'ous, de cries o de productes obtinguts a partir d'aquests exemplars, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.
- s) La manca d'inscripció en el Registre de Nuclis Zoològics.
- t) Oposar resistència a la funció inspectora o posar entrebancs a la inspecció d'instal·lacions que allotgin animals.
- u) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per a garantir-ne la salut.

- v) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no comporten cap risc per a l'animal.
- w) Caçar en espais declarats reserves naturals de fauna salvatge en què la caça està prohibida i en refugis de fauna salvatge, llevat dels casos autoritzats pel Departament de Medi Ambient.
- x) Incomplir les obligacions establertes per l'article 22.5 per tal de procurar el benestar dels animals emprats en curses una vegada finalitzada llur participació en aquestes.
- y) Participar en competicions i curses en les quals es fan apostes dels animals que no estan identificats i enregistrats en el Registre d'Animals de Competició.
- y bis) Posseir o fer servir arts de caça o captura prohibits, o comerciar-hi, dels especificats en l'annex 3 del Reial decret 1095/1989, del 8 de setembre, pel qual es declaren les espècies de caça i pesca i s'estableixen les normes per a llur protecció, o bé en la norma que el substitueixi, llevat dels casos reglamentats o autoritzats.
- z) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus durant l'últim any.
- z bis) Incomplir l'obligatorietat d'esterilitzar els animals de companyia en els supòsits determinats legalment.

4. Són infraccions molt greus:

- a) Maltractar o agredir físicament els animals, si els comporta conseqüències molt greus per a la salut.
- b) Sacrificar gats i gossos fora dels casos esmentats per l'article 11.1.
- c) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus.
- d) Capturar gossos i gats ensalvatgits amb l'ús d'armes de foc sense l'autorització corresponent del Departament de Medi Ambient.
- e) No evitar la fugida d'animals d'espècies exòtiques o d'espècies híbrides, de manera que pugui comportar una alteració ecològica greu.
- f) Esterilitzar animals, practicar mutilacions a animals i sacrificar animals sense control veterinari o en contra de les condicions i els requisits establerts per aquesta Llei.
- g) Organitzar baralles de gossos, de galls o d'altres animals, i també participar en aquest tipus d'actes.
- h) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari i de benestar, si els perjudicis als animals són molt greus.
- i) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'animals o dels ous i les cries d'exemplars d'espècies de la fauna autòctona i de la no autòctona declarades altament protegides o en perill d'extinció per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol.
- j) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèmia d'exemplars de les espècies incloses en l'annex amb les categories A i B, i també de parts, d'ous i de cries d'aquests exemplars.
- k) Reincidir en la comissió d'infraccions greus durant l'últim any.

[Aquest article està modificat per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Capítol II: Sancions

Article 31

Multes, comís i tancament d'instal·lacions

1. Les infraccions comeses contra aquesta Llei són sancionades amb multes fins a 20.000 euros.
2. La imposició de la multa pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció, sens perjudici de l'aplicació del comís preventiu que es pot determinar a criteri de l'autoritat actuant en el moment de l'aixecament de l'acta d'inspecció o la denúncia. La imposició de la multa també comporta, en tots els casos, el comís dels arts de caça o captura i dels instruments amb què s'ha dut a terme, els quals poden ésser retornats a la persona propietària un cop abonada la sanció, llevat que es tracti d'arts de caça o captura prohibits.
3. La comissió de les infraccions molt greus o la reiteració en les infraccions greus pot comportar el tancament temporal de les instal·lacions, els locals o els establiments respectius, amb la corresponent anotació al Registre de Nuclis Zoològics, i també la inhabilitació per a la tinença d'animals per un període de dos mesos a cinc anys.
4. L'incompliment d'alguna de les normatives o condicions d'una autorització excepcional per a la captura o la possessió d'un animal d'una espècie de fauna autòctona pot comportar la retirada cautelar in situ i immediata d'aquesta autorització pels agents de l'autoritat.
5. Les persones que disposen d'aquestes autoritzacions excepcionals, en el cas d'ésser sancionades per l'incompliment d'alguns dels termes o normatives en aquesta matèria, han d'ésser inhabilitades per a l'activitat a què fa referència l'apartat 4 per un període d'un any a cinc anys.

[Aquest article està modificat per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Article 32

Quantia de les multes

1. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 100 euros fins a 400 euros; les greus, amb una multa de 401 euros fins a 2.000 euros, i les molt greus, amb una multa de 2.001 euros fins a 20.000 euros.
2. En la imposició de les sancions s'ha de tenir en compte, per a graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:
  - a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.
  - b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.

- c) La reiteració o la reincidència en la comissió d'infraccions.
- d) La irreparabilitat dels danys causats al medi ambient o l'elevat cost de reparació.
- e) El volum de negoci de l'establiment.
- f) La capacitat econòmica de la persona infractora.
- g) El grau d'intencionalitat en la comissió de la infracció.
- h) El fet que hi hagi requeriment previ.

3. Hi ha reincidència si en el moment de cometre's la infracció no ha transcorregut un any des de la imposició per resolució ferma d'una altra sanció amb motiu d'una infracció de la mateixa qualificació. Si s'hi aprecia la reincidència, la quantia de les sancions es pot incrementar fins al doble de l'import màxim de la sanció corresponent a la infracció comesa, sense excedir en cap cas el límit més alt fixat per a la infracció molt greu.

4. En el cas de comissió, per primer cop, d'infraccions de caràcter lleu, es poden dur a terme actuacions d'educació ambiental, de prestació de serveis de caràcter cívic en benefici de la comunitat relacionades amb la protecció dels animals, o d'advertiment, sense que calgui iniciar un procediment sancionador, llevat de les infraccions comeses en matèria de fauna autòctona, en les quals sempre s'ha d'iniciar l'expedient sancionador corresponent. D'acord amb el que s'estableix per reglament, el Govern pot estendre les dites actuacions d'educació ambiental o de prestació d'activitats de caràcter cívic en benefici de la comunitat relacionades amb la protecció dels animals a qualsevol infractor, sigui quina sigui la infracció comesa i, si escau, la sanció imposada, com a mesura específica complementària de reeducació i de conscienciació en el respecte per la natura i els animals.

[Aquest article està modificat per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Article 33

Comís d'animals

1. Les administracions poden comissar de manera immediata els animals, sempre que hi hagi indicis racionals d'infracció de les disposicions d'aquesta Llei o de les normatives que la desenvolupin.
2. En el cas de comissos d'exemplars de fauna autòctona capturats in situ, sempre que es tingui la seguretat que estan en perfectes condicions, poden ésser alliberats immediatament.
3. Quan fineixin les circumstàncies que han determinat el comís, en el cas que la persona sigui sancionada, s'ha de determinar la destinació de l'animal.
4. Si el dipòsit prolongat d'animals procedents de comís pot ésser perillós per a llur supervivència, els pot comportar patiments innecessaris o, en el cas de fauna autòctona, en fes perillar la readaptació a la vida salvatge, el Departament de Medi Ambient pot decidir la destinació final de l'animal.

5. Les despeses ocasionades pel comís, les actuacions relacionades amb aquest i, en el cas de fauna autòctona, la rehabilitació de l'animal per a alliberar-lo van a compte del causant de les circumstàncies que l'han determinat.

Article 34

Responsabilitat civil i reparació de danys

1. La imposició de qualsevol sanció establerta per aquesta llei no exclou la valoració de l'exemplar en el cas que es tracti de fauna protegida, la responsabilitat civil i l'eventual indemnització de danys i perjudicis que puguin correspondre a la persona sancionada, inclosa la reparació dels danys mediambientals causats. Les espècies de fauna protegida, indicades en l'annex, tenen el valor econòmic següent:

A: 6.000 euros

B: 2.000 euros

C: 300 euros

D: 100 euros

El valor econòmic per la mort o la irrecuperabilitat de qualsevol exemplar d'espècie de vertebrat salvatge no cinegètic, exceptuant els rosegadors no protegits i els peixos, llevat dels supòsits autoritzats, és, com a mínim, la determinada per a la categoria D. A les espècies salvatges de presència accidental o ocasional a Catalunya que no tinguin un origen provocat per l'home se'ls aplica el valor econòmic de la categoria C.

2. En els contenciosos que tinguin per objecte el valor econòmic d'un animal, sempre que aquest valor no resulti de la factura de compra corresponent, s'estableix el valor mínim dels animals de companyia en la quantia equivalent a la compra d'un animal de la mateixa espècie i raça.

3. En l'eventualitat que l'animal no pertanyés a una raça determinada i no hi ha cap prova de la seva adquisició a títol oneros, el paràmetre d'avaluació econòmica de l'animal s'ha de centrar en el valor de mercat d'animals de característiques similars.

[Aquest article està modificat per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Article 35

Responsables de les infraccions

1. És responsable per infraccions d'aquesta llei qualsevol persona física o jurídica que per acció o per omissió infringeixi els preceptes continguts en aquesta llei i la seva normativa de desenvolupament.

2. Si no és possible determinar el grau de participació de les diferents persones físiques o jurídiques que han intervingut en la comissió de la infracció, la responsabilitat és solidària.

Article 36

Procediment sancionador

Per a imposar les sancions corresponents a les infraccions tipificades per aquesta Llei, cal seguir el procediment sancionador regulat pel Decret 278/1993, del 9 de novembre, sobre el procediment sancionador aplicable als àmbits de competència de la Generalitat, i també la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, del 13 de gener.

Article 37

Administració competent per a sancionar

1. La imposició de les sancions establertes per la comissió de les infraccions tipificades per aquesta llei correspon:

a) En el cas de les infraccions relatives a la fauna salvatge autòctona:

Primer. Al director o directora dels serveis territorials del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions lleus o greus.

Segon. Al conseller o consellera del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions molt greus.

b) En el cas de la resta d'infraccions:

Primer. Als alcaldes dels municipis de 5.000 habitants o més, si es tracta d'infraccions lleus comeses en el terme municipal.

Segon. Al director o directora dels serveis territorials del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions lleus comeses en municipis de menys de 5.000 habitants, i també si es tracta d'infraccions greus.

Tercer. Al conseller o consellera del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions molt greus.

2. No obstant el que estableix l'apartat 1, correspon al Departament de Justícia i Interior sancionar les infraccions relatives als espectacles, les activitats i els establiments inclosos en el Catàleg dels espectacles, les activitats recreatives i els establiments públics sotmesos a la Llei 10/1990, del 15 de juny, que infringeixin el que disposa la present Llei.

[Aquest article està modificat per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Article 38.

Multes coercitives

1. Si la persona que hi està obligada no compleix les obligacions establertes per aquesta llei, l'autoritat competent la pot requerir perquè, en un termini suficient, ho faci, amb l'avertiment que, en el cas contrari, se li imposarà una multa coercitiva amb assenyalament de quantia, si escau, i fins a un màxim de 500 euros, sens perjudici de les sancions aplicables.

2. En cas d'incompliment, l'autoritat competent pot dur a terme requeriments successius fins a un màxim de tres. En cada requeriment la multa coercitiva pot ésser incrementada del 20% respecte de la multa acordada en el requeriment anterior.

3. Els terminis concedits han d'ésser suficients per a poder dur a terme la mesura de què es tracti i per a evitar els danys que es puguin produir si no s'adopta la mesura en el temps corresponent.

[Aquest article està introduït per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Disposicions addicionals

Primera

Comissió Tècnica d'Inspecció de Nuclis Zoològics amb Fauna Salvatge

Es crea la Comissió Tècnica d'Inspecció de Nuclis Zoològics amb Fauna Salvatge, per tal de vetllar perquè les instal·lacions siguin segures per a les persones i els animals i perquè els nuclis zoològics tinguin cura del benestar dels animals. S'han d'establir per reglament les funcions i el règim de funcionament d'aquesta comissió.

Segona

Registre d'Empreses de Control i Recollida d'Animals de Companyia i Registre d'Animals de Competició

1. Es crea el Registre d'Empreses de Control i Recollida d'Animals de Companyia, en el qual s'han d'inscriure les empreses especialitzades de control i recollida d'animals de companyia.

2. Es crea el Registre d'Animals de Competició, en el qual s'han d'inscriure els animals que s'utilitzen en competicions o curses on es fan apostes.

3. S'han d'establir per reglament el contingut i el funcionament dels registres a què fa referència aquesta disposició.

Tercera

Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals

Es crea el Voluntariat de Protecció i Defensa dels Animals, l'organització i les finalitats del qual, en compliment d'aquesta Llei, han d'ésser establerts per reglament.

Quarta

Campanyes de divulgació

El Govern ha d'elaborar, juntament amb les entitats defensores i col·laboradores, campanyes divulgadores i informatives del contingut d'aquesta Llei per als cursos escolars i per a la població en general.

Cinquena

Normativa específica

1. Es regeixen per la normativa específica corresponent:

- a) Els animals d'explotacions ramaderes.
- b) La pesca, la recollida de marisc, la captura i la caça.
- c) Els gossos considerats potencialment perillosos.
- d) Els gossos pigall.
- e) Els animals utilitzats per a experimentació i per a altres finalitats científiques.

2. La protecció de la fauna autòctona també ha d'ésser regulada per la seva normativa específica, sens perjudici de l'aplicabilitat de la normativa general de protecció dels animals establerta per aquesta Llei.

Sisena

Pràctica de la pesca esportiva amb peix viu

Sens perjudici del que disposa l'article 22.4 de la Llei 3/1988, es pot autoritzar la pràctica de la modalitat de pesca esportiva amb peix viu, restringida a les espècies que s'estableixin per reglament.

[Aquesta disposició està modificada per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009)]

Setena

Consell Assessor sobre els Drets dels Animals

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de crear el Consell Assessor sobre els Drets dels Animals, constituït per representants dels sectors interessats i de les administracions competents, que ha de tenir funcions d'assessorament en matèria de protecció dels animals.

Vuitena

Destinació dels ingressos procedents de les sancions

El Departament de Medi Ambient ha de destinar els ingressos procedents de les sancions per infraccions d'aquesta Llei a actuacions que tinguin per objecte el foment de la protecció dels animals.

Novena.

Modificació del barem de valoració i de les categories per espècie

Es faculta el Govern per a modificar per decret el barem de valoració establert per l'article 34.1, i també, en funció de l'evolució de les poblacions, la categoria per espècie que recull l'annex.

[Aquesta disposició està introduïda per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Disposicions transitòries

Primera

Curs de cuidador o cuidadora d'animals

En el termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els centres de recollida d'animals de companyia i tota la resta de nuclis zoològics han d'haver donat compliment a l'obligació de l'execució del curs de cuidador o cuidadora d'animals.

Segona

Grup d'espècies de fauna no autòctona

Qui posseeixi animals pertanyents al grup d'espècies de fauna no autòctona ho ha de notificar al Departament de Medi Ambient de la manera que s'estableixi per reglament, abans d'un any comptat des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria

Resta derogada la Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals, llevat dels articles 18; 19; 21, apartats 1, 2, 3, 4 i 5; 22; 23; 24; 31; 32; 33, apartats 1, 2 i 4; 35; 36, i 37, els quals són aplicables a la fauna autòctona. Així mateix, es deroguen totes les normes d'igual o inferior rang que contradiguin el que disposa aquesta Llei o s'hi oposin, incloses les normes sectorials específiques.

Disposicions finals

Primera

Desenvolupament i execució

1. El Govern ha de dictar, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el reglament per a desenvolupar-la i executar-la.
2. El Govern ha d'establir la dotació pressupostària suficient per a aplicar i desenvolupar aquesta Llei.

Segona

Programa del curs de cuidador o cuidadora d'animals

En el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar el programa del curs de cuidador o cuidadora d'animals a què es refereix aquesta Llei.

Tercera

Actualització de les sancions pecuniàries

Per decret del Govern de la Generalitat es poden actualitzar els màxims de les sancions pecuniàries establertes per aquest Llei, tenint en compte la variació de l'índex de preus de consum.

Quarta

Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, llevat de l'article 11.1, que entra en vigor l'1 de gener de 2007.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi la facin complir.

Palau de la Generalitat, 4 de juliol de 2003

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

Annex

Espècies protegides de la fauna salvatge autòctona

[Aquest annex està modificat per la LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental. (Correcció d'errada en el DOGC núm. 5484, pàg. 77002, de 15.10.2009).]

Categoria

a) Vertebrats

- Mamífers

Insectívors

- C Rata mesquera Talpidae (*Galemys pyrenaicus*)
- D Eriçó clar Erinaceidae (*Aethechinus algerus*)
- D Eriçó fosc Erinaceidae (*Erinaceus europaeus*)
- D Musaranya d'aigua mediterrània Soricidae (*Neomys anomalus*)
- D Musaranya d'aigua pirinenca Soricidae (*Neomys fodiens*)
- D Musaranya de Millet Soricidae (*Sorex coronatus*)

Microquiròpters

- C Ratapinyada gran de ferradura (*Rhinolophus ferrumequinum*)
- C Ratapinyada petita de ferradura (*Rhinolophus hipposideros*)
- C Ratapinyada mediterrània de ferradura (*Rhinolophus euryale*)
- C Ratapinyada mitjana de ferradura (*Rhinolophus mehelyi*)
- C Ratapinyada de Bechtein (*Myotis bechteinii*)
- C Ratapinyada orelluda gran o de musell gran (*Myotis myotis*)
- C Ratapinyada orelluda mitjana o de musell agut (*Myotis blythii*)
- C Ratapinyada de Natterer (*Myotis nattereri*)
- C Ratapinyada d'orelles dentades (*Myotis emarginata*)
- C Ratapinyada de peus grans (*Myotis capaccinii*)
- C Ratapinyada d'aigua (*Myotis daubentonii*)
- C Ratapinyada de bigotis (*Myotis mystacinus*)
- D Ratapinyada comuna (*Pipistrellus pipistrellus*)
- D Ratapinyada comuna nana (*Pipistrellus pipistrellus pygmaeus*)
- C Ratapinyada de Nathusius (*Pipistrellus nathusii*)
- D Ratapinyada de vores clares (*Pipistrellus kuhlii*)
- D Ratapinyada muntanyenca (*Hypsugo savii*)
- D Ratapinyada dels graners (*Eptesicus serotinus*)
- C Ratapinyada de bosc (*Barbastella barbastellus*)
- D Ratapinyada orelluda septentrional (*Plecotus auritus*)

D Ratapinyada grisa (*Plecotus austriacus*)

C Ratapinyada de cova (*Miniopterus schreibersii*)

C Ratapinyada de cua llarga (*Tadarida teniotis*)

C Ratapinyada nocturna petita (*Nyctalus leisleri*)

C Ratapinyada nocturna gegant (*Nyctalus lasiopterus*)

C Ratapinyada nocturna mitjana (*Nyctalus noctula*)

Rosegadors

D Esquirol *Esciuridae* (*Sciurus vulgaris*)

D Talpó pirinenc *Microtidae* (*Microtus pyrenaicus*)

D Talpó de tartera *Microtidae* (*Microtus nivalis*)

D Liró gris *Gliridae* (*Glis glis*)

D Rata d'aigua (*Arvicola sapidus*)

Carnívors

A Ós bru *Ursidae* (*Ursus arctos*)

A Llúdriga comuna europea *Mustelidae* (*Lutra lutra*)

A Visó europeu *Mustelidae* (*Mustela lutreola*)

B Turó *Mustelidae* (*Mustela putorius*)

B Ermini *Mustelidae* (*Mustela erminea*)

D Mostela (*Mustela nivalis*)

B Marta *Mustelidae* (*Martes martes*)

B Gat fer o gat salvatge *Felidae* (*Felis silvestris*)

A Linx boreal *Felidae* (*Lynx lynx*)

A Linx ibèric *Felidae* (*Lynx pardina*)

Fòcids

A Vell marí o foca mediterrània *Phocidae* (*Monachus monachus*)

A Cetacis (totes les espècies presents a Catalunya)

- Ocells

Anseriformes

B Ànec canyella *Anatidae* (*Tadorna ferruginea*)

C Ànec blanc *Anatidae* (*Tadorna tadorna*)

A Xarxet mabrenc Anatidae (*Marmaronetta angustirostris*)

C Morell buixot Anatidae (*Aythya marila*)

B Morell xocolater Anatidae (*Aythya nyroca*)

C Èider Anatidae (*Somateria mollissima*)

C Ànec glacial Anatidae (*Clangula hyemalis*)

C Ànec negre Anatidae (*Melanitta nigra*)

C Ànec fosc Anatidae (*Melanitta fusca*)

C Morell d'ulls grocs Anatidae (*Bucephala clangula*)

C Bec de serra petit Anatidae (*Mergus albellus*)

C Bec de serra mitjà Anatidae (*Mergus serrator*)

C Bec de serra gros Anatidae (*Mergus merganser*)

A Ànec capblanc Anatidae (*Oxyura leucocephala*)

Gal·liformes

B Perdiu blanca Tetraonidae (*Lagopus muta*)

A Gall fer Tetraonidae (*Tetrao urogallus*)

Gaviformes

C Calàbria petita Gaviidae (*Gavia stellata*)

C Calàbria agulla Gaviidae (*Gavia arctica*)

C Calàbria grossa Gaviidae (*Gavia immer*)

Podicipediformes

C Cabusset Podicipedidae (*Tachybaptus ruficollis*)

C Cabussó emplomallat Podicipedidae (*Podiceps cristatus*)

C Cabussó orellut Podicipedidae (*Podiceps auritus*)

C Cabussó collnegre Podicipedidae (*Podiceps nigricollis*)

Procel·lariformes

B Baldriga cendrosa Procellariidae (*Calonectris diomedea*)

C Baldriga grisa Procellariidae (*Puffinus griseus*)

A Baldriga balear Procellariidae (*Puffinus mauretanicus*)

B Baldriga mediterrània Procellariidae (*Puffinus yelkouan*)

B Ocell de tempesta Hydrobatidae (*Hydrobates pelagicus*)

Pelecaniformes

C Corb marí emplomallat Phalacrocoracidae (*Phalacrocorax aristotelis*)

C Mascarell Sulidae (*Morus bassanus*)

Ciconiformes

A Bitó comú Ardeidae (*Botaurus stellaris*)

C Martinet menut Ardeidae (*Ixobrychus minutus*)

C Martinet de nit Ardeidae (*Nycticorax nycticorax*)

C Martinet ros Ardeidae (*Ardeola ralloides*)

D Esplugabous Ardeidae (*Bubulcus ibis*)

D Martinet blanc Ardeidae (*Egretta garzetta*)

B Agró blanc Ardeidae (*Egretta alba*)

C Bernat pescaire Ardeidae (*Ardea cinerea*)

B Agró roig Ardeidae (*Ardea purpurea*)

B Cigonya negra Ciconiidae (*Ciconia nigra*)

B Cigonya blanca Ciconiidae (*Ciconia ciconia*)

B Capó reial Threskiornithidae (*Plegadis falcinellus*)

B Becplaner Threskiornithidae (*Platalea leucorodia*)

B Flamenc Phoenicopteridae (*Phoenicopterus roseus*)

Accipitriformes (rapinyaires diürns)

B Àguila pescadora Pandionidae (*Pandion haliaetus*)

C Aligot vesper Accipitridae (*Pernis apivorus*)

B Esparver d'espalles negres Accipitridae (*Elanus caeruleus*)

C Milà negre Accipitridae (*Milvus migrans*)

B Milà reial Accipitridae (*Milvus milvus*)

A Trencalòs Accipitridae (*Gypaetus barbatus*)

B Aufrany Accipitridae (*Neophron percnopterus*)

B Voltor comú Accipitridae (*Gyps fulvus*)

A Voltor negre Accipitridae (*Aegypius monachus*)

C Àguila marcenca Accipitridae (*Circaetus gallicus*)

B Arpella (vulgar) Accipitridae (*Circus aeruginosus*)

B Arpella pàl·lida Accipitridae (*Circus cyaneus*)

B Esparver cendrós Accipitridae (*Circus pygargus*)

C Astor Accipitridae (*Accipiter gentilis*)

C Esparver (vulgar) Accipitridae (*Accipiter nisus*)

C Aligot (comú) Accipitridae (*Buteo buteo*)

C Aligot calçat Accipitridae (*Buteo lagopus*)

B Àguila daurada Accipitridae (*Aquila chrysaetos*)

B Àguila calçada Accipitridae (*Hieraaetus pennatus*)

A Àguila cuabarrada Accipitridae (*Hieraaetus fasciatus*)

Falconiformes (rapinyaires diürns)

B Xoriguer petit Falconidae (*Falco naumanni*)

C Xoriguer (comú) Falconidae (*Falco tinnunculus*)

B Falcó cama-roig Falconidae (*Falco vespertinus*)

C Esmerla Falconidae (*Falco columbarius*)

C Falcó mostatxut Falconidae (*Falco subbuteo*)

B Falcó de la reina Falconidae (*Falco eleonora*)

B Falcó pelegrí Falconidae (*Falco peregrinus*)

Gruiformes

C Rascló Rallidae (*Rallus aquaticus*)

C Polla pintada Rallidae (*Porzana porzana*)

C Rasclotó Rallidae (*Porzana parva*)

B Rasclot Rallidae (*Porzana pusilla*)

B Guatlla maresa Rallidae (*Crex crex*)

D Polla blava Rallidae (*Porphyrio porphyrio*)

B Fotja banyuda Rallidae (*Fulica cristata*)

B Grua (vulgar) Gruidae (*Grus grus*)

B Sisó Otitidae (*Tetrax tetrax*)

Caradriformes

B Garsa de mar Haematopodidae (*Haematopus ostralegus*)

C Cames llargues Recurvirostridae (*Himantopus himantopus*)

C Bec d'alena Recurvirostridae (*Recurvirostra avosetta*)

C Torlit Burhinidae (*Burhinus oedicnemus*)

B Perdiu de mar Glareolidae (*Glareola pratincola*)

C Corriol petit Charadriidae (*Charadrius dubius*)

C Corriol gros Charadriidae (*Charadrius hiaticula*)

C Corriol camanegre Charadriidae (*Charadrius alexandrinus*)

B Corriol pit-roig Charadriidae (*Eudromias morinellus*)

C Daurada grossa Charadriidae (*Pluvialis apricaria*)

C Pigre (gris) Charadriidae (*Pluvialis squatarola*)

C Territ gros Scolopacidae (*Calidris canutus*)

C Territ tresdits Scolopacidae (*Calidris alba*)

C Territ menut Scolopacidae (*Calidris minuta*)

C Territ de Temminck Scolopacidae (*Calidris temminckii*)

C Territ becllarg Scolopacidae (*Calidris ferruginea*)

C Territ variant Scolopacidae (*Calidris alpina*)

C Batallaire Scolopacidae (*Philomachus pugnax*)

C Becadell sord Scolopacidae (*Lymnocyptes minima*)

C Becadell gros Scolopacidae (*Gallinago media*)

C Tètol cuanegre Scolopacidae (*Limosa limosa*)

C Tètol cuabarrat Scolopacidae (*Limosa lapponica*)

C Polit cantaire Scolopacidae (*Numenius phaeopus*)

C Becut Scolopacidae (*Numenius arquata*)

C Gamba roja pintada Scolopacidae (*Tringa erythropus*)

C Gamba roja (vulgar) Scolopacidae (*Tringa totanus*)

C Siseta Scolopacidae (*Tringa stagnatilis*)

C Gamba verda Scolopacidae (*Tringa nebularia*)

C Xivita Scolopacidae (*Tringa ochropus*)

C Valona Scolopacidae (*Tringa glareola*)

C Xivitona (vulgar) Scolopacidae (*Actitis hypoleucos*)

C Remena-rocs Charadriidae (*Arenaria interpres*)

C Escuraflascons becfí Phalaropodidae (*Phalaropus lobatus*)

C Escuraflascons becgròs Phalaropodidae (*Phalaropus fulicarius*)

C Paràsit cuaample Stercorariidae (*Stercorarius pomarinus*)

C Paràsit cuapunxegut Stercorariidae (*Stercorarius parasiticus*)

C Paràsit cuallarg Stercorariidae (*Stercorarius longicaudus*)

C Paràsit gros Stercorariidae (*Stercorarius skua*)

C Gavina capnegra Laridae (*Larus melanocephalus*)

C Gavina menuda Laridae (*Larus minutus*)

B Gavina capblanca Laridae (*Larus genei*)

B Gavina corsa Laridae (*Larus audouinii*)

C Gavina cendrosa Laridae (*Larus canus*)

C Gavinot Laridae (*Larus marinus*)

C Gavineta (de tres dits) Laridae (*Rissa tridactyla*)

B Curroc Laridae (*Sterna nilotica*)

C Xatrac gros Laridae (*Sterna caspia*)

C Xatrac bengalí Laridae (*Sterna bengalensis*)

C Xatrac becllarg Laridae (*Sterna sandvicensis*)

C Xatrac (comú) Laridae (*Sterna hirundo*)

B Xatrac menut Laridae (*Sterna albifrons*)

C Fumarell carablanc Sternidae (*Chlidonias hybrida*)

C Fumarell alablanc Sternidae (*Chlidonias leucopterus*)

C Fumarell negre Sternidae (*Chlidonias nigra*)

C Somorgollaire Alcidae (*Uria aalge*)

C Fraret Alcidae (*Fratercula artica*)

C Gavot Alcidae (*Alca torda*)

Pteroclíformes

A Xurra Pteroclididae (*Pterocles orientalis*)

A Ganga Pteroclididae (*Pterocles alchata*)

Cuculíformes

C Cucut reial Cuculidae (*Clamator grandarius*)

D Cucut Cuculidae (*Cuculus canorus*)

Estrigiformes (rapinyaires nocturns)

C Òliba Tytonidae (*Tyto alba*)

C Xot Strigidae (*Otus scops*)

B Duc Strigidae (*Bubo bubo*)

C Mussol (comú) Strigidae (*Athene noctua*)

C Gamarús Strigidae (*Strix aluco*)

C Mussol banyut Strigidae (*Asio otus*)

C Mussol emigrant Strigidae (*Asio flammeus*)

B Mussol pirinenc Strigidae (*Aegolius funereus*)

Caprimulgiformes

C Enganyapastors Caprimulgidae (*Caprimulgus europaeus*)

C Siboc Caprimulgidae (*Caprimulgus ruficollis*)

Apodiformes

D Ballester Apodidae (*Apus melba*)

D Falciot negre Apodidae (*Apus apus*)

D Falciot pàl·lid Apodidae (*Apus pallidus*)

Coraciformes

C Blauet Alcedinidae (*Alcedo atthis*)

D Abellerol Meropidae (*Merops apiaster*)

C Gaig blau Coraciidae (*Coracias garrulus*)

D Puput Upupidae (*Upupa epops*)

Piciformes

C Colltort Picidae (*Jynx torquilla*)

D Picot verd Picidae (*Picus viridis*)

C Picot negre Picidae (*Dryocopus martius*)

D Picot garser gros Picidae (*Dendrocopos major*)

B Picot garser mitjà Picidae (*Dendrocopos medius*)

B Picot garser petit Picidae (*Dendrocopos minor*)

Passeriformes

A Alosa becuda Alaudidae (*Chersophilus duponti*)

C Calàndria Alaudidae (*Melanocorypha calandra*)

C Terrerola vulgar Alaudidae (*Calandrella brachydactyla*)

C Terrerola rogenca Alaudidae (*Calandrella rufescens*)

D Cogullada (vulgar) Alaudidae (*Galerida cristata*)

D Cogullada fosca Alaudidae (*Galerida theklae*)

D Cotoliu Alaudidae (*Lullula arborea*)

C Oreneta de ribera Hirundinidae (*Riparia riparia*)

D Roquerol Hirundinidae (*Ptyonoprogne rupestris*)

D Oreneta (vulgar) Hirundinidae (*Hirundo rustica*)

D Oreneta cua-rogenca Hirundinidae (*Hirundo daurica*)

D Oreneta cuablanca Hirundinidae (*Delichon urbicum*)

D Trobat Motacillidae (*Anthus campestris*)

D Piula dels arbres Motacillidae (*Anthus trivialis*)

D Titella Motacillidae (*Anthus pratensis*)

D Piula gola-roja Motacillidae (*Anthus cervinus*)

D Grasset de muntanya Motacillidae (*Anthus spinoletta*)

D Cuereta groga Motacillidae (*Motacilla flava*)

D Cuereta torrentera Motacillidae (*Motacilla cinerea*)

D Cuereta blanca Motacillidae (*Motacilla alba*)

C Merla d'aigua Cinclidae (*Cinclus cinclus*)

D Cargolet Troglodytidae (*Troglodytes troglodytes*)

D Pardal de bardissa Prunellidae (*Prunella modularis*)

D Cercavores Prunellidae (*Prunella collaris*)

C Cuaenlairat (*Cercotrichas galactotes*)

D Pit-roig (*Erithacus rubecula*)

D Rossinyol (*Luscinia megarhynchos*)

D Cotxa blava (*Luscinia svecica*)

D Cotxa fumada (*Phoenicurus ochruros*)

C Cotxa cua-roja (*Phoenicurus phoenicurus*)

D Bitxac rogenic (*Saxicola rubetra*)
D Bitxac comú (*Saxicola torquatus*)
D Còlit gris (*Oenanthe oenanthe*)
D Còlit ros (*Oenanthe hispanica*)
C Còlit negre (*Oenanthe leucura*)
D Merla roquera (*Monticola saxatilis*)
D Merla blava (*Monticola solitarius*)
D Merla de pit blanc (*Turdus torquatus*)
D Rossinyol bord (*Cettia cetti*)
D Trist (*Cisticola juncidis*)
D Boscaler pintat gros (*Locustella naevia*)
C Boscaler comú (*Locustella luscinioides*)
C Boscarla mostatxuda (*Acrocephalus melanopogon*)
B Boscarla d'aigua (*Acrocephalus paludicola*)
D Boscarla dels joncs (*Acrocephalus schoenobaenus*)
D Boscarla de canyar (*Acrocephalus scirpaceus*)
D Balquer (*Acrocephalus arundinaceus*)
D Bosqueta pàl·lida occidental (*Hippolais opaca*)
D Bosqueta vulgar (*Hippolais polyglotta*)
D Tallarol de casquet (*Sylvia atricapilla*)
D Tallarol gros (*Sylvia borin*)
D Tallarol enmascarat (*Sylvia hortensis*)
D Tallareta vulgar (*Sylvia communis*)
C Tallarol trencamates (*Sylvia conspicillata*)
D Tallareta cuallarga (*Sylvia undata*)
D Tallarol de garriga (*Sylvia cantillans*)
D Tallarol capnegre (*Sylvia melanocephala*)
D Mosquiter pàl·lid (*Phylloscopus bonelli*)
D Mosquiter xiulaire (*Phylloscopus sibilatrix*)
D Mosquiter comú (*Phylloscopus collybita*)

D Mosquiter ibèric (*Phylloscopus ibericus*)

D Mosquiter de passa (*Phylloscopus trochilus*)

D Reietó (*Regulus regulus*)

D Bruel (*Regulus ignicapilla*)

D Papamosques gris (*Muscicapa striata*)

D Papamosques de collar (*Ficedula albicollis*)

D Mastegatatxes (*Ficedula hypoleuca*)

B Mallerenga de bigotis (*Panurus biarmicus*)

D Mallerenga cuallarga Aegithalidae (*Aegithalos caudatus*)

D Mallerenga d'aigua Paridae (*Parus palustris*)

D Mallerenga emplomallada Paridae (*Parus cristatus*)

D Mallerenga petita Paridae (*Parus ater*)

D Mallerenga blava Paridae (*Parus caeruleus*)

D Mallerenga carbonera Paridae (*Parus major*)

D Pica-soques blau Sittidae (*Sitta europaea*)

C Pela-roques Tichodromadidae (*Tichodroma muraria*)

D Raspinell pirinenc Certhiidae (*Certhia familiaris*)

D Raspinell comú Certhiidae (*Certhia brachydactyla*)

C Teixidor Paridae (*Remiz pendulinus*)

D Oriol Oriolidae (*Oriolus oriolus*)

D Escorxador Laniidae (*Lanius collurio*)

C Botxí meridional Laniidae (*Lanius meridionalis*)

D Capsigrany Laniidae (*Lanius senator*)

A Trenca Laniidae (*Lanius minor*)

C Gralla de bec groc Corvidae (*Pyrrhocorax graculus*)

C Gralla de bec vermell Corvidae (*Pyrrhocorax pyrrhocorax*)

D Gralla Corvidae (*Corvus monedula*)

D Pardal roquer Ploceidae (*Petronia petronia*)

C Pardal d'ala blanca Ploceidae (*Montifringilla nivalis*)

D Pinsà (comú) Fringillidae (*Fringilla coelebs*)

D Pinsà mec Fringillidae (*Fringilla montifringilla*)

D Gafarró (*Serinus serinus*)

D Lluçaret Fringillidae (*Serinus citrinella*)

D Verdum (*Carduelis chloris*)

D Cadenera (*Carduelis carduelis*)

D Lluçer (*Carduelis spinus*)

D Passerell (*Carduelis cannabina*)

D Trencapinyes Fringillidae (*Loxia curvirostra*)

D Pinsà borroner Fringillidae (*Pyrrhula pyrrhula*)

C Durbec Fringillidae (*Coccothraustes coccothraustes*)

D Sit blanc Emberizidae (*Plectrophenax nivalis*)

D Verderola Emberizidae (*Emberiza citrinella*)

D Gratapalles Emberizidae (*Emberiza cirius*)

D Sit negre Emberizidae (*Emberiza cia*)

D Hortolà Emberizidae (*Emberiza hortulana*)

B Repicatalons Emberizidae (*Emberiza schoeniclus*)

- Rèptils

Quelonis (tortugues)

Tortugues de terra

B Tortuga mediterrània Testudinidae (*Testudo hermanni*)

Tortugues d'aigües continentals

B Tortuga d'estany Emydidae (*Emys orbicularis*)

C Tortuga de rierol Emydidae (*Mauremys leprosa*)

Tortugues marines

B Tortuga careta Cheloniidae (*Caretta caretta*)

B Tortuga verda Cheloniidae (*Chelonia mydas*)

B Tortuga llaüt Dermochelidae (*Dermochelys coriacea*)

Saures

D Dragonet (rosat) Gekkonidae (*Hemidactylus turcicus*)

D Dragó (comú) Gekkonidae (*Tarentola mauritanica*)

- D Serp de vidre, vidriol o noia Anguidae (*Anguis fragilis*)
- D Serpeta cega o amphisbena cendrosa Amphisbaenidae (*Blanus cinereus*)
- Sargantanes i llangardaixos
- C Sargantana cua-roja o dels sorrals Lacertidae (*Acanthodactylus erythrurus*)
- C Llangardaix de matoll Lacertidae (*Lacerta agilis*)
- C Llangardaix (comú) Lacertidae (*Lacerta lepida*)
- D Lluert o llangardaix verd Lacertidae (*Lacerta bilineata*)
- C Sargantana vivípara Lacertidae (*Lacerta vivipara*)
- D Sargantana comuna (ibèrica) Lacertidae (*Podarcis hispanica*)
- D Sargantana comuna europea o sargantana grossa Lacertidae (*Podarcis muralis*)
- D Sargantaner (comú) o sargantana de cua llarga Lacertidae (*Psammodromus algirus*)
- D Sargantaner ibèric o sargantana cendrosa Lacertidae (*Psammodromus hispanicus*)
- C Sargantana pirinenca Lacertidae (*Iberolacerta bonnali*)
- B Sargantana pallaresa Lacertidae (*Iberolacerta aurelioi*)
- B Sargantana aranesa Lacertidae (*Iberolacerta aranica*)
- D Lludrió de potetes ibèric Scincidae (*Chalcides bedriagai*)
- D Lludrió llistat Scincidae (*Chalcides striatus*)
- Colobres o serps
- D Serp de ferradura Colubridae (*Coluber hippocrepis*)
- D Serp verda i groga Colubridae (*Coluber viridiflavus*)
- D Serp llisa Colubridae (*Coronella austriaca*)
- D Serp bordelesa Colubridae (*Coronella girondica*)
- D Serp d'Esculapi Colubridae (*Elaphe longissima*)
- D Serp blanca Colubridae (*Elaphe scalaris*)
- D Serp verda Colubridae (*Malpolon monspessulanus*)
- D Serp d'aigua (escurçonera) (Natrix maura)
- D Serp de collaret Colubridae (*Natrix natrix*)
- D Escurçó ibèric (*Vipera latastei*)

- Amfibis

Urodels

C Tritó pirinenc Salamandridae (*Calotriton asper*)

B Tritó del Montseny Salamandridae (*Calotriton arnoldi*)

C Ofegabous Salamandridae (*Pleurodeles waltl*)

D Salamandra Salamandridae (*Salamandra salamandra*)

D Tritó palmat Salamandridae (*Triturus helveticus*)

D Tritó verd o marbrat Salamandridae (*Triturus marmoratus*)

Anurs

D Tòtil o gripau llevadora Discoglossidae (*Alytes obstetricans*)

D Granota pintada o gripau granoter Discoglossidae (*Discoglossus pictus*)

D Gripau d'esperons Pelobatidae (*Pelobates cultripes*)

D Gripau puntejat Pelobatidae (*Pelodytes punctatus*)

D Gripau (comú) Bufonidae (*Bufo bufo*)

D Gripau corredor Bufonidae (*Bufo calamita*)

D Reineta (meridional) Hylidae (*Hyla meridionalis*)

D Granota roja Ranidae (*Rana temporaria*)

- Peixos osteïctis

Clupeïformes

B Guerxa (*Alosa alosa*)

B Saboga (*Alosa fallax*)

Condrostis

Petromizoniformes

D Llamprea de mar (*Petromyzon marinus*)

Acipenseriformes

B Esturió Acipenseridae (*Acipenser sturio*)

Teleostis

Cipriniformes

C Fartet Ciprinodontidae (*Aphanius iberus*)

C Samaruc Ciprinodontidae (*Valencia hispanica*)

D Madrilleta roja (*Rutilus arcasii*)

D Llopet comú (*Cobitis paludica*)

D Llop de riu (*Noemacheilus barbatulus*)

Gasterosteïformes

D Punxoset o espinós *Gasterosteidae* (*Gasterosteus aculeatus*)

Escorpeniformes

D Cavilat o cabilac *Cottidae* (*Cottus gobio*)

Perciformes

D Rabosa de riu o barb caní *Blenniidae* (*Blennius fluviatilis*)

b) Invertebrats

Mol·luscs

Bivalves

Unionoides

A Nàiada auriculada (*Margaritifera auricularia*)

D Nàiada anodonta (*Anodonta cygnea*)

B Nàiada allargada rossellonesa (*Unio aleroni*)

D Nàiada allargada de l'Ebre (*Unio elongatulus*)

D Nàiada rodona (*Psilunio littoralis*)

Gasteròpodes

D (*Vertigo moulinsiana*)

Artròpodes

Crustacis

D Tortugueta (*Triops cancriformis*)

C Cranc de riu (*Austropotamobius pallipes*)

Insectes coleòpters

C Rosalia (*Rosalia alpina*)

D Escanyapolls o cérvol volant (*Lucanus cervus*)

D Osmoderma (*Osmoderma eremita*)

Insectes lepidòpters

D Apol·lo o parnàs (*Parnassius apollo*)

D Parnàs (*Parnassius mnemosyne*)

D (*Euphydryas (Eurodryas) aurinia*)

D (*Maculinea teleius*)

D (*Maculinea nausithous*)

D (*Proserpinus proserpina*)

D (*Eriogaster catax*)

D *Graellsia* (*Graellsia isabelae*)

Insectes odonats

D (*Coenagrion mercuriale*)

D (*Oxygastra curtisii*)

Insectes ortòpters

D *Saga* (*Saga pedo*)

ANEXO 2: Ordenança sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals

Acord del Consell Plenari de 22-12-2003

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

D'acord amb la Declaració Universal dels Drets dels Animals aprovada per la UNESCO el 27 d'octubre de 1978 i ratificada posteriorment per les Nacions Unides, els animals són éssers vius sensibles que tenen uns drets que l'espècie humana ha de respectar, la qual cosa constitueix un dels fonaments de la coexistència de les espècies en el món. També es reconeix que el respecte als animals està lligat al respecte entre els mateixos humans. Sobre la base d'aquests fonaments, el Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona, de 23 d'octubre de 1998, va aprovar la Declaració municipal per la convivència i els drets dels animals per tal de fomentar una millor comprensió i una bona convivència entre els humans i les espècies d'animals lliures, semidependents i en captivitat que viuen al terme municipal. A més, s'indicava que l'esperit d'aquesta Declaració Municipal havia de veure's reflectit en aquelles Ordenances que afectin els animals.

Aquests objectius varen tenir-se presents en el títol VII, relatiu a la tinença d'animals de l'Ordenança General del Medi Ambient Urbà, de 26 de març de 1999, i en l'Ordenança sobre la venda d'animals, de 26 d'abril de 2002.

Per altra banda, el Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona, de 26 d'abril de 2002, també va aprovar, per unanimitat i amb caràcter urgent, una moció per tal d'augmentar la protecció dels animals i de millorar la convivència amb els humans. Així, entre d'altres mesures, es va acordar suprimir el sacrifici d'animals al Centre Municipal d'Acolliment d'Animals de Companyia, llevat d'aquells casos que sigui dictaminat sota criteri veterinari, atenant a conductes marcadament agressives envers les persones o altres animals, o estats patològics que impliquin sofriment per l'animal o que suposin un risc de transmissió de malalties contagioses greus i, també, es va decidir incrementar les actuacions adreçades a sensibilitzar els propietaris d'animals domèstics de les seves obligacions i responsabilitats tant pel que fa als animals, com en relació a garantir les normes de convivència entre els ciutadans. Finalment, es va reconèixer la necessitat de procedir a efectuar les modificacions necessàries de les ordenances per a donar compliment a aquesta moció.

Per iniciativa del Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals que ha estat implementada per l'Agència de Salut Pública de Barcelona a la qual està adscrit el Centre Municipal d'Acolliment d'Animals de Companyia, s'aprova la present Ordenança sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals, que refon en una sola Ordenança la normativa municipal sobre animals i incorpora les modificacions normatives necessàries per donar compliment a l'Acord Consell Plenari anteriorment esmentat. Aquesta nova Ordenança atorga una gran rellevància a la consideració dels animals com a bé jurídic a protegir, ajustant-se a l'actual marc constitucional d'un medi ambient adequat per a les persones i el deure dels poders públics a la protecció del medi ambient, tal com defineix l'article 45 de la Constitució Espanyola, la qual cosa té un reconeixement exprés en constitucions d'altres estats europeus com la produïda en la modificació de 21 de juny de 2002 de l'apartat a) de l'art. 20 de la Constitució Alemanya.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. Objecte i finalitats

1. Aquesta Ordenança té per objecte regular la protecció, la tinença i la venda dels animals, en especial, les interrelacions entre les persones i els animals domèstics.
2. Les finalitats d'aquesta Ordenança són assolir el màxim nivell de protecció i benestar dels animals, garantir una tinença responsable i la màxima reducció de les pèrdues i els abandonaments d'animals, fomentar la participació ciutadana en la defensa i protecció dels animals i preservar la salut, la tranquil·litat i la seguretat de les persones.

Text consolidat. Inclou les modificacions posteriors

1/55

3. Aquesta Ordenança s'aplica en el marc de la normativa internacional, europea, estatal i catalana de protecció dels animals, de tinença d'animals potencialment perillosos i d'experimentació amb animals i el seu ús per a altres finalitats científiques.

Article 2. Definicions

Als efectes d'aquesta Ordenança, s'entén per:

1. Animals domèstics: els animals que, com a espècie, han assumit el costum del captiveri i depenguin dels éssers humans.
2. Animals de companyia: els animals domèstics que les persones mantenen generalment a la llar amb la finalitat d'obtenir-ne companyia com són els gossos i els gats.
3. Animals salvatges: els animals autòctons o no autòctons que viuen en estat salvatge.
4. Animals salvatges en captivitat: els animals salvatges autòctons o no autòctons que, de forma individual, viuen en captivitat.
5. Animal salvatge urbà: animal salvatge que viu al nucli urbà de les ciutats i pobles compartint territori geogràfic amb les persones i que pertany a algunes de les espècies establertes legalment i reglamentàriament i, en especial, per Decret d'Alcaldia o de la Comissió de Govern.
6. Nucli zoològic: són les agrupacions zoològiques per a l'exhibició d'animals, les instal·lacions per al manteniment dels animals, els centres d'acollida d'animals, els establiments de venda i cria d'animals i els que es determinin reglamentàriament.

Article 3. El dret a gaudir dels animals i el deure de protegir-los

1. Amb el compromís de ciutat sostenible i en l'àmbit de les seves competències, l'Ajuntament té el deure de protegir els animals d'acord amb l'art. 45.2 de la Constitució Espanyola, sens perjudici també de vetllar per la seguretat de les persones i dels seus béns.
2. Tothom té el dret a gaudir dels animals i el deure de protegir-los d'acord amb l'art. 45.2 de la Constitució Espanyola. Tothom té el deure de complir les normes contingudes en aquesta Ordenança i de denunciar els incompliments que presenciïn o dels quals en tinguin coneixement cert. L'Ajuntament ha d'atendre les reclamacions, denúncies o suggeriments de les persones i exercir les accions que en cada cas escaiguin. Per a garantir el dret a gaudir dels animals i el deure de protegir-los, qualsevol persona física tindrà la condició d'interessada en els procediments administratius municipals relatius a la protecció d'animals sempre i quan s'hi personi.

Article 4. Entitats de protecció i defensa dels animals

1. Als efectes d'aquesta Ordenança són entitats de protecció i defensa dels animals les associacions, fundacions i organitzacions sense ànim de lucre que tenen, entre d'altres finalitats, la defensa i la protecció dels animals.
2. La participació de les entitats de protecció i de defensa dels animals serà la prevista en les Normes Municipals

Reguladores de la Participació Ciutadana.

3. Les entitats de protecció i defensa dels animals poden exercir la gestió cívica de competències municipals sobre protecció i tinença d'animals i tindran la condició d'interessades en els procediments administratius municipals relatius a la protecció dels animals sempre i quan s'hi personin.

Article 5. Accés a la informació relativa a animals

1. Totes les persones, físiques o jurídiques, tenen dret a accedir a la informació relativa als animals de la que, en relació a l'aplicació d'aquesta Ordenança, disposin l'Ajuntament i els organismes amb responsabilitats públiques en matèria de protecció i tinença d'animals que estiguin sota el control de l'Ajuntament.

2. El dret d'accés a aquesta informació ambiental s'exercirà en els termes que regula la Llei 38/1995, de 12 de desembre i l'article 42.1 de la Carta Municipal de Barcelona.

TÍTOL I

2/55

Intervenció administrativa de la tinença i venda d'animals

Article 6. Disposicions generals

En l'àmbit de les seves competències, l'Ajuntament exerceix les funcions d'intervenció administrativa de la tinença i venda d'animals, sens perjudici de les competències de la Generalitat de Catalunya o d'altres Administracions sobre les esmentades matèries.

Article 7. Establiments de venda, de cria i de manteniment d'animals

1. Aquests establiments estaran sotmesos al procediment de llicència municipal d'obertura d'establiment i control ambiental de conformitat amb allò disposat a l'Ordenança Municipal d'Activitats i d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental de Barcelona o, en el seu cas, a qualsevol altre règim d'intervenció administrativa que restin sotmesos per aquesta darrera Ordenança.

2. La sol·licitud de llicència municipal d'obertura d'establiment s'haurà de presentar acompanyada de la documentació exigida per l'Ordenança Municipal d'Activitats i d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental de Barcelona i la següent documentació addicional:

a) Memòria tècnica subscripta pel facultatiu veterinari amb les determinacions següents:

1. Condicions tècniques dels establiments.
2. Sistemes de recollida de residus i de cadàvers d'animals.
3. Serveis de desratització, desinsectació i desinfecció.
4. Programa definitori de les mesures higièniques i exigències profilàctiques dels animals a la venda i les mesures pel supòsit de malaltia.

5. Nombre màxim dels animals que poden ser a l'establiment en funció de l'espai disponible de les gàbies o habitacles que s'hi instal·lin. El nombre d'animals allotjats a cada gàbia o habitacle estarà determinat pels requeriments de manteniment de cada espècie establerts a l'annex. En el cas que una espècie no aparegui a l'annex, s'atindrà a criteris que permetin garantir el seu benestar.

6. Pla d'alimentació per mantenir els animals en un estat de salut adequat.

7. Dades identificatives del Servei Veterinari al qual queda adscrit l'establiment per a l'atenció dels animals objecte de la seva activitat.

b) Document acreditatiu de la superació del curs de cuidador o cuidadora dels animals.

Article 8. Establiments de concurrència pública

1. Aquests establiments que tinguin per objecte la tinença d'animals estaran sotmesos a la llicència municipal prevista a l'Ordenança d'activitats i establiments de concurrència pública i a l'Ordenança Municipal d'Activitats i d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental de Barcelona.

2. La sol·licitud de la llicència municipal s'haurà de presentar acompanyada de la documentació mencionada a l'article anterior.

Article 9. Animals salvatges en captivitat

1. La tinença d'animals salvatges en captivitat està sotmesa al règim de certificació i comunicació prèvia de conformitat amb allò previst a l'Ordenança Municipal d'Activitats i d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental de Barcelona i a la present Ordenança.

2. La comunicació prèvia per la tinença d'animals salvatges en captivitat haurà d'anar acompanyada de la documentació següent:

a) Documentació tècnica, redactada i signada per un veterinari, relativa a la descripció dels animals, referida com a mínim, a l'espècie, la raça, i l'edat i el sexe, si és fàcilment determinable, el domicili habitual de l'animal i de les condicions de manteniment.

3/55

b) Certificació tècnica, redactada i signada per un veterinari, relativa al compliment de les condicions higienicosanitàries, de seguretat i de benestar animal.

c) Autoritzacions previstes per la legislació sobre els animals salvatges.

TÍTOL II

Règim jurídic de la tinença d'animals

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 10. Prohibicions

És prohibit:

- a) Maltractar, agredir o afectar físicament o psicològicament els animals.
- b) Abandonar els animals.
- c) Mantenir els animals en instal·lacions indègudes des del punt higienicosanitari, de benestar i de seguretat de l'animal.
- d) No facilitar als animals l'alimentació suficient i equilibrada per mantenir uns bons nivells de nutrició i salut.
- e) Transportar els animals sense ajustar-se a la normativa sobre protecció i condicions de seguretat dels animals en el transport.
- f) Utilitzar animals en espectacles, filmacions, activitats publicitàries, activitats culturals o religioses i qualsevulla altra activitat sempre que els pugui ocasionar dany o sofriment, o bé degradació, paròdies, burles o tractament antinatural, o que poden ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen.
- g) Utilitzar animals en baralles i en atraccions firals de cavallets.
- h) Utilitzar animals salvatges en captivitat en els circs.
- i) Permetre l'entrada de les persones menors de 14 anys a les curses de braus i la realització de curses de braus com a part o en ocasió d'un espectacle no taurí si suposen dany, sofriment, degradació, paròdies, burles o tractaments antinatural de l'animal, o que poden ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen.
- j) Molestar, capturar o comercialitzar els animals salvatges urbans llevat dels controls de poblacions d'animals.

k) Exhibir amb finalitats lucratives, vendre o intercanviar animals a la via i als espais públics llevat de la cessió, l'adopció o l'acolliment d'animals abandonats o perduts mitjançant l'Ajuntament, els Centres d'Acollida d'Animals de Companyia i les entitats de defensa i protecció dels animals.

l) Exhibir els animals de forma ambulant com a reclam.

m) Mantenir-los lligats durant la major part del temps o limitar-los de forma duradora el moviment necessari per a ells.

n) Filmar animals per al cinema, la televisió o altres mitjans de difusió, que reproduïxin escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals sense disposar de l'autorització municipal prèvia per a garantir que els danys siguin simulats i els productes i els mitjans emprats no provoquin cap perjudici a l'animal.

Article 11. Sacrifici i esterilització dels animals

1. El sacrifici dels animals només es podrà realitzar en les condicions previstes per la normativa aplicable i, en tot cas, s'ha d'efectuar de manera indolora, amb atordiment previ de l'animal, i en la mesura que sigui tècnicament possible, de manera instantània.

4/55

2. El sacrifici i la esterilització dels animals ha de ser fet sempre sota control veterinari.

Article 12. Recollida d'animals a la via i als espais públics

L'Ajuntament oferirà un servei d'assistència permanent a la via i als espais públics dirigit al salvament i atenció sanitària urgent dels animals. L'establiment i la determinació de les funcions d'aquest servei es realitzarà mitjançant Decret d'Alcaldia o de la Comissió de Govern.

Article 13. Activitats que no es poden exercir a Barcelona

Dins del terme municipal de Barcelona, es prohibeix el manteniment de bovins i d'altra classe de bestiar destinat a la producció làctia (vaqueries) i d'animals per al consum, el comerç de primats i la seva cessió entre particulars, els centres de cria i subministradors de primats per experimentació i els centres de cria d'animals salvatges en captivitat.

Article 14. Responsabilitat de les persones posseïdores i propietàries dels animals

La persona posseïdora d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària de la propietària, és responsable dels danys, perjudicis i molèsties que ocasioni a les persones, als béns i al medi natural.

CAPÍTOL II

Animals domèstics

Article 15. Protecció dels animals domèstics

1. Les persones propietàries i posseïdores d'animals domèstics han de mantenir-los en bones condicions higienicosanitàries, de benestar i de seguretat, d'acord amb les necessitats pròpies de la seva espècie.

2. En particular, s'estableixen les següents condicions mínimes de manteniment dels animals:

a) Proveir d'aigua potable i alimentació suficient i equilibrada per mantenir uns bons nivells de nutrició i salut.

b) Disposar d'espai, ventilació, humitat, temperatura, llum i aixopluc adequats i necessaris per evitar cap sofriment i per satisfer les seves necessitats vitals i el seu benestar.

c) Mantenir els allotjaments nets, desinfectats i desinsectats tot retirant periòdicament els excrements i els orins.

d) No poden estar lligats durant més de 8 hores.

e) Els animals de més de 25 kg han de disposar d'un espai mínim de 20 m² amb excepció dels Centres d'Acollida d'Animals de Companyia quan estiguin en espera de recollida pel propietari, en adopció i en dipòsit per ordre judicial o administrativa.

f) No poden tenir com a allotjament habitual els vehicles, celoberts o balcons.

g) No es poden deixar sols en el domicili durant més de tres dies consecutius.

h) El transport d'animals en vehicles particulars s'ha d'efectuar en un espai suficient, protegit de la intempèrie i de les diferències climàtiques fortes.

i) Els vehicles estacionats que alberguin en el seu interior algun animal no podran estar més de 4 hores estacionats i, en els mesos d'estiu, hauran d'ubicar-se preferentment en una zona d'ombra facilitant en tot moment la ventilació.

j) Les cures mínimes necessàries seran les adequades tant pel que fa als tractaments preventius de malalties com als guariments, i a l'aplicació de les mesures sanitàries preventives que l'Autoritat municipal disposi.

Article 16. Protecció de la salut pública i de la tranquil·litat i la seguretat de les persones

1. Les persones propietàries i posseïdores d'animals domèstics han de mantenir-los en bones condicions de

5/55

seguretat per tal que no es produeixi cap situació de perill o molèstia per als veïns o, per a les persones que hi conviuen i per altres persones en general.

2. En particular, s'estableixen les següents condicions mínimes de manteniment dels animals:

a) És prohibida l'entrada d'animals domèstics en tota mena de locals destinats a la fabricació, emmagatzematge, transport, manipulació o venda d'aliments i a les piscines públiques.

b) És prohibida l'entrada d'animals domèstics als establiments de concurrència pública recreatius llevat dels animals emprats en els establiments esportius (canòdroms, hipòdroms o similars) i zoològics.

c) És prohibit pertorbar la vida dels veïns, amb crits, cants, sons o altres sorolls dels animals domèstics, en especial, des de les 22 hores de la nit fins a les 8 hores del matí.

Les prohibicions a) i b) de l'apartat anterior no seran aplicables als gossos pigall i als de seguretat.

3. Les persones propietàries d'establiments recreatius de restauració, segons el seu criteri, podran prohibir l'entrada i la permanència d'animals domèstics en els seus establiments llevat dels gossos pigall i dels de seguretat. Per aquests efectes, s'haurà de col·locar a l'entrada de l'establiment i en un lloc visible una placa indicadora de la prohibició. En tot cas, per a l'entrada i permanència, s'exigirà que els animals domèstics estiguin degudament identificats i que vagin fermats amb una corretja o cadena llevat que es disposi d'un espai tancat i específic pels mateixos. No obstant això, els gossos potencialment perillosos sempre han d'anar fermats amb corretja o cadena i dur el morrió col·locat.

4. La recollida i la destinació dels animals domèstics morts es realitzarà d'acord amb el que preveu l'Ordenança General del Medi Ambient Urbà de la Ciutat de Barcelona.

Article 17. Tinença i cria d'animals domèstics en els domicilis particulars

1. Amb caràcter general s'autoritza la tinença d'animals domèstics en els domicilis particulars, sempre que es compleixin les condicions de manteniment higienicosanitàries, de benestar i de seguretat per l'animal i per les persones.

2. La cria d'animals domèstics en domicilis particulars tant si és en terrasses, terrats o patis, està condicionada al fet que es compleixin les condicions de manteniment higienicosanitàries, de benestar i de seguretat per l'animal i per les persones. Si aquesta cria es realitza en més d'una ocasió, serà considerada com a centre de cria i, per tant, sotmesa als requisits d'aquests centres.

Article 18. Obligacions dels propietaris i posseïdors d'animals de companyia

1. Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia estan obligades a:

- a) Identificar-los electrònicament amb un microxip homologat de forma indeleble i a proveir-se del document sanitari, de forma prèvia a la inscripció en el Registre censal municipal.
  - b) Inscriure'ls en el Registre censal municipal, dins del termini de trenta dies des de la data de naixement, d'adquisició, canvi de residència de l'animal o trasllat temporal per un període superior a tres mesos al terme municipal de Barcelona. El propietari o posseïdor haurà d'acreditar la identificació de l'animal, presentar el document acreditatiu lliurat per l'entitat responsable de la identificació i comunicar les dades del propietari o posseïdor relatives al nom i cognoms, domicili, telèfon i DNI i les dades de l'animal relatives a l'espècie, raça, sexe, data de naixement, codi d'identificació i domicili habitual de l'animal, així com també altres dades que s'estableixin per Decret d'Alcaldia o de la Comissió de Govern.
  - c) Notificar al Registre censal municipal, en el termini d'un mes, la baixa, la cessió o el canvi de residència de l'animal i qualsevol altra modificació de les dades que figurin en aquest cens.
  - d) Comunicar al Registre censal municipal i al Centre Municipal d'Acolliment d'Animals de Companyia, en el termini de 48 hores des que s'ha tingut coneixement dels fets, la sostracció o pèrdua d'un animal de companyia amb la documentació identificativa pertinent a l'efecte d'afavorir la seva recuperació.
2. La inscripció al Registre censal municipal, es completarà amb el lliurament a la persona propietària o posseïdora d'un document identificatiu que acreditarà les dades de l'animal i de la persona propietària o posseïdora i la inscripció registral.

6/55

3. Per facilitar el control i fomentar la funció social dels animals de companyia envers la gent gran i els discapacitats, l'Ajuntament podrà atorgar subvencions en funció de la capacitat econòmica d'aquestes persones, per tal de garantir el compliment de les obligacions dels apartats primer i segon anteriors i de l'esterilització d'aquest animals.

4. A petició del propietari i sota el criteri i el control sanitari municipal, l'observació veterinària de malalties transmissibles dels animals podrà fer-se en el domicili del propietari, sempre que l'animal estigui inscrit en el cens municipal i al corrent de les taxes corresponents.

Article 19. Animals de companyia abandonats i perduts

1. Es considerarà abandonat un animal de companyia quan no dugui la identificació establerta legalment per localitzar el propietari i no vagi acompanyat per cap persona. Es considerarà perdut un animal de companyia quan dugui identificació per localitzar el propietari i no vagi acompanyat de cap persona.
2. Els animals de companyia abandonats i els que, sense ser-ho, circulin sense la identificació establerta legalment seran recollits pels serveis municipals i mantinguts en observació durant un període de 20 dies naturals. Els animals de companyia perduts seran recollits pels serveis municipals; la recollida serà comunicada als seus propietaris i estaran en observació durant 10 dies naturals des de la comunicació. Un cop transcorregut aquest termini, si la persona propietària no ha recollit l'animal, se li comunicarà un nou avís i restarà en observació durant 10 dies naturals addicionals. En el cas que l'animal sigui recuperat pel propietari, l'animal es lliurarà amb la identificació corresponent previ el pagament de totes les despeses originades.
3. Una vegada hagin transcorregut els terminis anteriors, si els animals de companyia no han estat retirats pel seu propietari, es procedirà a promoure'n la seva cessió, a donar-los en adopció o qualsevol altra alternativa adient. Estarà prohibit el sacrifici llevat d'aquells casos que sigui dictaminat sota criteri veterinari atenent a conductes marcadament agressives envers les persones o altres animals, o estats patològics que impliquin sofriment per l'animal o que suposin un risc de transmissió de malalties contagioses greus.
4. En qualsevol moment, la custòdia dels animals de companyia podrà ser delegada provisionalment a altres persones físiques o jurídiques.
5. En el cas de gats que es trobin en les situacions descrites en els paràgrafs 2 i 3 d'aquest article, l'Ajuntament promourà colònies de gats com alternativa al seu sacrifici. Aquestes colònies consistiran en l'agrupació controlada de gats, degudament esterilitzats, en espais públics a càrrec d'organitzacions i entitats cíviques sens afany de lucre.
6. El Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals haurà d'ésser informat de la recollida, el trasllat i el destí dels gossos i gats vagabunds i podrà realitzar propostes sobre aquests aspectes, sempre que aquest òrgan ho cregui convenient per l'exercici de les seves funcions.

Article 20. Centres d'acollida d'animals de companyia

1. L'Ajuntament disposarà de centres d'acollida d'animals de companyia en condicions sanitàries adequades per l'allotjament dels animals recollits, mentre no siguin reclamats pels seus amos o mantinguts en període d'observació.
2. Els mitjans emprats en la captura i transport dels animals de companyia tindran les condicions higienicosanitàries adients, i seran adequadament atesos per personal capacitats. El servei es realitzarà en vehicles adequats per aquesta funció.
3. L'Ajuntament podrà concertar la recollida dels animals de companyia i la gestió del centre d'acollida d'animals de companyia, preferentment, a entitats de protecció i defensa dels animals. D'acord amb allò que s'estableixi en el corresponent contracte, l'Ajuntament facilitarà a aquestes entitats el finançament necessari per la realització de l'activitat concertada.
4. Els centres d'acollida d'animals de companyia hauran de complir els requisits establerts per la seva normativa específica i per la de nuclis zoològics.
5. El personal destinat a la recollida i manteniment dels animals de companyia ha d'haver superat el curs de cuidador o cuidadora dels animals.
6. Els centres d'acollida disposaran de programes per a la promoció de la cessió, adopció o altres alternatives per a tots els animals allotjats al centre que hagin superat els períodes d'estada establerts excepte en els casos que, atès el seu estat sanitari i/o comportamental, els serveis veterinaris considerin el contrari. Aquests animals han

7/55

de ser lliurats amb els següents requisits:

- a) Han d'ésser identificats.
- b) Han d'ésser desparasitats, vacunats i esterilitzats si han assolit l'edat adulta.
- c) S'han de lliurar amb un document on constin les característiques i les necessitats higienicosanitàries, etològiques i de benestar animal.

Article 21. Gossos potencialment perillosos

1. Són gossos potencialment perillosos els que compleixin alguns dels següents requisits:
  - a) Els que pertanyen a una de les races següents o a llurs encreuaments: akita inu, terrier staffordshire americà, bullmastiff, dòberman, dog de Bordeus, fila brasileiro, mastí napolità, pit bull terrier, presa canari, rottweiler, staffordshire bull terrier, tosa inu o japonès.
  - b) Gossos que han estat ensinistrats per a l'atac i la defensa.
  - c) Gossos que reuneixin algun dels següents requisits: manifestin un caràcter marcadament agressiu, hagin agredit a les persones o a altres animals o les seves característiques es corresponguin amb totes o la majoria de

les esmentades a l'annex II del Reial Decret 287/2002, de 22 de març, que desenvolupa la Llei Estatal 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos. Aquesta potencialment perillositat haurà d'haver estat apreciada mitjançant resolució de l'autoritat municipal competent en base a criteris objectius, bé d'ofici o després d'una notificació o denúncia, previ informe d'un veterinari, oficial o col·legiat, designat o habilitat per l'autoritat competent municipal.

d) No tenen la consideració legal de gossos potencialment perillosos els que pertanyen a les Forces Armades, Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, Cossos de Policia de les Comunitats Autònomes, Policia Local i empreses de seguretat amb autorització oficial.

2. Als efectes del que disposa l'epígraf c) de l'apartat anterior, les persones propietàries o posseïdores de gossos que hagin causat lesions a persones o altres animals estan obligats a:

a) Facilitar les dades de l'animal agressor i les seves pròpies a la persona agredida, als propietaris de l'animal agredit i als agents de l'autoritat que ho sol·licitin.

b) Comunicar l'agressió i presentar la documentació sanitària de l'animal, en un termini màxim de 24 hores posteriors als fets, a les autoritats sanitàries municipals, i posar-se a la seva disposició.

c) Sotmetre l'animal agressor a observació veterinària i presentar el corresponent certificat veterinari amb les especificacions de l'apartat següent a les autoritats sanitàries municipals en el termini de 15 dies d'haver iniciat l'observació veterinària. Quan les circumstàncies ho aconsellin i l'autoritat municipal ho consideri necessari, es podrà obligar a recloure l'animal agressor en un centre autoritzat per sotmetre'l a observació veterinària tot essent les despeses ocasionades a càrrec de la persona propietària o posseïdora.

3. També els veterinaris clínics de la ciutat tenen l'obligació de notificar a l'Administració municipal els casos que hagin atès consistents en lesions produïdes per agressions entre gossos. Aquesta obligació es complimentarà d'acord amb el sistema de notificacions que estableixi l'Administració municipal i haurà d'especificar la potencialment perillositat dels gossos als efectes de considerar-los potencialment perillosos.

Article 22. Obligacions i prohibicions sobre gossos potencialment perillosos

1. Les persones propietàries o posseïdores dels gossos potencialment perillosos han de prendre les mesures necessàries per evitar possibles molèsties i perjudicis a les persones, animals i béns, i hauran de complir tots els requeriments previstos en la legislació vigent de gossos potencialment perillosos.

2. En particular, les condicions d'allotjament han de complir els següents requisits:

a) Les parets i les tanques han d'ésser suficientment altes i consistents i han d'estar ben fixades per tal de suportar el pes i la pressió de l'animal.

b) Les portes de les instal·lacions han d'ésser resistents i efectives com la resta del contorn i el seu disseny a 8/55

d'evitar que els animals puguin desenganxar o obrir ells mateixos els mecanismes de seguretat.

c) El recinte ha d'estar convenientment senyalitzat amb l'avertiment que hi ha un gos d'aquest tipus.

3. En la base de dades del Registre censal municipal, hi haurà un apartat específic per als gossos potencialment perillosos en el que s'haurà d'especificar la raça i les altres circumstàncies determinants de la potencialment perillositat dels gossos, així com la referència de l'assegurança que s'exigeix en el paràgraf següent.

4. Les persones propietàries o posseïdores de gossos potencialment perillosos han de complir les següents obligacions:

a) Disposar de llicència municipal per la tinença de gossos potencialment perillosos que resideixin habitualment a Barcelona. Els requisits per l'atorgament d'aquesta llicència són els establerts per la legislació específica de gossos potencialment perillosos i aquesta llicència té un període de validesa de 5 anys tot podent ser renovada successivament. Qualsevol variació de les dades que hi figuren ha de ser comunicada pel seu titular en el termini de 15 dies des de la data en què es produeixi.

b) Contractar una assegurança de responsabilitat civil que cobreixi la indemnització pels danys i lesions que aquests animals puguin provocar a les persones i a altres animals i, en tot cas, no inferior a 150.253 EUR i que inclogui les dades d'identificació de l'animal.

c) Identificar-los electrònicament amb un microxip homologat de forma indeleble i a proveir-se del document sanitari corresponent, de forma prèvia a la inscripció en el Registre municipal.

d) Inscriure'ls en el Registre municipal, dins del termini de quinze dies des de l'obtenció de la llicència o del trasllat temporal per un període superior a tres mesos al terme municipal de Barcelona. El propietari o posseïdor haurà d'acreditar la identificació de l'animal, presentar el document acreditatiu lliurat per l'entitat responsable de la identificació i comunicar les dades del propietari o posseïdor relatives al nom i cognoms, domicili, telèfon i DNI i les dades de l'animal relatives a l'espècie, raça, sexe, data de naixement, codi d'identificació i domicili habitual de l'animal, així com també altres dades que s'estableixin per Decret d'Alcaldia o de la Comissió de Govern

e) Notificar al Registre censal municipal, en el termini de quinze dies, els incidents produïts al llarg de la seva vida coneguts per les autoritats administratives o judicials, la baixa per mort certificada per veterinari o autoritat competent, la venda, la cessió, el trasllat permanent o temporal per un període superior a tres mesos a un altre municipi, el canvi del codi d'identificació, així com qualsevol altra modificació de les dades que figurin en el Registre. La sostracció o la pèrdua s'haurà de notificar a l'esmentat Registre en el termini de 48 hores des que es tingui coneixement dels fets.

5. La inscripció al Registre municipal, es completarà amb el lliurament al propietari o posseïdor d'un document identificatiu que acreditarà les dades de l'animal i de la persona propietària o posseïdora, la llicència municipal i la inscripció registral.

6. En els casos concrets de gossos que presentin comportaments agressius patològics que no es puguin solucionar amb les tècniques d'ensinistrament i terapèutiques existents, es pot considerar sota criteri facultatiu, el sacrifici de l'animal.

Article 23. Presència d'animals domèstics a la via i als espais públics

1. Les persones propietàries o posseïdores dels animals domèstics han d'evitar en tot moment que aquests causin danys o embrutin els espais públics i les façanes dels edificis confrontats. En especial, s'han de complir les següents conductes:

a) Són prohibides les deposicions i les miccions d'animals domèstics en els parcs infantils o jardins d'ús per part dels infants.

b) Són prohibides les miccions en les façanes dels edificis i en el mobiliari urbà.

c) S'han de recollir les deposicions immediatament i col·locar-les de manera higiènicament acceptable dins les bosses adients i en els llocs que l'Administració municipal destini expressament a aquest efecte.

d) S'ha de procedir immediatament a la neteja dels elements afectats.

2. En cas d'incompliment del que disposa l'apartat anterior, els agents de l'Autoritat municipal podran requerir el propietari o el posseïdor de l'animal domèstic perquè procedeixi a la neteja dels elements afectats.

9/55

3. És prohibida la circulació o l'estada d'animals domèstics a les platges llevat de les hores i els punts que l'Alcalde assenyali, i als altres espais públics que l'Alcalde determini.

4. D'acord amb les necessitats sanitàries, l'equilibri zoològic i la variació dels factors que afecten la dinàmica poblacional, l'Alcalde establirà quins animals i en quines circumstàncies no poden ser alimentats pels ciutadans en els espais públics, una vegada consultat el Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals. En tot cas sempre s'ha de complir l'obligació de prevenir i evitar d'embrutar la via i els espais públics.

5. L'Ajuntament promourà sistemes de control de colònies d'ocells en espais públics a càrrec, preferentment, d'organitzacions i entitats cíviqes sens afany de lucre.

Article 24. Condicions dels gossos a la via i als espais públics

1. És prohibit:

a) L'estada de gossos en els parcs infantils o jardins d'ús per part dels infants i el seu entorn per tal d'evitar les deposicions i miccions dins d'aquests espais.

b) L'ensinistrament a la via pública de gossos per a les activitats d'atac, defensa, guarda i similars.

2. A la via i als espais públics tot incloent-hi també les parts comunes dels immobles col·lectius, als transports públics i als llocs i als espais d'ús públic en general, els gossos han de complir els següents requisits:

a) Estar proveïts de la identificació amb microxip.

b) Dur el document identificatiu.

c) Anar lligats per mitjà d'un collar i una corretja o cadena, que no ocasionin lesions a l'animal, llevat si aquest resta sempre al costat del seu amo o conductor, sota el seu control visual i està educat per respondre a les seves ordres verbals.

d) Portar una placa identificativa o qualsevol altre mitjà adaptat al collar de l'animal on hi consti el nom de l'animal i les dades del propietari o posseïdor.

3. Els gossos potencialment perillosos han de complir les següents condicions addicionals quan circulin per la via i els espais públics:

a) Dur un morrió apropiat per la tipologia racial de cada animal.

b) Anar lligats per mitjà d'un collar i una corretja o cadena que no sigui extensible i de longitud inferior a 2 metres, sense que ocasionin lesions a l'animal.

c) No poden ésser conduïts per menors de divuit anys.

d) No es pot dur més d'un gos potencialment perillós per persona.

4. La circulació i conducció dels animals i els vehicles de tracció animal per la via pública s'ajustarà a allò que disposa l'Ordenança de Circulació de Vianants i de Vehicles de 27 de novembre de 1998.

Article 25. Espais reservats als animals de companyia

1. L'Ajuntament determinarà per als animals de companyia espais reservats suficients per l'esbarjo, socialització i realització de les seves necessitats fisiològiques en correctes condicions d'higiene. Aquests espais hauran de garantir la seguretat dels animals de companyia i de les persones, així com també la fugida o pèrdues dels animals de companyia. Les persones posseïdores hauran de vigilar els seus animals de companyia i evitar molèsties a les persones i a altres animals que comparteixin l'espai.

2. La gestió d'aquests espais reservats es realitzarà prioritàriament mitjançant la gestió cívica d'entitats de protecció i defensa dels animals.

3. Les característiques i el règim d'ús d'aquests espais seran regulats mitjançant Decret d'Alcaldia o de la Comissió de Govern.

10/55

Article 26. Traslats d'animals domèstics en transport públic

1. Es podran traslladar animals domèstics per mitjà del transport públic sempre i quan el volum permeti el seu trasllat a l'interior de transportins, en les condicions d'higiene i seguretat oportunes i amb la documentació que correspongui. No obstant, també es podran traslladar d'acord amb les altres condicions que s'estableixin en les reglamentacions dels serveis de transport.

2. El trasllat d'animals domèstics el volum dels quals no permeti l'ús del transport públic es realitzarà d'acord amb les disposicions vigents i les que dictin l'Administració de la Generalitat de Catalunya o les autoritats competents en cadascun dels casos.

3. Els gossos pigall i els de seguretat podran circular lliurement en els transports públics urbans, sempre que vagin acompanyats pel seu amo o agent de seguretat i gaudeixin de les condicions higienicosanitàries i de seguretat que preveuen les Ordenances.

CAPÍTOL III

Animals salvatges en captivitat

Article 27. Animals salvatges en captivitat potencialment perillosos

1. Està prohibida la tinença d'animals salvatges en captivitat potencialment perillosos.

2. Són animals salvatges en captivitat potencialment perillosos els que compleixen alguns dels següents requisits:

a) Els rèptils consistents en cocodrils, caimans, i ofidis verinosos i la resta de tots els que superin els 2 kg de pes actual o adult; els artròpods i peixos quina inoculació de verí necessiti l'hospitalització de l'agredit; i els mamífers que superin els 10 kg en l'estat adult.

b) Els animals que manifestin un caràcter marcadament agressiu o que hagin agredit a les persones o a altres animals i que aquesta potencial perillositat hagi estat apreciada mitjançant resolució de l'autoritat municipal competent en base a criteris objectius, bé d'ofici o després d'una notificació o denúncia, previ informe d'un veterinar, oficial o col·legiat, designat o habilitat per l'autoritat competent municipal.

3. Els esmentats supòsits d'animals salvatges en captivitat potencialment perillosos podran ser modificats mitjançant Decret d'Alcaldia o de la Comissió de Govern.

Article 28. Animals salvatges en captivitat

1. La tinença permesa d'animals salvatges en captivitat fora dels establiments zoològics de fauna salvatge requerirà que les persones propietàries o posseïdores els tinguin en condicions de manteniment adequades per tal de proporcionar-los l'aliment, l'aigua, l'allotjament, les condicions ambientals i les cures necessàries per evitar que l'animal pateixi cap sofriment i per satisfer la seva salut i benestar, d'acord amb les necessitats pròpies de la seva espècie. En particular, s'hauran de complir les condicions establertes a l'annex d'aquesta Ordenança.

2. Així mateix, també les persones propietàries o posseïdores d'aquests animals hauran de mantenir-los en condicions de seguretat i d'higiene, amb total absència de molèsties i perills per a les persones, altres animals, les coses, les vies, els espais públics i el medi natural. En particular, és prohibit:

a) L'entrada d'animals salvatges en captivitat en tota mena de locals destinats a la fabricació, emmagatzematge, transport, manipulació o venda d'aliments, a les piscines públiques i als establiments de concurrència pública recreatius i de restauració.

b) Exhibir i passejar animals salvatges en captivitat a la via pública, als espais públics i als passadissos interiors dels establiments comercials col·lectius.

c) El trasllat d'animals salvatges en captivitat per mitjà del transport públic.

3. La persona posseïdora d'un animal salvatge no autòcton en captivitat ha de tenir subscripta una pòlissa

d'assegurança de responsabilitat civil.

4. Els animals salvatges en captivitat estaran inscrits en el Registre censal municipal d'animals salvatges en 11/55

captivitat que contindrà, com a mínim, les dades del propietari o posseïdor relatives al nom i cognoms, domicili, telèfon i DNI i les dades de l'animal relatives a l'espècie, la raça i, l'edat i el sexe si és fàcilment determinable, i el domicili habitual de l'animal.

Article 29. Centres d'acollida d'animals salvatges en captivitat

L'Ajuntament promourà les actuacions necessàries per a la creació de centres d'acollida d'animals salvatges en captivitat abandonats, perduts o decomissats en el marc de les relacions de cooperació i coordinació amb altres Administracions públiques i de la col·laboració, preferentment, amb entitats de protecció i defensa dels animals.

Article 30. Establiments zoològics de fauna salvatge

1. Els establiments zoològics de fauna salvatge, permanents o itinerants, han de complir, com a mínim, per ser autoritzats els requisits legalment establerts i els següents addicionals:

a) L'objecte d'aquests establiments ha de consistir en gestionar i mantenir un centre de recursos mediambientals per a la conservació d'espècies d'animals silvestres i dels seus ecosistemes naturals, promoure i desenvolupar la recerca científica i biològica que pugui contribuir a la conservació de la biodiversitat, així com promoure l'educació pública sobre la necessitat de la conservació del valor de la natura.

b) L'emplaçament precís que tingui en compte el suficient allunyament del nucli urbà, en els casos que es consideri necessari, i que les instal·lacions no ocasionin molèsties als habitatges pròxims.

c) Construccions, instal·lacions i equips que facilitin i proporcionin un ambient higiènic i les necessàries accions zosanitàries.

d) Facilitat per a les eliminacions d'excrements i d'aigües residuals de manera que no comportin perill per a la salubritat pública ni cap mena de molèsties.

e) Recintes, locals o gàbies per l'aïllament, el segrest i l'observació d'animals malalts o sospitosos de malaltia, de fàcil neteja i desinfecció.

f) Mitjans per a la neteja i desinfecció dels locals, materials i utensilis que puguin estar en contacte amb els animals i, si escau, els vehicles utilitzats per al seu transport, quan aquest sigui necessari.

g) Mitjans per a la destrucció i eliminació higiènica de cadàvers d'animals i matèries contumaces.

h) Manipulació adequada dels animals perquè es mantinguin en bon estat de salut.

i) Instal·lacions que permetin unes condicions de vida acceptables d'acord amb la natura de cadascun dels animals.

2. Per al control inicial d'aquestes empreses i activitats caldrà l'informe dels serveis tècnics municipals, els quals portaran el control permanent de l'activitat de les esmentades empreses.

3. El personal dels establiments zoològics ha de tenir coneixement i ha de disposar d'un exemplar de la normativa legal vigent en matèria de protecció dels animals i de la documentació internacional sobre comerç i protecció d'animals, així com ha d'haver superat el curs de cuidador o cuidadora dels animals.

TÍTOL III

Règim jurídic de la venda d'animals

CAPÍTOL I

Condicions dels locals comercials

Article 31. Superfície dels locals

Tots els establiments destinats a la venda d'animals objecte de la present Ordenança han de complir els següents requisits:

12/55

a) La superfície mínima neta de venda ha de ser de 40 m².

b) L'extensió serà suficient per a què tots els animals puguin realitzar exercici físic diàriament, respectant les mesures higienicosanitàries adients i els requeriments comportamentals de les diferents espècies animals allotjades.

c) La zona ocupada per la caixa serà independent de l'anterior.

d) La seva capacitat estarà en relació amb el tipus d'animal a la venda.

Article 32. Condicionament dels locals

Tots els locals comercials hauran de comptar amb els següents condicionaments:

a) Sistemes d'aïreació natural o artificial que assegurin l'adequada ventilació del local.

b) Safareigs, estris per a la gestió dels residus i tot allò que sigui necessari tant per mantenir netes les instal·lacions com per preparar en condicions, l'alimentació dels animals.

c) Revestiments de materials que assegurin la perfecta i fàcil neteja i desinfecció. Les unions entre el sòl i les parets seran de perfil còncav.

d) Il·luminació natural o artificial suficient (festius inclosos) per a permetre realitzar les operacions pròpies de l'activitat en perfectes condicions. Les hores mínimes diàries d'il·luminació per a cada tipus d'animal seran les regulades a l'Annex.

e) Mesures d'insonorització adequades al tipus d'animals de l'establiment.

f) Control ambiental de plagues.

Article 33. Documentació i identificació

1. Tots els locals comercials hauran de disposar d'un llibre de registre on hi constin les dades exigides per la normativa reguladora del Registre de nuclis zoològics relatives a l'origen, la identificació i la destinació dels animals.

2. A tots els establiments haurà de col·locar-se, en un lloc visible des del carrer, un cartell indicador del número de Registre de nucli zoològic i el telèfon de la Guàrdia Urbana per supòsits de sinistre o emergència. Aquest últim requisit no serà obligatori quan l'establiment tingui un servei permanent de vigilància o control.

CAPÍTOL II

Condicions relatives als animals

Article 34. Animals objecte de l'activitat comercial

1. Llevat de les mascotes pròpies, a l'establiment comercial només pot haver-hi animals destinats a la venda.

2. Només es podran vendre animals salvatges en captivitat que hagin estat criats en captivitat i que no siguin potencialment perillosos. Els animals salvatges només poden ser venuts si el Nucli zoològic del titular està sota el control del Comitè de Fauna Salvatge i Perillosa de la Generalitat de Catalunya i el destinatari de l'animal reuneix els requisits especificats en la legislació de la Comunitat de residència. A aquests efectes, serà necessària l'exhibició d'un certificat acreditatiu expedit per l'Administració competent.

3. La importació d'animals per a la venda és permesa només a aquelles empreses que disposin de les instal·lacions exigides per a l'aclimatació i ha de constar en el llibre de registre si es tracta d'animals criats en captivitat.

4. Els animals s'han de vendre desparasitats, lliures de tota malaltia i vacunats per totes les malalties que l'autoritat municipal estableixi.
5. Els animals només es podran oferir i vendre en establiments de venda d'animals llevat de les transaccions 13/55 entre les persones particulars quan es limitin a llurs animals de companyia, no tinguin afany de lucre i garanteixin el benestar de l'animal. Aquesta excepció no serà d'aplicació als animals de cria en domicilis particulars quan tinguin la consideració de centre de cria.
6. La venda d'animals està prohibida als menors de setze anys i a incapacitats sense l'autorització dels qui en tenen la pàtria potestat o la custòdia.
7. Qualsevol transacció d'animals mitjançant revistes, publicacions o altres sistemes de difusió haurà d'incloure el número de registre de nucli zoològic i de llicència municipal del centre venedor.
8. Els establiments de venda que tinguin animals salvatges en captivitat hauran de col·locar un rètol en un lloc visible on hi consti que no s'aconsella la seva tinença degut als riscos per a la salut i per a la seguretat de les persones i que el manteniment en condicions no naturals per a la seva espècie els hi pot suposar patiment.
- Article 35. Venda d'articles complementaris**
1. A més dels animals, els locals comercials sotmesos a la present Ordenança poden vendre articles relacionats amb els animals inclosos en l'àmbit d'aplicació de la present Ordenança, com gàbies, aquàriums, joguines, sorra i altres objectes similars.
2. Aquests articles han de ser exposats per grups d'animals i hauran de portar rètols identificatius, junt amb la informació relativa a la seva finalitat i forma d'utilització.
- Article 36. Venda de productes per a l'alimentació dels animals**
1. Als establiments regulats per aquesta Ordenança, també poden posar-se a la venda productes per a l'alimentació dels animals que s'hi comercialitzen. Aquests productes hauran de localitzar-se separatament dels enunciats a l'article anterior.
2. Els productes destinats a l'alimentació dels animals han de portar data de caducitat i s'han de renovar periòdicament per evitar que es malmetin o esdevinguin impropis per l'alimentació animal. El responsable de l'establiment ha de disposar de la documentació comercial d'aquests productes per poder garantir el seu origen i la seva traçabilitat comercial.
3. En el supòsit que s'ofereixin a la venda productes alimentaris vius envasats, s'ha de fer constar la data d'envasament i la de caducitat.
- Article 37. Prohibició de regalar animals**
- Els animals no poden ser objecte de regal o sorteig, rifa o promoció, ni poden ser lliurats com a cap tipus de premi, obsequi o recompensa.
- Article 38. Manteniment dels animals als establiments**
1. Els animals es mantindran en adequades condicions higienicosanitàries i de benestar, i sota la responsabilitat d'un servei veterinari. Les dades i signatura del servei veterinari responsable han de constar al llibre de registre.
2. Els animals han de col·locar-se a una distància no inferior a 1 metre de l'accés a l'establiment, en zones en què no puguin ser molestats ni visibles des de la via pública o des dels passadissos interiors dels establiments comercials col·lectius.
3. Fora de l'horari comercial, els establiments han de tenir les persianes baixades.
4. La manipulació dels animals s'ha d'efectuar en zones de l'establiment adequades a tal efecte i per part de personal que disposi del curs de cuidador o cuidadora dels animals.
5. Els establiments hauran de disposar de productes alimentaris en perfecte estat de conservació per atendre les necessitats de les espècies animals que tenen a la venda.
- Article 39. Condicions dels habitatges**
1. Els habitatges han de situar-se de manera que els animals que hi hagi a cada habitacle no puguin ser molestats pels que es troben als altres habitatges. Si uns habitatges estan situats damunt d'altres es prendran 14/55 mesures per impedir que es comuniquin els residus orgànics sòlids o líquids generats per aquests.
2. El nombre d'animals de cada habitacle estarà en funció dels requeriments de manteniment de cada espècie establerts a l'annex. En el cas que una espècie no aparegui a l'annex, s'atendrà a criteris que permetin garantir el seu benestar.
3. Dins de cada habitacle, ha d'existir un lloc adequat per a què els animals puguin amagar-se quan ho necessitin.
4. Tots els habitatges hauran de disposar d'un recipient pel subministrament d'aigua potable. Així mateix, el menjar es dipositarà sempre en menjadores i l'aigua en abeuradors situats de manera que no puguin ser fàcilment embrutades. Els recipients hauran de ser de material de fàcil neteja.
- Article 40. Neteja dels habitatges**
1. Els habitatges i els animals es netejaran amb la freqüència que especifiqui la memòria tècnica realitzada per un facultatiu veterinari.
2. Les deixalles se situaran en contenidors de tancament hermètic que impedeixin l'accés d'insectes o rates. Quan es tracti de cadàvers d'animals, hauran de ser dipositats en un recipient o contenidor de tancament hermètic pel seu trasllat a centres d'eliminació autoritzats.
- Article 41. Dades identificatives dels animals**
1. A cada un dels habitatges hi ha de figurar una fitxa en la que consti el nom comú i el científic de l'animal, amb la finalitat de facilitar que els possibles compradors disposin d'àmplia informació sobre els animals a adquirir.
2. Sens perjudici del que disposa l'apartat anterior d'aquest article, cada establiment ha de disposar de fitxes, agrupades per famílies, en les que constin les característiques dels animals que s'hi allotgin i, en particular, les següents:
- Mida màxima que pot assolir l'animal adult.
  - País i zona d'origen de l'animal i àrea de distribució de l'espècie.
  - Particularitats alimentàries.
  - Tipus i dimensió de la instal·lació adequada, amb indicació dels elements accessoris recomanables.
  - Particularitats i incompatibilitats de les espècies.
  - Condicions de manteniment, sanitàries i de benestar necessàries.
  - Consells d'educació.
  - Procedència de l'animal, fent constar si ha estat criat en captivitat o ha estat objecte de captura.
3. Aquestes fitxes hauran de ser signades per un veterinari.
- Article 42. Espais reservats per a animals en procés d'adaptació i malalts**
1. Els establiments han de tenir un espai reservat per als animals que siguin en procés d'adaptació i un altre pels animals malalts.
2. Els animals que pateixen alguna malaltia han de ser posats en quarantena a l'espai habilitat a tal efecte i

sotmesos a l'oportú control del Servei Veterinari al que l'establiment estigui adscrit. En aquests casos, els seus habitatges hauran de ser netejats i desinfectats diàriament.

Article 43. Personal dels establiments

1. El titular i el personal que presti serveis en els establiments destinats a la venda d'animals objecte de la present Ordenança han de mantenir les condicions d'higiene i neteja personals adients.

15/55

2. Aquestes persones també han d'acreditar la capacitat per tractar els animals mitjançant la superació del curs de cuidador o cuidadora d'animals.

Article 44. Comprovants de compra

1. Amb caràcter previ a la formalització de la compra i venda de l'animal, el comprador haurà de signar per duplicat una còpia de la fitxa a que fa referència l'apartat segon de l'article 41, com a document acreditatiu que coneix, entén i accepta les condicions de manteniment que requereix l'animal, lliurant-se una còpia del mateix al comprador i romanent l'altre en mans del venedor.

2. Així mateix, quan es formalitzi una compra i venda, el venedor lliurarà un document acreditatiu de la transacció, en el qual hi haurà de constar els següents extrems relatius a l'animal objecte de la mateixa:

a) Espècie.

b) Raça i varietat.

c) Edat i sexe, si és fàcilment determinable.

d) Codi d'identificació requerit per la legislació vigent i senyals somàtiques d'identificació.

e) Procedència de l'animal.

f) Nom de l'anterior propietari, si escau.

g) Número de l'animal en el llibre de registre del comerciant.

h) Número de nucli zoològic del venedor i, si escau, del comprador.

i) Controls veterinaris a que ha de sotmetre's l'animal venut i periodicitat dels mateixos.

j) Responsabilitat civil del venedor en cas d'evicció i obligació de sanejament de conformitat amb la normativa vigent en aquesta matèria. L'existència d'un servei veterinari dependent de l'establiment que atorga certificats de salut per a la venda dels animals no eximeix el venedor de responsabilitat davant malalties d'incubació no detectades en el moment de la venda.

3. En el supòsit que es vengui un animal pertanyent a una de les espècies compreses en algun apartat del Reglament CE/338/97 del Consell de 9 de desembre de 1996 relatiu a la protecció d'espècies de la fauna i flora silvestres mitjançant el control del seu comerç, o norma que el substitueixi, el document a que fa referència l'apartat anterior haurà de detallar el número i les dades exigides per la normativa reguladora del comerç d'aquests animals.

4. El comprador i el venedor dels animals estan obligats a conservar el document acreditatiu de la procedència de l'animal.

5. Quan escaigui, amb l'animal es lliurarà un document acreditatiu de les pràctiques profilàctiques a que hagi estat sotmès, que variaran en funció del tipus d'animal de què es tracti. Aquest document haurà de ser subscrit pel facultatiu veterinari que les hagi practicades.

6. Quan els animals es comercialitzin en lots, al número de lot s'hi afegirà un altre número corresponent a cada un dels animals que el componen.

Article 45. Condicions de lliurament dels animals

1. Els animals han de ser lliurats als compradors en les condicions que millor garanteixin la seva seguretat, higiene i comoditat i en perfecte estat de salut. En tot cas, el lliurament dels animals haurà de realitzar-se en les condicions fixades a l'annex de la present Ordenança.

2. Tots els establiments hauran de complir tots els requisits sectorials o d'altre naturalesa que siguin aplicables a l'activitat comercial en virtut de la legislació de comerç i de defensa dels consumidors i dels usuaris o d'altres disposicions legals o reglamentàries.

TÍTOL IV

16/55

Disciplina de la protecció, la tinença i la venda d'animals

CAPÍTOL I

Inspecció, control i revisió

Article 46. Inspecció, control i revisió

1. Totes les activitats regulades en aquesta Ordenança queden subjectes a l'acció inspectora de l'Ajuntament, la qual es podrà dur a terme, en qualsevol moment, sens perjudici de les accions específiques de control de les activitats i de revisió de les autoritzacions i de les llicències municipals.

2. L'actuació inspectora, el control i la revisió es regirà pel que disposa la normativa aplicable i, en especial, per les Ordenances d'activitats i d'intervenció integral de l'administració ambiental de Barcelona i d'activitats i establiments de concurrència pública i la present Ordenança en relació a les activitats sotmeses a les mateixes.

3. Els nuclis zoològics no podran iniciar l'activitat fins que no estiguin inscrits al Registre de nuclis zoològics. En el control inicial caldrà aportar el document acreditatiu d'aquesta inscripció.

4. El control periòdic de la tinença d'animals salvatges en captivitat es realitzarà anualment mitjançant la presentació d'una certificació tècnica, redactada i signada per un veterinari, relativa al compliment de les condicions higienicosanitàries, de seguretat i de benestar animal.

CAPÍTOL II

Règim sancionador

SECCIÓ 1ª. DISPOSICIONS GENERALS

Article 47. Infraccions i sancions

1. Constitueixen infraccions administratives les accions i omissions tipificades com a tals en la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de Protecció dels Animals, la Llei Estatal 50/1999, de 23 de desembre, de Règim Jurídic de la Tinença d'Animals Potencialment Perillosos, la Llei 10/1999, de 30 de juliol, de Tinença de Gossos Considerats Potencialment Perillosos, l'article 129 de la Carta Municipal de Barcelona, la Llei 1/1990, de 8 de gener, de Disciplina del Mercat i de la Defensa dels Consumidors i dels Usuaris, la Llei Estatal 14/1986, de 25 d'abril, General de Sanitat, la Llei 10/1990, de 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics, l'Ordenança d'Activitats i Establiments de Concurrència Pública, la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de Control Integral de l'Administració Ambiental, el Decret 136/1999, de 18 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general d'aquesta Llei, l'Ordenança Municipal d'Activitats i d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental i la present Ordenança, sens perjudici de les especificacions d'aquesta Ordenança per contribuir a una més correcta identificació de les conductes.

2. Les infraccions administratives seran sancionades segons el que disposa la normativa esmentada en l'apartat anterior d'aquest article, sens perjudici de les especificacions de les infraccions i de les graduacions de les

sancions d'aquesta Ordenança per a una més correcta identificació de les infraccions i una més precisa determinació de les sancions.

SECCIÓ 2ª. PROTECCIÓ D'ANIMALS

Article 48. Infraccions

1. D'acord amb la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de Protecció dels Animals, constitueixen infraccions administratives en matèria de protecció d'animals les tipificades en aquesta Llei i, en particular, les especificades en els següents apartats.

2. Són infraccions molt greus:

- a) Maltractar i agredir físicament els animals si els comporta conseqüències molt greus per a la seva salut.
- b) Abandonar animals si els pot comportar un risc de danys greus.
- c) No evitar la fugida d'animals salvatges no autòctons o híbrids en captivitat amb risc d'alteració ecològica greu.
- d) Esterilitzar, mutilar i sacrificar animals sense control veterinari o en contra de les condicions i requisits establerts per la legislació de protecció dels animals.
- e) Organitzar i participar en baralles d'animals.
- f) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari, de benestar animal i de seguretat, si els riscos als animals són molt greus.
- g) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç o l'exhibició pública d'animals, o dels ous i les cries d'aquestes o de qualsevol part o producte obtingut de les espècies de la fauna autòctona o no autòctona declarades altament protegides o en perill d'extinció per tractats i convenis internacionals vigents.
- h) La caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'animals, o dels ous i les cries d'aquestes o de qualsevol part o producte obtingut de les espècies, incloses amb les categories A i B, a l'annex de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de Protecció dels Animals.
- i) Reincidir en la comissió d'infraccions greus durant l'últim any.

3. Són infraccions greus:

- a) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari, de benestar animal i de seguretat, si el risc als animals és greu.
- b) Incomplir les condicions i dels requisits dels nuclis zoològics establerts a la Llei de Protecció dels Animals.
- c) No vacunar o no realitzar els tractaments obligatoris als animals de companyia.
- d) Fer venda ambulants d'animals fora de mercats, fires i qualsevol altre certamen autoritzat.
- e) Incomplir l'obligació de vendre els animals desparasitats i lliures de tota malaltia i vacunats per totes les malalties que l'autoritat municipal estableixi.
- f) No lliurar la documentació exigida en tota transacció d'animals.
- g) Maltractar i agredir físicament els animals si els comporta conseqüències greus per a la seva salut.
- h) Utilitzar animals en atraccions ferals de cavallets.
- i) Utilitzar animals salvatges en captivitat en cirques.
- j) La realització de curses de braus com a part o en ocasió d'un espectacle no taurí sempre que els pugui ocasionar dany o sofriment, o bé pugui comporti degradació, paròdies o tractament antinatural, o bé pugui ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen.
- k) La utilització d'animals en espectacles, filmacions, activitats publicitàries, activitats culturals o religioses i qualsevulla altra activitat sempre que els pugui ocasionar dany o sofriment, o bé degradació, paròdies, burles o tractament antinatural, o bé pot ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen.
- l) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç o l'exhibició pública d'animals, o dels ous i les cries d'aquestes o de qualsevol part o producte obtingut de les espècies de la fauna autòctona o no autòctona declarades protegides per tractats i convenis internacionals vigents.
- m) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'animals, o dels ous i les cries d'aquestes o de qualsevol part o producte obtingut de les espècies, incloses amb la categoria C, a l'annex de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de Protecció dels Animals.
- n) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per a garantir-ne la salut i causant perjudicis greus.
- o) Abandonar animals si no els pot comportar cap risc.
- p) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus durant l'últim any.

18/55

4. Són infraccions lleus:

- a) Incomplir les obligacions d'identificació mitjançant microxip dels animals de companyia.
- b) Incomplir les obligacions d'inscripció al Registre censal municipal d'animals de companyia i les posteriors comunicacions preceptives.
- c) Portar els animals a la via i als espais públics sense una placa identificativa o qualsevol altre mitjà adaptat al collar de l'animal on hi consti el nom de l'animal i les dades del propietari o posseïdor.
- d) No portar els veterinaris un arxiu amb les fitxes clíniques dels animals que s'han de vacunar o tractar obligatòriament.
- e) Vendre animals als menors de setze anys i a incapacitats sense l'autorització dels qui en tenen la pàtria potestat o la custòdia.
- f) Fer donació d'un animal com a premi o recompensa.
- g) Transportar animals amb vulneració dels requisits establerts per la Llei de Protecció dels Animals i per aquesta Ordenança.
- h) No posseir, el personal dels nuclis zoològics que manipulen animals, el certificat del curs de cuidador o cuidadora.
- i) Filmar escenes fictícies de crueltat, maltractament o sofriment d'animals sense disposar de l'autorització municipal prèvia.
- j) No tenir en un lloc visible l'acreditació de la inscripció al Registre de nuclis zoològics.
- k) No tenir actualitzat o diligenciat el llibre de registre de nuclis zoològics.
- l) Exhibir animals als aparadors dels establiments de venda d'animals.
- m) Practicar la caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç, l'exhibició pública i la taxidèrmia d'animals, o dels ous i les cries d'aquestes o de qualsevol part o producte obtingut de les espècies, incloses amb la categoria D, a l'annex de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de Protecció dels Animals.
- n) Fer exhibició ambulants d'animals com a reclam.
- o) Mantenir els animals sense l'alimentació necessària o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higienicosanitari, de benestar animal i de seguretat, si no els comporta un risc greu.
- p) No evitar la fugida d'animals.
- q) Maltractar o agredir físicament els animals, si no els comporta riscos per a la seva salut.
- r) Afectar psicològicament els animals.
- s) Subministrar als animals substàncies que li causin alteracions lleus de la salut i del comportament, llevat dels

casos emparats per la normativa vigent.

t) No donar als animals l'atenció veterinària necessària per a garantir-ne la salut, si això no els causa perjudicis greus.

u) Vendre o fer donació d'animals mitjançant revistes, publicacions o altres sistemes de difusió sense incloure el número de registre de nucli zoològic.

v) Permetre l'entrada de les persones menors de 14 anys a les curses de braus.

w) Molestar, capturar o comercialitzar els animals salvatges urbans llevat dels controls de poblacions d'animals, sempre que no estigués tipificat com a infracció greu o molt greu.

19/55

x) Mantenir els animals lligats durant la major part del temps o limitar-los de forma duradora el moviment necessari per a ells.

y) Posseir un animal salvatge no autòcton en captivitat sense tenir subscripta una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil.

z) Qualsevol altra infracció de la Llei de Protecció dels Animals i de la normativa que la desenvolupi que no hagi estat tipificada de greu o molt greu.

Article 49. Sancions

1. D'acord amb la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de Protecció dels Animals, les infraccions en matèria de protecció dels animals se sancionaran amb multes de les quanties següents:

a) Les infraccions molt greus, 2.001 EUR fins a 20.000 EUR.

b) Les infraccions greus, 401 EUR fins a 2.000 EUR.

c) Les infraccions lleus, 100 EUR fins a 400 EUR.

2. La comissió de les infraccions lleus consistents en l'incompliment de les obligacions d'identificació o d'inscripció registral dels animals de companyia comportarà la imposició de la sanció establerta en el seu grau màxim de 300 a 400 EUR.

3. La imposició de la sanció de multa pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció, sens perjudici del comís preventiu, a criteri de l'agent de l'autoritat, en el moment de l'aixecament de l'acta d'inspecció o la denúncia.

4. La imposició d'una sanció a les persones posseïdores de fauna autòctona per l'incompliment de les condicions de l'autorització excepcional o de les normatives reguladores, comporta la inhabilitació per a la tinença d'animals per un període d'un any a cinc anys.

SECCIÓ 3ª. GOSSOS POTENCIALMENT PERILLOSOS

Article 50. Infraccions

1. D'acord amb la Llei Estatal 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals perillosos, la Llei 10/1999, de 30 de juliol, sobre tinença de gossos considerats potencialment perillosos i l'article 129 c) de la Carta Municipal de Barcelona, constitueixen infraccions administratives en matèria d'animals potencialment perillosos les tipificades en aquestes Lleis i, en particular, les especificades en els següents apartats.

2. Són infraccions molt greus:

a) Abandonar un animal potencialment perillós la qual cosa succeeix quan l'animal no va acompanyat de cap persona amb independència que dugui o no la identificació.

b) Tenir gossos potencialment perillosos sense disposar de la llicència.

c) Vendre o transmetre per qualsevol títol un gos potencialment perillós a qui no tingui llicència.

d) Fer activitats d'ensinistrament d'atac a la via pública, a les parts comunes d'immobles col·lectius i als espais públics en general, amb gossos potencialment perillosos.

3. Són infraccions greus:

a) Deixar solt un animal potencialment perillós o no haver adoptat les mesures necessàries per evitar la seva escapada o pèrdua.

b) Incomplir les obligacions d'identificació o d'inscripció al Registre censal municipal d'un gos potencialment perillós.

20/55

c) Tenir un gos potencialment perillós en llocs públics sense morrió o sense estar subjecte amb una cadena.

d) Transportar animals potencialment perillosos incomplint els requisits normatius de seguretat.

e) Negar-se o resistir-se a subministrar dades o a facilitar la informació requerida per les autoritats competents o els seus agents, així com també el subministrament d'informació inexacta o documentació falsa.

4. Són infraccions lleus:

a) Tenir gossos potencialment perillosos a les vies i als espais públics sense que la persona que els condueixi i controli dugui el document identificatiu, o bé, la llicència municipal i la certificació acreditativa de la inscripció registral.

b) Tenir gossos potencialment perillosos a les vies i als espais públics per menors de divuit anys.

c) Tenir més d'un gos potencialment perillós per persona a les vies i als espais públics.

d) Tenir gossos potencialment perillosos a les vies i als espais públics amb una corretja o cadena extensible o de longitud superior a 2 metres.

e) No contractar l'assegurança de responsabilitat civil exigible als propietaris de gossos potencialment perillosos.

f) No complir les mesures de seguretat establertes per a les instal·lacions que alberguin gossos potencialment perillosos.

g) Incomplir qualsevulla de les obligacions sobre gossos potencialment perillosos previstes en aquesta Ordenança.

Article 51. Sancions

1. D'acord amb la Llei Estatal 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos i la Llei 10/1999, de 30 de juliol, sobre tinença de gossos considerats potencialment perillosos, les infraccions en matèria d'animals potencialment perillosos se sancionaran amb multes de les quanties següents:

a) Les infraccions molt greus, entre 2.404,06 i 15.025,30 EUR.

b) Les infraccions greus, entre 300,52 i 2.404,05 EUR.

c) Les infraccions lleus, entre 150,25 i 300,51 EUR.

2. La reiteració en la comissió de les infraccions greus consistents en l'incompliment de les obligacions d'identificació o d'inscripció registral d'un gos potencialment perillós comportarà la imposició de la sanció establerta en el seu grau màxim.

3. Les infraccions administratives molt greus i greus en matèria d'animals potencialment perillosos es podran sancionar amb les sancions accessòries de confiscació, decomís, esterilització o sacrifici dels animals potencialment perillosos, clausura de l'establiment i suspensió temporal o definitiva de la llicència per tinença d'animals potencialment perillosos, d'acord amb la Llei Estatal 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim

jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos i la Llei 10/1999, de 30 de juliol, sobre tinença de gossos considerats potencialment perillosos.

4. La competència per imposar aquestes sancions correspon a l'Alcalde, sens perjudici que la delegui o la desconcentri, d'acord amb els articles 13.2, 129.c i 132 de la Carta Municipal de Barcelona.

SECCIÓ 4ª. SANITAT

Article 52. Infraccions

1. D'acord amb la Llei Estatal 14/1986, de 25 d'abril, General de Sanitat, constitueixen infraccions administratives en matèria de sanitat les tipificades en aquesta Llei i, en particular, les especificades en els següents apartats.

21/55

2. Són infraccions greus:

a) La presència d'animals en el locals destinats a la fabricació, emmagatzematge, transport, manipulació o venda d'aliments llevat dels gossos pigall i dels de seguretat.

3. Són infraccions lleus:

a) La presència d'animals a les piscines públiques llevat dels gossos pigall i dels de seguretat.

b) Pertorbar la vida dels veïns, amb crits, cants, sons o altres sorolls dels animals domèstics.

c) Permetre l'entrada d'animals als establiments de concurrència pública quan estigui prohibit per aquesta Ordenança.

d) Incomplir les obligacions de les persones propietàries o posseïdores d'animals domèstics que hagin causat lesions a persones o altres animals.

e) No notificar els veterinaris clínics de la ciutat a l'Administració municipal els casos que hagin atès consistentes en lesions produïdes per agressions entre gossos.

Article 53. Sancions

1. D'acord amb la Llei Estatal 14/1986, de 25 d'abril, General de Sanitat, les infraccions en matèria de sanitat se sancionaran amb multes de les quanties següents:

a) Les infraccions greus, entre 3.005,07 i 15.025, 30 EUR.

b) Les infraccions lleus, fins a 3.005,06 EUR.

2. La competència per imposar aquestes sancions correspon a l'Alcalde, sens perjudici que la delegui o la desconcentri, d'acord amb l'article 13.2 de la Carta Municipal de Barcelona.

SECCIÓ 5ª. DISCIPLINA DE MERCAT I DEFENSA DELS CONSUMIDORS I USUARIS

Article 54. Infraccions

1. D'acord amb la Llei 1/1990, de 8 de gener, de Disciplina del Mercat i Defensa dels Consumidors i Usuaris, així com al Decret 108/1997, de 29 d'abril, constitueixen infraccions administratives en matèria de comerç interior, disciplina del mercat i de la defensa dels consumidors i dels usuaris les tipificades en aquesta Llei i, en particular, les especificades en els següents apartats.

2. Són infraccions lleus:

a) L'incompliment de les condicions dels locals comercials de venda d'animals que no estiguin tipificades com a infraccions administratives per altra normativa sectorial o per aquesta Ordenança.

b) L'incompliment de les condicions relatives als animals en els locals comercials de venda d'animals que no estiguin tipificades com a infraccions administratives per altra normativa sectorial o per aquesta Ordenança.

Article 55. Sancions

1. D'acord amb la Llei 1/1990, de 8 de gener, de Disciplina del Mercat i de la Defensa dels Consumidors i dels Usuaris, així com al Decret 108/1997, de 29 d'abril, les infraccions administratives lleus en matèria de comerç interior, disciplina del mercat i de la defensa dels consumidors i dels usuaris, se sancionaran amb multes de fins a 3.005,06 EUR.

2. L'Ajuntament també pot acordar, com a sanció accessòria, el comís de la mercaderia dels establiments de venda d'animals quan sigui adulterada, falsificada, fraudulenta o no identificada o que pugui implicar risc al consumidor. La destinació final de la mercaderia serà determinada per L'Ajuntament tot havent de ser destruïdes si llur utilització o consum constitueix un perill per a la salut pública. Les despeses originades pel comís i destrucció de la mercaderia són a compte de l'infractor.

22/55

3. L'Ajuntament també pot acordar, com a sanció accessòria, la publicitat de les sancions per infraccions greus una vegada fermes en via administrativa, per raons d'exemplaritat i en previsió de futures conductes infractores. El contingut i la forma de la publicitat és l'establerta a la Llei 1/1990, de 8 de gener, de la Disciplina del Mercat i de la Defensa dels Consumidors i dels Usuaris.

4. La competència per imposar aquestes sancions correspon a l'Alcalde, sens perjudici que la delegui o la desconcentri, d'acord amb l'article 13.2 de la Carta Municipal de Barcelona.

SECCIÓ 6ª. INFRACCIONS I SANCTIONS D'ORDENANÇA

Article 56. Infraccions

1. D'acord amb la present Ordenança, són infraccions en matèria de protecció, tinença i venda d'animals les que es tipifiquen en els següents apartats.

2. Són infraccions molt greus:

a) Permetre als animals domèstics dipositar les seves deposicions i les seves miccions en els parcs i jardins d'ús per als infants.

b) Tenir gossos en els parcs infantils o jardins d'ús per part dels infants i el seu entorn.

c) Tenir i vendre animals salvatges en captivitat potencialment perillosos.

d) Tenir animals salvatges en captivitat sense sotmetre's a la comunicació prèvia o al control periòdic.

e) Instal·lar centres de cria d'animals salvatges en captivitat.

f) Exhibir i passejar animals salvatges en captivitat a la via i als espais públics i el seu trasllat per mitjà del transport públic.

g) Vendre animals salvatges en captivitat que no hagin estat criats en captivitat.

h) Oferir o vendre els animals fora dels establiments de venda d'animals llevat de les transaccions entre les persones particulars quan es limitin a llurs animals de companyia, no tinguin afany de lucre i garanteixin el benestar de l'animal.

i) Oferir o vendre els animals de cria en domicilis particulars fora dels establiments de venda d'animals.

3. Són infraccions greus:

a) Tenir animals domèstics a les platges llevat de les hores i els punts que l'Alcalde assenyali.

b) Tenir animals domèstics als espais públics quan és prohibit.

c) Permetre als animals domèstics efectuar les seves miccions en les façanes dels edificis i en el mobiliari urbà.

d) No recollir immediatament les deposicions fecals dels animals domèstics a les vies i als espais públics o no procedir a la neteja dels elements afectats per les deposicions.

e) Ensinistrar a la via pública animals de companyia per activitats d'atac, defensa, guarda i similars.

f) Mantenir bovins i altre classe de bestiar destinat a la producció làctica i d'animals per al consum.
g) Exhibir amb finalitats lucratives, vendre o intercanviar animals a la via pública llevat la cessió, l'adopció o l'acolliment d'animals abandonats o perduts mitjançant l'Ajuntament, els Centres d'Acolliment d'Animals de Companyia i les entitats de defensa i protecció dels animals.
h) No comunicar al Centre Municipal d'Acolliment d'Animals de Companyia la desaparició d'un animal de companyia amb la documentació identificativa pertinent a l'efecte d'afavorir la seva recuperació.
23/55

i) Mantenir els animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista de seguretat.
j) Tenir animals de companyia a la via i als espais públics sense estar lligats per mitjà d'un collar i una corretja o cadena llevat si resten sempre al costat del seu amo o conductor, sota el seu control visual i estan educats per respondre a les seves ordres verbals.

4. Són infraccions lleus:

a) Incomplir les condicions de la tinença de gossos a la via i als espais públics sempre que no estiguin tipificades com una altra infracció administrativa.

b) Donar menjar als animals contravenint allò que disposa l'article 23 d'aquesta Ordenança.

Article 57. Sancions

1. Les infraccions en matèria de protecció, tinença i venda d'animals tipificades en aquesta Ordenança se sancionaran per l'Ajuntament amb multes de les següents quanties:

a) Les infraccions lleus se sancionaran amb multes de fins a 450,76 EUR.

b) Les infraccions greus se sancionaran amb multes de fins a 901,52 EUR.

c) Les infraccions molt greus se sancionaran amb multes de fins a 1.803,04 EUR.

2. La competència per imposar aquestes sancions correspon a l'Alcalde, sens perjudici que la delegui o la desconcentri, d'acord amb l'article 13.2 de la Carta Municipal de Barcelona.

SECCIÓ 7ª. DISPOSICIONS COMUNES

Article 58. Graduació de les sancions

1. Les sancions s'imposaran d'acord amb els següents criteris de graduació:

a) La gravetat de la infracció.

b) L'existència d'intencionalitat.

c) La naturalesa dels perjudicis causats.

d) La reincidència.

e) La reiteració.

f) La capacitat econòmica de l'infractor.

2. S'entén que hi ha reincidència quan s'ha comès en el termini d'un any més d'una infracció d'aquesta Ordenança i ha estat declarat per resolució ferma. S'entén que hi ha reiteració quan el procediment sancionador s'ha incoat per més d'un acte o omissió tipificats com infraccions per aquesta Ordenança, quan s'estan instruint altres procediments sancionadors o quan el responsable ja ha estat sancionat per infraccions d'aquesta Ordenança.

3. En la fixació de les sancions de multa es tindrà en compte que, en tot cas, la comissió de la infracció no resulti més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de les normes infringides.

Article 59. Responsabilitat de les infraccions

En el cas que no sigui possible determinar el grau de participació de les diferents persones que han intervingut en la comissió de la infracció, la responsabilitat serà solidària.

Article 60. Acumulació de sancions

24/55

1. Incoat un procediment sancionador per dues o més infraccions entre les quals hi hagi relació de causa a efecte, s'imposarà només la sanció que resulti més elevada.

2. Quan no es doni la relació de causa a efecte a la que es refereix l'apartat anterior, als responsables de dues o més infraccions se'ls imposaran les sancions corresponents a cadascuna de les infraccions comeses llevat que s'aprecii identitat de subjectes, fets i fonaments. En aquest darrer supòsit s'aplicarà el règim que sancioni amb major intensitat, gravetat o severitat la conducta de la que es tracti.

Article 61. Destinació de les multes imposades

L'import dels ingressos de l'Ajuntament en virtut de les sancions imposades es destinarà a les finalitats de la present Ordenança.

Article 62. Substitució de les multes i de la reparació de danys per treballs en benefici de la comunitat

1. L'Ajuntament pot substituir, en la resolució o posteriorment, la sanció de multa per sessions formatives, participació en activitats cíviqes o altres tipus de treballs per la comunitat sempre que hi hagi consentiment previ dels interessats.

2. També l'Ajuntament pot substituir, en la resolució o posteriorment, la reparació econòmica dels danys i perjudicis causats als béns de domini públic municipal per altres reparacions equivalents en espècie consistents en sessions formatives, participació en activitats cíviqes o altres tipus de treballs per la comunitat sempre que hi hagi consentiment previ dels interessats. En el cas que es produeixi aquesta substitució, l'Ajuntament haurà de reparar els danys causats llevat que el treball que realitzi el sancionat consisteixi en la reparació del dany causat.

Article 63. Procediment sancionador

1. y 2. Sense perjudici de les especificitats establertes en aquesta Ordenança o en la legislació sectorial, el procediment sancionador aplicable serà el que, amb caràcter general, tingui establert l'Ajuntament de Barcelona, tret que es tracti de sancionar infraccions de competència de la Generalitat o de l'Estat, en els quals casos s'aplicarà el procediment aprovat per aquestes administracions.

3. L'Alcalde pot delegar o desconcentrar les seves competències d'acord amb allò que preveu l'article 13.2 de la Carta Municipal.

Aps. 1 y 2 modificats per disp. final 5.1 Acord Consell Plenari de 26 març 2010 .

Article 64. Apreciació de delictes o falta

En cap cas es podran sancionar fets que ho hagin estat prèviament en seu penal o administrativa en aquells supòsits en què s'aprecii identitat del subjecte, dels fets i dels fonaments de la sanció imposada. En aplicació d'aquest principi, l'administració municipal s'atindrà a les regles següents:

a) Si en el transcurs de la tramitació del procediment sancionador s'apreciés que determinats fets poden ser constitutius de delictes o falta penal, l'instructor ho notificarà immediatament a l'Alcalde, el qual passarà el tant de culpa al Ministeri Fiscal; això sens perjudici que per part de la Guàrdia Urbana es complimenti, si s'escau, el corresponent atestat.

b) Si com a conseqüència de l'actuació prevista a la regla anterior, l'autoritat judicial incoa el procediment penal que correspongui i s'aprecia una identitat de subjecte, de fets i de fonaments amb el procediment sancionador que es tramita a l'Ajuntament, aquest darrer serà immediatament suspès fins que hi hagi un pronunciament definitiu de la jurisdicció penal. No obstant, es podran mantenir les mesures cautelars adoptades i se'n podran

adoptar de noves, si això fos necessari, comunicant tant les unes com les altres a l'autoritat judicial que instrueixi el procediment penal.

c) També es suspendrà la tramitació del procediment sancionador si es té notícia de l'existència d'un procediment penal on s'aprecii identitat de subjecte, de fets i de fonaments, prèvia la comprovació d'aquesta existència.

d) En el cas que es dicti una resolució judicial ferma que aprecii l'existència de delicte o falta, sempre que hi hagi identitat de subjecte, de fets i de fonaments, l'instructor proposarà i l'Alcalde resoldrà el sobreseïment de l'expedient sancionador.

e) En qualsevol cas, els fets declarats provats per una resolució judicial ferma vinculen als òrgans municipals respecte dels procediments sancionadors que tramitin.

25/55

f) Quan en una infracció s'aprecii identitat de subjecte, de fets i de fonaments, ja hagi estat objecte de sanció administrativa ferma, l'instructor proposarà i l'Alcalde resoldrà el sobreseïment de l'expedient sancionador tramitat per l'Ajuntament.

g) Si en qualsevol moment de la tramitació de l'expedient es té notícia que s'està tramitant un altre expedient sancionador administratiu per infraccions en les quals s'aprecia identitat de subjecte, de fets i de fonaments, l'instructor proposarà a l'Alcalde l'adopció de les actuacions que pertoquin per als supòsits de conflictes de competències.

h) Quan la tramitació del procediment es paralitzi com a conseqüència de l'examen dels fets per l'òrgan judicial o per una altra Administració pública, quedarà també en suspens el termini de caducitat del propi expedient sancionador.

i) També l'òrgan competent podrà ajornar la resolució del procediment si resulta acreditada la tramitació d'un procediment pels mateixos fets davant els òrgans comunitaris europeus. La suspensió s'aixecarà quan aquells hagin dictat resolució ferma.

j) Si els òrgans comunitaris haguessin imposat una sanció, caldrà que l'òrgan competent per resoldre la tingui en compte a efectes de graduar la que, en el seu cas, s'hagi d'imposar, podent compensar-la, sens perjudici de declarar la comissió de la infracció.

Article 65. Prescripció d'infraccions i sancions

1. En matèria de defensa del mercat i defensa dels consumidors i usuaris, les infraccions administratives prescriuen en el termini de cinc anys i les sancions en els terminis establerts per la legislació tributària. El termini de la caducitat és de sis mesos des de l'inici del procediment administratiu sancionador llevat entre la notificació de la proposta de resolució i aquesta, en què pot transcórrer un any.

2. En matèria d'establiments de pública concurrència i d'acord amb allò que estableix l'article 33 de la Llei 10/1990, les infraccions lleus prescriuen als sis mesos d'haver-se comès, les greus al cap d'un any i les molt greus al cap de dos anys, això sens perjudici que puguin ser d'aplicació els terminis de prescripció més llargs que, per aplicació de l'article 132.1 de la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, preveu l'article 115 de l'Ordenança Municipal d'Activitats i d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental.

3. En la resta de casos, la prescripció i la caducitat es regirà pel que disposa la legislació sancionadora general.

CAPÍTOL III

Altres mesures de disciplina

Article 66. Clausura i mesures provisionals

1. En els casos de manca de llicència municipal per tal de poder exercir l'activitat, o l'incompliment de les condicions de la llicència o de qualsevol altre requisit normatiu necessari per tal de poder posar en marxa o mantenir en funcionament l'activitat de què es tracti, l'Alcalde dictarà resolució de clausura de l'activitat la qual es portarà a terme i es mantindrà fins que els interessats no hagin legalitzat la situació, si això és possible. Aquesta mesura específica es pot acordar conjuntament o no en la resolució sancionadora i no tindrà caràcter sancionador ja que és la conseqüència necessària del restabliment de la prohibició legal d'exercir activitats sense títol habilitant idoni o sense subjectar-se als requisits determinats per la Llei.

2. També es podran adoptar mesures provisionals per garantir l'eficàcia de la resolució final que pugui recaure.

3. Aquestes mesures s'acordaran d'acord amb el que estableix l'Ordenança d'Activitats i d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental.

Article 67. Mesures de policia administrativa de protecció de la salut pública i de la defensa dels consumidors i usuaris

1. D'acord amb la Llei Estatal 14/1986, de 25 d'abril, General de Sanitat, en el cas de risc imminent i extraordinari per a la salut, l'Ajuntament ha d'adoptar les mesures preventives pertinents, tals com incautació o immobilització de productes, suspensió de l'exercici d'activitats, tancament d'instal·lacions, intervenció de mitjans materials i qualsevulla altra que consideri sanitàriament justificades. La durada d'aquestes mesures serà la fixada en cada cas, sens perjudici de les prorrogues successives acordades per resolucions motivades, sense que excedeixi del que exigeixi la situació de risc imminent i extraordinari que les va justificar.

26/55

2. D'acord amb la Llei Estatal 14/1986, de 25 d'abril, General de Sanitat, l'Ajuntament podrà adoptar la clausura o tancament dels establiments, instal·lacions o serveis que no disposin de les prèvies autoritzacions o registres sanitaris preceptius, o la suspensió del seu funcionament fins que es rectifiquin els defectes o es compleixin els requisits exigits per motius de sanitat, higiene o seguretat.

3. D'acord amb la Llei 1/1990, de 8 de gener, de Disciplina de Mercat i Defensa dels Consumidors i Usuaris, l'Ajuntament ha d'adoptar, en el procediment administratiu iniciat, el tancament de les instal·lacions o els establiments que no comptin amb les autoritzacions o els registres preceptius, o la suspensió del seu funcionament fins que es rectifiquin els defectes o es compleixin els requisits exigits. També es pot suspendre la venda quan es doni en el seu exercici les mateixes irregularitats.

Article 68. Mesures de policia administrativa de prohibició i suspensió d'espectacles i tancament d'establiments de concurrència pública

1. Sens perjudici del que disposa l'article 67, d'acord amb Llei 10/1990, de 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics, l'Alcalde ha de prohibir o suspendre els espectacles en els següents casos:

a) Si s'infringeixen les normes respecte als locals.

b) Si no es disposa d'autorització.

c) Si l'espectacle, en apartar-se de les característiques que en varen determinar la qualificació, és perjudicial per a la joventut o la infància.

d) Si s'infringeixen les normes reguladores dels espectacles amb ús d'animals autoritzats.

e) Si es preveuen o es poden preveure que es produiran alteracions de l'ordre públic, amb perill per a les persones i els béns.

f) Si no es compleixen les condicions sanitàries i d'higiene necessàries.

2. Sens perjudici del que disposa l'article 67, d'acord amb Llei 10/1990, de 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics, l'Alcalde ha de procedir al tancament dels locals i dels establiments públics si no disposen de llicència o es produeixen les circumstàncies a) i d) de l'apartat primer d'aquest article.

Article 69. Ordres d'execució de conservació de terrenys, construccions i instal·lacions

Quan l'incompliment de les condicions de manteniment dels animals domèstics afecti les condicions objectives d'habitabilitat dels habitatges, l'Ajuntament podrà dictar ordres d'execució al propietari o a l'administració per a conservar les condicions objectives d'habitabilitat dels habitatges, d'acord amb el que disposa la legislació urbanística.

Article 70. Comís dels animals

1. Els agents de l'autoritat poden comissar immediatament els animals quan hi hagi indicis racionals d'infracció del que disposa aquesta Ordenança i fins que perdurin les circumstàncies que l'han determinat.

2. Un cop finalitzat el comís, l'animal podrà ser retornat al propietari o esdevenir propietat de l'Administració, la qual el pot cedir a institucions zoològiques o de caràcter científic, retornar-lo al país d'origen, dipositar-lo en centres de recuperació o alliberar-lo al medi natural, si es tracta d'una espècie autòctona.

3. L'incompliment de les normatives reguladores de la tinença de la fauna autòctona o de les condicions de la seva autorització excepcional, pot comportar la retirada cautelar in situ i immediata d'aquesta autorització per agents de l'autoritat.

4. Si el dipòsit perllongat dels animals comissats pot ésser perillós per a llur supervivència o els pot comportar patiments innecessaris, o en el cas d'animals salvatges, en fes perillar la readaptació a la vida salvatge, l'Administració haurà de decidir la seva destinació.

5. Per a garantir l'efectivitat de les mesures de policia administrativa de prohibició i suspensió d'espectacles i tancament d'establiment de concurrència pública, l'Alcalde pot comissar pel temps que calgui els béns relacionats amb l'activitat objecte de prohibició o de suspensió.

27/55

6. Les despeses ocasionades pel comís, les actuacions relacionades amb aquest i, en el cas d'animals salvatges, la rehabilitació de l'animal per alliberar-lo seran a càrrec del causant de les circumstàncies que l'han determinat.

Article 71. Reparació de danys als animals

1. L'Ajuntament podrà ordenar la reparació dels danys causats als animals com a mitjà de restitució de la situació alterada al seu estat originari i, en cas de mort dels animals, s'haurà de procedir a la restitució per equivalent.

2. L'Ajuntament no podrà iniciar o haurà de suspendre el procediment administratiu de restitució quan s'aprecii una identitat de subjectes, de fets i de fonaments amb un procés jurisdiccional civil o penal.

Article 72. Multes coercitives

1. Per a l'execució forçosa de les resolucions en matèria de control integral de l'administració ambiental relatives a la clausura i les mesures provisionals de suspensió de les activitats sense llicència municipal, incomplint les condicions de la llicència o qualsevol altre requisit normatiu necessari per tal de poder posar en marxa o mantenir en funcionament l'activitat, l'Ajuntament pot imposar multes coercitives amb la quantia màxima de 601 EUR i amb un màxim de tres de consecutives.

2. Per a l'execució forçosa de les resolucions en matèria de disciplina del mercat i defensa dels consumidors i usuaris, l'Ajuntament pot imposar multes coercitives amb la quantia màxima de 601 EUR i les pot reiterar pels períodes de temps que siguin suficients per a complir la resolució, sense que els terminis puguin ser inferiors als assenyalats en el primer requeriment.

3. Per a l'execució forçosa de les ordres d'execució, l'Ajuntament pot imposar multes coercitives amb la quantia de 300 a 3.000 EUR i les pot reiterar una vegada incomplets els terminis atorgats per a complir la resolució.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Els establiments de cria i manteniment d'animals hauran de complir les mateixes condicions dels establiments de venda d'animals.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Establiments de venda d'animals.

Les persones propietàries o posseïdores d'animals salvatges en captivitat abans de l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança, han de presentar la certificació i comunicació prèvia, en el termini de 3 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança.

Segona. Animals salvatges en captivitat potencialment perillosos.

La tinença existent d'animals salvatges en captivitat potencialment perillosos que resulta prohibida per aquesta Ordenança es podrà mantenir si es disposa de les autoritzacions i de la inscripció en el Registre de nuclis zoològics que siguin preceptives. En aquests casos, els serà d'aplicació el règim de certificació i comunicació prèvia de la tinença d'animals salvatges en captivitat i, en el termini de 3 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança, s'haurà de presentar la certificació i comunicació prèvia. En particular, aquesta tinença haurà de complir les condicions establertes a l'annex d'aquesta Ordenança.

Tercera. Curs de cuidador o cuidadora d'animals.

Fins que no s'aprovi la normativa reguladora del curs de cuidador o cuidadora d'animals, serà suficient haver superat els cursos que s'especifiquin mitjançant Decret d'Alcaldia o de la Comissió de Govern.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

A partir del moment de l'entrada en vigor de la present Ordenança d'Animals queden derogades les següents Ordenances:

-Títol VII (Tinença d'animals) de l'Ordenança General del Medi Ambient Urbà de Barcelona de 26 de novembre de 1999.

-Ordenança sobre la venda d'animals de 26 d'abril de 2002.

28/55

-Se suprimeix el punt «Petits animals domèstics i/o ocells: veure Animals domèstics» de l'apartat 3 de l'annex III.3 de l'Ordenança d'Activitats i d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental de Barcelona.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Modificació dels Annexos.

1. Els Annexos d'aquesta Ordenança poden ser modificats per Decret d'Alcaldia o de la Comissió de Govern de l'Ajuntament.

2. El procediment de modificació dels Annexos ha de ser objecte d'aprovació inicial, d'informació pública per un període mínim de trenta dies, d'aprovació definitiva i publicació al «Butlletí Oficial de la Província», en el benentès que, si durant el període d'informació al públic, no es formulen al·legacions ni suggeriments, l'acord d'aprovació inicial esdevindrà automàticament definitiu.

Segona. Entrada en vigor.

Aquesta Ordenança entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de la Província de Barcelona».

ANNEX

CONDICIONS DE TINENÇA I VENDA D'ANIMALS

1.- Secció de peixos d'aquari.

1. Aquestes botigues han de tenir en un lloc destacat un aquàrium que serveixi de model d'instal·lació correcta en funció del biòtop dels peixos que alberga. Els aquàriums a la venda podran estar proveïts de sorra, plantes i roques. Així mateix podran estar desproveïts d'aquests materials i tenir el fons opac sempre que mantinguin els paràmetres fisicoquímics que necessiti cada espècie.
2. El canvi de l'aigua de l'aquàrium ha d'estar en funció de la necessitat de manteniment dels paràmetres fisicoquímics que necessiti cada espècie.
3. Els peixos han de ser alimentats amb la periodicitat que requereixi cada espècie i de la forma més variada possible.
4. S'estableixen les següents prohibicions: a) No es poden oferir peixos injectats artificialment ni mutilats amb finalitats comercials; b) No està permesa la venda de peixos d'aquari que hagin estat capturats amb verí o material explosiu.
5. Només es poden ajuntar diferents espècies amb altres de similars exigències pel que fa a la composició de l'aigua, mides i comportament.
6. S'ha de col·locar en un lloc ben visible i en caràcters fàcilment llegibles, un taulell amb la llista dels paràmetres més importants de l'aigua. (Valors bàsics d'aigua dolça i aigua salada).
7. S'ha de vigilar constantment l'estat de salut dels peixos. S'ha de conèixer les principals malalties dels peixos, així com els símptomes visibles d'aquestes. El peixos morts s'han de separar de les instal·lacions de venda. Els peixos malalts s'han d'excloure de la venda i se'ls hi ha de buscar un altre emplaçament. Els peixos que quedin a l'aquari de venda han de tenir senyalitzades les seves conques respectives.
8. A cada aquari s'hi ha d'instal·lar un sistema segur de tapa amb la finalitat d'evitar que cap peix pugui saltar fora del recipient.
9. Cada aquari ha d'estar connectat amb un filtre que faciliti els valors de l'aigua convenientment per a cada espècie. Es recomana els filtres individuals als de blocs. Els filtres centrals només són acceptables sota la condició que siguin oferts peixos amb les mateixes necessitats excepcionals de paràmetres de l'aigua, com ara només llac de Tanganika o només llac Malawi.
10. Tots els aquaris han de reproduir les temperatures d'acord amb les necessitats de cada espècie en el seu hàbitat natural, regularment entre 24°C i 26°C. S'han d'ajustar les temperatures de manera que divergeixin d'aquestes, com ara > 25°C per als Diskus, escalars i Betta ssp; i < 25°C en el cas de Badis badis i de diferents tipus de Corydoras, entre d'altres. Si la temperatura de la sala és superior als 25°C s'ha de poder baixar la temperatura de l'aigua, en especial la dels peixos d'aigua freda i/o de proveir-los d'oxigen. La temperatura de l'aigua s'ha de poder llegir constantment en tots els recipients.
11. Tots els aquaris han d'estar il·luminats com a mínim 10 hores, tant els dies feiners com els festius. La il·luminació no ha d'enlluernar. En el cas que hi hagi varies espècies, la llum ha de ser suau mitjançant mesures adequades com el filtre de turba o plantes aquàtiques.
12. S'ha de canviar l'aigua de cada aquari amb la freqüència necessària per tal que els paràmetres siguin els adequats als biòtops d'origen de les espècies que continguin. També s'ha de disposar d'instal·lacions, mitjans i coneixements que possibilitin la preparació de l'aigua i l'ajustament dels paràmetres indicats.
13. Només és permesa la importació directa de peixos quan es pugui exhibir a la clientela el comprovant de tenir unes instal·lacions de quarantena aïllades i els corresponents coneixements sobre l'aclimatació de les espècies singulars.
14. Les densitats que s'especifiquen no han de ser ultrapassades a les instal·lacions de venda: a) Peixos petits fins a una llargada total de 3 cm: màxim 5 cm peix per litre d'aigua; b) Peixos mitjans fins a una llargada de 10 cm: màxim 2 cm peix per litre d'aigua; i c) Peixos grans d'una llargada superior als 10 cm: màxim 1 cm peix per litre d'aigua.
15. Particularment, en el cas dels peixos grans, cal que l'aquari sigui com a mínim el doble d'ample i faci de llarg 5 vegades la llargada total del peix més gran que hi hagi a dins (llargada total des de la boca fins al final de les aletes caudals). En el cas de peixos d'esquena elevada, com ara els escalars i els discos, cal que la peixera tingui una alçada suplementària de com a mínim tres vegades l'alçada corporal (des del final de les aletes dorsals al final de les aletes abdominals).
16. Com a màxim es poden mantenir tres espècies de peixos per aquari, si es que poden utilitzar diferents espais per nedar (superficial, central, profons, fons). En cadascuna de les zones de permanència esmentades poden ser presentades com a màxim dues espècies.
17. Els peixos només han de ser lliurats en un nombre que correspongui a la seva naturalesa social, o sigui que, ja de l'assessorament, s'ha de deduir que cal facilitar un acompanyament adient a l'espècie, per això, caldrà fer una compra addicional.
18. Els peixos només poden ser despatxats en bosses de plàstic enfosquides, aïllades tèrmicament, ben oxigenades i amb informacions del transvasament detallades i escrites al paquet. En el cas dels peixos laberint (anabantoidei) cal tenir en compte que tinguin suficients reserves d'aire atmosfèric.
19. Cal considerar les peculiaritats específiques de l'espècie que exigeixin un empaquetatge individual, com ara la incomunicació dels silurs cuirassats, o l'agressivitat d'alguns peixos de lluita.
20. Algunes formes de peixos rojos («Carassius auratus») criades en captivitat no són apropiades per al manteniment en aquaris d'aigua calenta. Només es socialitzen entre elles.
21. En la compra de peixos de bassa, especialment quan es puguin preveure forts canvis de temperatura entre les instal·lacions de l'establiment de venda i la bassa del comprador, el comprador haurà de ser advertit de la necessitat de dur a terme un progressiu ajustament de temperatura. Aquest advertiment es pot facilitar a través d'un fullet que serà lliurat a cada comprador.
22. Només està permesa la importació de peixos globus (família Tetraodontidae) i de peixos eriçons d'una llargada corporal màxima de 15 cm (d'espècies d'aigua dolça i d'aigua marina).

2.- Secció d'amfibis.

1. Els receptacles hauran de complir els següents requisits generals:

- a) Han d'estar assegurats perquè cap animal pugui tombar-los.
- b) Únicament serà transparent la part frontal, la resta de costats i el sostre han de ser opacs.
- c) S'efectuarà una neteja general sempre que es vulgui canviar l'espècie allotjada, i una neteja i desinfecció integrals cada tres mesos.

30/55

- d) Han de tenir refugis per a que els animals allotjats puguin amagar-se. Contindran animals de la mateixa espècie o d'espècies compatibles, de mides similars (30% màxim de diferència) i no agressius entre ells.
- e) Hauran d'estar proveïts de tanca de seguretat per a impedir qualsevol manipulació.

- f) La il·luminació s'ha d'efectuar amb sistemes d'ampli espectre, i banys d'UVA per als animals que ho requereixin.
2. Els receptacles hauran de complir els següents requisits d'aigua, aire i calefacció.
- a) Aquàriums: S'ha de canviar, com a mínim, 1/2 volum d'aigua setmanalment; per a la ventilació tindran una reixeta a la tapa i difusor d'aire i, com a calefacció, disposaran d'un escalfador intern aïllat de qualsevol contacte amb els animals.
- b) Aquàterrariums: S'ha de canviar, com a mínim, 1/2 volum d'aigua setmanalment; per a la ventilació disposaran de reixeta a la tapa i/o al lateral i un difusor d'aire a la part aquàtica. Com a calefacció disposaran d'un escalfador d'aigua i d'una estora tèrmica per a la part terrestre, segons la mida del recipient.
- c) Terràriums: Disposaran d'un o dos cubells de material no plàstic per a l'aigua; dues reixetes situades de forma oposada en les parts davantera i darrera; i estora tèrmica situada fora del terràrium o cable escalfador del terra situat sota el substrat, o qualsevol altre sistema de calefacció de provada eficàcia.
3. L'alimentació ha de ser variada. Les proteïnes, vitamines, glúcids i els complementos de vitamines, oligoelements, minerals i calci han d'estar d'acord amb les necessitats de cada espècie. La introducció de l'aliment al receptacle s'ha de fer al matí per a les espècies diürnes i al vespre per a les nocturnes i crepusculars. No s'alimentaran els animals amb presa viva en presència de públic.
4. Aigua:
- a) Tots els terraris disposaran d'una cubeta amb aigua neta (preferiblement dues i si és possible no seran de plàstic). El recipient ha de permetre que l'animal més gran pugui introduir-se completament a l'aigua i no per això dificultar la seva sortida.
- b) La cubeta s'ha de netejar diàriament i l'aigua del seu interior no tindrà clor i haurà d'estar plena tot el dia.
- c) En els aquaris i aquaterraris s'ha de canviar 1/2 volum d'aigua setmanalment.
5. Aireig:
- a) Tots els receptacles tindran una bona ventilació, i s'evitaran corrents d'aire.
- b) Els terraris disposaran de dues reixetes col·locades de manera oposada, que poden estar situades a la part inferior davantera i a la part superior posterior; mai en els laterals.
- c) Els aquaterraris disposaran d'una reixeta en un lateral i/o a la tapa i d'un difusor d'aire a la part aquàtica.
6. Calefacció:
- a) Els aquaris que requereixin calefacció, disposaran d'un escalfador intern, aïllant-lo de manera que cap animal el pugui tocar.
- b) Els aquaterraris que requereixin calefacció, poden escalfar-se mitjançant un escalfador d'aigua. Si, per les mides del receptacle o per altres condicions que així ho requereixin, la part terrestre també necessita una estoreta tèrmica, aquesta es situarà fora de l'aquaterrari.
- c) Els terraris que requereixin calefacció, poden utilitzar una estoreta tèrmica o un cable escalfador del terra. Aquests sistemes provoquen la pèrdua d'humitat en el substrat, per la qual cosa, els terraris amb calefacció s'han d'humidificar d'una manera més continuada.
- d) Si s'utilitza estoreta, aquesta es situarà fora del terrari.
- e) Si s'utilitzen cables, aquests s'hauran de situar a sota del substrat, situant una tela aïllant o un material similar, entre el cable i el substrat, de manera que si l'animal s'enterra, no tingui contacte directe amb el cable.
- 31/55
- f) Tots els sistemes de calefacció es poden combinar amb il·luminació càlida que s'han de situar ben protegides dels animals (com a protecció es pot fer servir mosquitera metàl·lica) de manera que aquests no puguin tocar-les directament.
- g) La calefacció es controlarà mitjançant termòstats.
7. Humitat:
- a) El grau d'humitat sempre estarà en concordança amb els diferents tipus de terraris.
- b) En els aquaterraris, la utilització d'un difusor a la part aquàtica mantindrà uns nivells adequats d'humitat.
- c) Els terraris, a més de disposar d'una cubeta d'aigua, s'han de polvoritzar diàriament tantes vegades com sigui necessari per a mantenir el grau d'humitat adequat a cada tipus de terrari, evitant la formació de bassals.
- d) L'ús dels típics higròmetres pot portar a errors; només els digitals són suficientment precisos. S'ha de disposar d'un d'aquests higròmetres digitals per a poder verificar periòdicament la humitat dels terraris.
8. Il·luminació:
- a) La il·luminació no és tant important en els amfibis com en els rèptils, encara que pot estar indicada una il·luminació proporcionada pels tubs fluorescents, adequats a les seves necessitats.
- b) Els receptacles que allotgin exemplars albins o amb falta de pigmentació, no seran il·luminats de manera directa.
9. Refugis:
- S'aconsella la utilització de suro natural, ja que degut al seu pes lleuger, en cas de caiguda és més improbable que s'aixafi algun animal.
10. Substrat:
- a) Es recomana l'ús de substrats d'argila o de turba i, sobre aquesta base, una capa de molsa i/o fullam de petit mida. També s'hi poden introduir plantes vives amb test.
- b) L'ús de grava no és apropiat, així com la gespa artificial i altres plàstics o materials abrasius són totalment desaconsellats per als amfibis.
11. Higiene:
- a) És molt important el control periòdic de l'aspecte extern de l'animal per detectar prematurament possibles malalties, sobretot epidèmiques, com abscessos, males mudes, etc. en aquest cas s'ha de separar l'animal afectat del grup i tractar-lo convenientment, assessorats per un especialista.
- b) L'alta temperatura i la humitat, poden afavorir l'aparició de floridures o altres fongs, origen de nombroses malalties, per la qual cosa la higiene ha de ser òptima.
- c) Els receptacles han de ser revisats diàriament i han de retirar-se les possibles restes de menjar, plantes mortes, etcètera.
- d) Es durà a terme una neteja general del receptacle cada cop que s'hi introdueixi una espècie diferent a la que hi havia anteriorment. No passaran més de tres mesos entre cadascuna de les neteges integrals i desinfeccions del receptacle.
- e) Els animals han d'estar en un bon estat de nutrició i lliures de símptomes indicadors de malalties.
12. Quarantena:
- a) Els animals suposadament malalts, es separaran i es mantindran en quarantena, i els receptacles on eren allotjats, seran netejats i desinfectats.
- 32/55
- b) Ha d'haver-hi receptacles destinats a la quarantena, situats fora de les instal·lacions destinades a la venda, per a poder aïllar als animals malalts i observar els recentment arribats.

c) S'han d'instal·lar de manera que la seva neteja i desinfecció pugui realitzar-se amb facilitat i efectivitat.

13. Receptacle:

a) Són apropiats com a material de construcció d'un receptacle per a amfibis: vidre, matèries sintètiques i materials recoberts de plàstic, que han de poder ser netejats i desinfectats fàcilment.

b) Tots els receptacles, per raons de seguretat, han de ser independents.

14. Transport postvenda:

a) Els transport sempre dependrà del tipus d'animal i de la quantitat.

b) Els amfibis no aquàtics es transportaran en capsos o recipients destinats a tal efecte i que disposin de suficients orificis d'aireig (si els orificis es fan manualment, sempre es faran des de la part interior del recipient cap a fora, evitant així que els vorells puguin ferir als animals).

c) S'assegurarà un grau d'humitat suficient (un mètode eficaç pot ser agregar un tros d'esponja mullada, encara que altres mètodes seran vàlids sempre que siguin d'eficàcia provada).

d) Els amfibis únicament aquàtics s'han de transportar sempre dins de l'aigua, preferentment en una bossa de plàstic gruixut, de grandària suficient, amb 1/3 part d'aigua i 2/3 parts d'aire, i tancada convenientment per a que no disminueixi la cambra d'aire, però en cas de necessitat, el client la pot obrir i tornar a tancar per a renovar l'aire. El comerciant tancarà la bossa a certa pressió perquè aquesta tingui consistència, però sense ser excessiva, doncs podria perjudicar l'animal. Aquesta bossa es pot introduir a l'interior d'un recipient de plàstic impermeable d'una mida semblant a la bossa. En el cas de no incloure recipient de plàstic, s'introduirà en una segona bossa de plàstic, sent vàlides les típiques de nanses.

e) Per a amfibis aquàtics amb respiració branquial, pot ser vàlida la introducció de pastilles d'oxigen.

f) No es aconsellable introduir animals de diferents espècies en un mateix recipient, ni tampoc els que tinguin una diferència de grandària superior al 30% o que siguin agressius.

g) Després d'una compra, el comerciant ha d'avisar als clients de la limitació que hi ha en el temps de transport, que no pot sobrepassar les 3 hores per a que els animals no pateixin cap contratemps (calor o fred excessiu, falta d'oxigen, lesions, fugues, etc.) recordant que mai se'ls pot deixar exposats al sol. Durant l'estiu, el calor pot acabar amb la vida dels amfibis en molt pocs minuts.

15. Aquari temperat:

a) Per a amfibis no tropicals i totalment aquàtics i alguns urodels com «Ambystoma mexicanum», «Siren sp.», «Amphiuma sp.», «Necturus sp.», etcètera.

b) Disposaran de:

-Filtre adequat en funció dels litres continguts.

-Difusor d'aire.

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura ideal 18/20°C).

-Reixeta d'aireig.

c) Mides mínimes per a un aquari temperat d'urodels: 50 cm de llarg, 30 cm d'ample, 30 cm d'alçada i 20 cm d'alçada a nivell de l'aigua. Independentment del nombre o grandària dels animals, l'aquari no serà inferior a aquestes mides, allotjant un màxim de 6 exemplars de fins 14 cm el més gran; o un màxim de 3 exemplars de fins a 28 cm el més gran. Per a 6 exemplars de 28 cm el més gran, les mides de les superfícies, seran el doble de les exposades anteriorment.

16. Aquari tropical:

33/55

a) Per a amfibis totalment aquàtics i alguns anurs (pípids) com: «Pipa sp.», «Xenopus sp.», «Hymenochirus sp.», «Pseudhymenochirus sp.», i també algunes espècies de Cecílies («Gymnophiones») d'hàbits aquàtics com «Typhlonectes sp.».

b) Disposaran de:

-Filtre adequat en funció dels litres continguts.

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri.

-Temperatura regulada entre 23 i 27°C, sense variacions diürnes/nocturnes.

-Reixeta d'aireig.

c) Mides mínimes per a un Aquari tropical d'anurs: 50 cm de llarg, 30 cm d'ample, 30 cm d'alçada de l'aquari i 20 cm d'alçada del nivell de l'aigua (independentment de la grandària o el nombre d'animals, l'aquari no serà inferior a aquestes mides), allotjant un màxim de 4 exemplars de fins a 8 cm el més gran, o 8 exemplars de fins a 4 cm el més gran o 2 exemplars de fins a 16 cm el més gran. Per a allotjar 8 exemplars de fins a 8 cm el més gran, les mides de les superfícies seran el doble de les exposades anteriorment.

17. Aquaterrari temperat:

a) Per a les espècies d'amfibis no tropicals, la vida dels quals transcorre entre els mitjans aquàtics i terrestres i alguns anurs com: «Bombina sp.», o algunes espècies del gènere Rana. Alguns urodels com «Cynops sp.», «Paramesotriton sp.», «Pachytriton sp.», «Taricha sp.», «Notophtalmus sp.», etcètera.

b) Disposaran a la part aquàtica de:

-Un espai entre el 50 i el 75% del total de la superfície de l'aquaterrari.

-Filtre adequat en funció dels litres continguts.

-Difusor d'aire.

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura recomanada de 17/19°C).

-Elements que permetin l'accés fàcil a terra (pedres, rampa, etc.).

c) Disposaran a la part terrestre de:

-Un espai entre el 25 i el 50% del total de la superfície del aquaterrari.

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura recomanada de 17/19°C).

-Suficients elements de refugi.

-Reixeta d'aireig.

-Alt grau d'humitat.

d) Mides mínimes de la part aquàtica: 30 cm de llarg, 30 cm d'ample, 30 cm d'alçada de l'aquaterrari i 12 cm d'alçada del nivell de l'aigua. Independentment del nombre o grandària dels animals, la part aquàtica de l'aquaterrari no serà inferior a aquestes mides, allotjant un màxim de 8 Anurs de fins a 6 cm el més gran, o 4 Anurs de fins a 8 cm el més gran o un màxim de 8 Urodels de fins a 12 cm el més gran, o 6 Urodels de fins a 15 cm el més gran.

18. Aquaterrari tropical:

a) Per a espècies d'amfibis tropicals, la vida dels quals transcorre entre els medis aquàtic i terrestre. Alguns Anurs com: Pseudis paradoxa, «Pyxicephalus sp.», etc. També algunes Cecílies («Gymnophiones») d'hàbits amfibis com: «Ichthyophis sp.», etcètera.

34/55

b) Disposaran a la part aquàtica de:

-Un espai entre el 50 i el 75% del total de la superfície de l'aquaterrari.

- Filtre adequat en funció dels litres continguts.
  - Difusor d'aire.
  - Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura regulada dia i nit entre 24 i 27°C).
  - Elements que permetin l'accés fàcil a terra (pedres, rampa, etc.).
  - c) Disposaran a la part terrestre de:
    - Un espai entre el 25 i el 50% del total de la superfície del aquaterrari.
    - Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura recomanada 23/26°C).
    - Suficients elements de refugi.
    - Reixeta d'aireig.
    - Alt grau d'humitat.
  - d) Mides mínimes de la part aquàtica: 30 cm de llarg, 30 cm d'ample, 30 cm d'alçada de l'aquaterrari i 12 cm d'alçada del nivell de l'aigua. Independentment del nombre i grandària dels animals, la part aquàtica de l'aquaterrari no serà inferior a aquestes mides, allotjant un màxim de 8 anurs de fins a 6 cm el més gran, o 4 anurs de fins a 8 cm el més gran o un màxim de 8 urodels de fins a 12 cm el més gran, o 6 urodels de fins a 15 cm el més gran.
19. Terrari humit temperat:
- a) Per a espècies d'amfibis no tropicals, la vida dels quals transcorre en el medi terrestre. Alguns Urodels com: «Pseudotriton sp.», «Ambystoma sp.» (fase adulta), «Aneides sp.», «Plethodon sp.», «Tylotriton sp.», etc. També alguns «Anurs» com algunes espècies Nordamericanes del gènere Bufo.
  - b) Disposaran de:
    - Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura recomanada de 15/18°C).
    - Suficients elements de refugi.
    - Reixeta d'aireig.
    - Alt grau d'humitat.
    - Cubeta d'aigua.
  - c) Mides mínimes: 50 cm de llarg, 30 cm d'ample, 30 cm d'alçada. Independentment del nombre i grandària dels animals, el terrari no serà inferior a aquestes mides, allotjant un màxim de 8 urodels de fins a 12 cm el més gran, o 6 urodels de fins a 15 cm el més gran o un màxim de 8 Anurs de fins a 6 cm el més gran, o 4 anurs de fins a 8 cm el més gran.
20. Terrari humit tropical horitzontal
- a) Per a espècies d'amfibis tropicals, la vida adulta dels quals transcorre en el medi terrestre. Alguns Anurs com: «Bufo sp.» (espècies no protegides), «Dendrobates sp.», «Mantella sp.», «Ceratophys sp.», «Kaloula sp.», «Megophrys sp.», etc. També per a algunes espècies de Cecílies («Gymnophionas») d'hàbits subterranis com «Dermophis sp.», etcètera.
  - b) Disposaran de:
    - 35/55
    - Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura regulada dia i nit entre 23 i 26°C).
    - Suficients elements de refugi.
    - Reixeta d'aireig.
    - Alt grau d'humitat.
    - Cubeta d'aigua.
    - Terra tova /fullaraca.
  - c) Mides mínimes: 50 cm de llarg, 30 cm d'ample, 30 cm d'alçada. Independentment del nombre o grandària dels animals, el terrari no serà inferior a aquestes mides, allotjant un màxim de 14 anurs de fins a 2,5 cm el més gran, o 2 anurs de fins a 12 cm el més gran.
21. Terrari humit tropical vertical
- a) Per a espècies d'amfibis tropicals la vida adulta dels quals transcorre en el medi arbore. Alguns anurs com «Phyllomedusa sp.», «Litoria sp.», «Agalychnis sp.», «Hyla sp.» (espècies exòtiques), «Rhacophorus sp.», «Centrolenella sp.», etcètera.
  - b) Disposaran de:
    - Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura regulada dia i nit entre 22 i 27°C).
    - Suficients elements per a enfilarse (plantes tropicals amb o sense test, branques, etc.).
    - Reixeta d'aireig.
    - Alt grau d'humitat.
    - Cubeta d'aigua.
  - c) Mides mínimes: 30 cm de llarg, 30 cm d'ample i 50 cm d'alçada. Independentment del nombre o grandària dels animals, el terrari no serà inferior a aquestes mides, allotjant un màxim de 18 exemplars d'anurs de fins a 4 cm el més gran, o 9 exemplars de fins a 8 cm el més gran.
- 3.- Secció de reptils.
1. Aigua:
- a) Tots els terraris disposaran d'una cubeta amb aigua neta, el recipient ha de permetre que l'animal més gran pugui introduir-se completament a l'aigua i no per això dificultar-ne la seva sortida.
  - b) La cubeta ha de ser netejada diàriament i l'aigua continguda en el seu interior no tindrà clor i ha d'estar plena tot el dia.
  - c) En els terraris amb animals arboris s'ha de col·locar a les zones altes algun recipient amb aigua per aquests animals i un dispositiu de degoteig per a camaleons i altres animals que només beguin així, polvoritzant la instal·lació diàriament.
  - d) Tots els recipients estaran assegurats de manera que cap animal els pugui tombar. En els aquaris i aquaterraris, s'ha de canviar 1/2 volum d'aigua cada 2-3 dies.
2. Aireig:
- a) Tots els receptacles tindran una bona ventilació però sempre evitaran corrents d'aire.
  - b) Els terraris disposaran de dues reixetes col·locades de manera oposada. Poden estar situades a la part inferior davantera i a la part superior posterior. Mai en els laterals.
- 36/55
- c) Els aquaterraris disposaran d'una reixeta al lateral i/o a la tapa i d'un difusor d'aire a la part aquàtica.
  - d) Els aquaris disposaran de reixeta a la tapa i d'un difusor d'aire.
3. Calefacció:
- a) Els aquaterraris que requereixin calefacció, poden escalfar-se mitjançant un escalfador d'aigua. Si per la mida del receptacle o altres condicions es requereix una estoreta tèrmica a la part terrestre, aquesta es situarà fora de l'aquaterrari.
  - b) Els terraris que requereixin calefacció poden utilitzar estoreta tèrmica o cable escalfador del terra. Aquests sistemes provoquen pèrdua d'humitat del substrat, per la qual cosa els terraris amb calefacció s'hauran

d'humidificar d'una manera més continuada.

c) Si s'utilitza estoreta, aquesta es situarà fora del terrari.

d) Si s'utilitzen cables, aquests hauran de situar-se sota el substrat, col·locant una tela aïllant o material similar, entre el cable i el substrat, de manera que si l'animal s'enterra, no tingui contacte directe amb el cable.

e) Tots els sistemes de calefacció es poden combinar amb il·luminació càlida que s'han de situar ben protegides dels animals (com a protecció es pot fer servir mosquitera metàl·lica) de manera que aquests no les puguin tocar directament.

4. Humitat:

a) El grau d'humitat sempre estarà en concordança amb els diferents tipus de terraris.

b) En els aquaterraris, l'ús d'un difusor a la part aquàtica o d'un altre sistema que sigui tan efectiu, mantindrà uns nivells adequats d'humitat.

c) Els terraris, a més de disposar d'una cubeta d'aigua, s'han de polvoritzar diàriament tantes vegades com sigui necessari per a mantenir el grau d'humitat adequat a cada tipus de terrari.

d) La utilització dels típics higròmetres pot portar a errors; només els digitals són suficientment precisos. S'ha de disposar d'un d'aquests higròmetres digitals per a poder verificar periòdicament la humitat dels terraris.

5. Il·luminació:

a) La il·luminació s'ha de proporcionar per tubs fluorescents d'ampli espectre, encara que en el cas dels rèptils, es poden proporcionar suplementes de radiació ultraviolada segons les necessitats de cada espècie.

b) Degut al continu avanç dels sistemes d'il·luminació per terraris, és convenient posar-se al dia dels nous sistemes que ens ofereix el mercat per a millorar la instal·lació.

c) És convenient que entre la bombeta d'ultraviolat i els animals, no existeixi cap vidre ja que aquest absorbeix la majoria d'aquests raigs, encara que tot tipus de focus de llum ha d'estar fora de l'abast dels animals i a una distància prudencial. Si és necessari, es pot instal·lar un separador de reixa metàl·lica.

6. Refugis:

Tots els elements dels refugis han d'estar fixats per evitar que puguin caure pedres o altres elements i ferir als animals.

7. Substrat:

S'ha d'evitar la grava als aquaris, ja que els animals tenen moltes possibilitats d'ingerir-les al menjar, així com sorra del desert o fangs molt fins en general, per a terraris de molta humitat ja que s'adhereixen a les extremitats amb molta facilitat, creant un coixí entre les falanges dels dits, la qual cosa evita que les ungles s'erosionin, i d'aquesta manera poden créixer desmesuradament i ser perilloses per als animals.

8. Higiene:

37/55

a) És molt important el control periòdic de l'aspecte extern de l'animal per a detectar prematurament possibles malalties, sobretot epidèmiques, com abscessos, males mudes, etc. En aquest cas s'ha de separar l'animal afectat del grup i tractar-lo convenientment, assessorats per un especialista.

b) L'alta temperatura i la humitat poden afavorir l'aparició de floridures i altres fongs, orígens de nombroses malalties, per la qual cosa la higiene ha de ser òptima.

c) Els receptacles han de ser revisats diàriament i han de retirar-se les possibles restes de menjar, plantes mortes, etcètera.

d) Es durà a terme una neteja general del receptacle cada vegada que s'hi introdueixi una espècie diferent a la que hi havia anteriorment.

e) No passaran més de 3 mesos entre cadascuna de les neteges integrals i desinfeccions del receptacle.

f) Els animals han d'estar en un bon estat de nutrició i lliures de símptomes indicadors de malalties.

9. Alimentació:

a) Els ofidis que comparteixen terrari han de ser separats a l'hora del menjar, ja que corren el risc de que dos animals ataquin la mateixa presa i acabin menjant-se entre si.

b) S'han de retirar les preses que no hagin estat ingerides, ja que el rèptil pot ser atacat per la nit per la mateixa presa, sobretot en el cas dels ofidis, que mengen sobretot micromamífers.

c) S'ha de reposar l'aliment vegetal diàriament i netejar acuradament els receptacles que continguin menjar ja que les restes poden produir una colonització de fongs o bacteris i provocar infeccions.

d) L'aliment s'ha d'introduir en el receptacle, segons les preferències de l'animal, és a dir, per a les espècies diürnes, s'introduirà al matí, mentre que per a les espècies nocturnes i crepusculars, el menjar s'introduirà al vespre.

e) El comerciant d'animals ha de tenir disponibles tots els aliments vius necessaris o ha d'indicar on es poden adquirir i saber assessorar als clients sobre la tinença i conservació del menjar viu.

10. Transport postvenda:

a) El transport sempre dependrà del tipus d'animal i de la quantitat d'animals.

b) Els rèptils petits es transportaran preferiblement en sacs, capsos o recipients destinats a tal efecte i que disposin d'orificis d'aireig suficients (si els orificis es realitzen manualment, sempre es faran des de la part interior del recipient, cap a l'exterior, evitant així que els vorells puguin ferir als animals).

c) Per als rèptils que ho precisin, se'ls assegurarà un alt grau d'humitat.

d) Els rèptils de grandària mitjana i gran, així com les tortugues no aquàtiques, hauran de ser transportats en capsos de fusta o plàstic apropiades.

e) No es aconsellable introduir animals de diferents espècies en un mateix recipient, ni tampoc els que tinguin una diferència de grandària superior al 30% o que siguin agressius.

f) Després d'una compra, el comerciant haurà d'advertir al client de la limitació que hi ha en el temps del transport, que no ha d'excedir les 3 hores per a que els animals no pateixin cap contratemps (calor o fred excessiu, manca d'oxigen, lesions, fugues, etc.) recordant que no se'ls pot deixar exposats al sol.

g) En cas de que l'animal sigui molt àgil, s'ha d'explicar al client com ha d'actuar per a evitar la fugida de l'animal a l'hora de desembalar.

h) S'ha de desaconsellar la venda d'animals de difícil manteniment en captiveri a la clientela no experimentada, venent-los només a persones amb experiència en el manteniment d'aquests animals.

i) Si els animals són venuts en estat juvenil, es recordarà al comprador la grandària a que poden arribar els adults.

38/55

11. Aquaris per a tortugues:

a) Per a tortugues d'hàbits totalment aquàtics. Com: «Chelus sp.», «Lissemys sp.», «Trionyx sp.», «Chelydra sp.», «Macroclmys sp.», etcètera.

b) Disposaran de:

-Filtre adequat en funció dels litres continguts.

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (protegit dels animals).

- Temperatura regulada entre 25 i 28°C. Sense variacions de temperatura diürnes i nocturnes.
  - Allotjant *Lissemys* o *Trionyx*, al fons hi haurà sorra fina d'una capa suficient per a permetre el seu ensorrament total.
  - Nivell de l'aigua adequat a la mida de les tortugues (que des del fons de l'aquari els permeti, amb el coll estirat, arribar a la superfície per a respirar).
  - Reixeta d'aireig.
  - c) Disposaran també d'una pedra o d'un promontori de fàcil accés que els permeti sortir de l'aigua completament.
  - d) Mides mínimes per un aquari de tortugues (o de la part aquàtica d'un aquaterrari, si s'hi allotgen, amb les condicions anteriorment exposades): 50 cm de llarg, 30 cm d'ample i 30 cm d'alçada de l'aquari. Independentment del nombre o grandària dels animals, l'aquari no serà inferior a aquestes mides.
  - e) El nombre d'exemplars per aquari pot variar segons la seva grandària o la dels exemplars que s'hi allotgin, en tot cas, el nombre total d'exemplars no serà mai superior al que, amb l'aquari sec, pugui situar a totes les tortugues sense superposar-se en 1/5 part del seu fons.
12. Aquaterrari per a tortugues:
- a) Per a espècies de tortugues amb hàbits lligats entre els medis aquàtic i terrestre. Com: «*Pseudemys* sp.», «*Chrysemys* sp.», «*Trachemys* sp.», «*Graptemys* sp.», «*Clemys* sp.», «*Mauremys* sp.», etcètera.
  - b) Disposaran a la part aquàtica de:
    - Un espai entre el 60 i el 80% del total de la superfície de l'aquaterrari.
    - Filtre adequat en funció dels litres continguts.
    - Termòmetre fix que no sigui de mercuri (protegit dels animals).
    - Temperatura regulada dia i nit entre 24 i 28°C. Si existís variació de temperatura entre dia i nit, aquesta no seria mai inferior a 22°C.
    - Elements que permetin el fàcil accés a terra (pedres, rampes, etc.).
  - c) El nivell de l'aigua correspondrà aproximadament al doble de la longitud de la closca de la tortuga més gran.
  - d) Disposaran a la part terrestre de:
    - Un espai entre el 20 i el 40% del total de la superfície de l'aquaterrari.
    - Termòmetre fix que no sigui de mercuri.
    - La temperatura ambiental de l'aquaterrari ha de ser semblant a la de l'aigua.
    - Reixetes d'aireig.
- 39/55
- e) Sobre la zona terrestre i a una distància de 20 cm i on no hi puguin arribar les tortugues, es col·locarà una bombeta de 40 W. Amb portallànties antihumitat i UVA.
  - f) En tots els casos, la distància entre el nivell de la terra i el sostre de l'habitable, sempre superarà el doble de llargada de la closca de la tortuga més gran.
  - g) Mides mínimes de la part aquàtica: 30 cm de llarg, 30 cm d'ample i 30 cm d'alçada de l'aquaterrari. Independentment del nombre o grandària dels animals, la part aquàtica de l'aquaterrari no podrà ser inferior a aquestes mides.
  - h) El nombre màxim d'exemplars en aquesta instal·lació, no superarà mai el nombre d'animals que ocuparien 2/3 parts de la zona terrestre si tots els animals estiguessin a la terra simultàniament i sense superposar-se.
13. Terrari per a tortugues:
- a) Per a espècies de tortugues d'hàbits preferentment terrestres la vida adulta de les quals transcorre en el medi terrestre. Com: «*Terrapene* sp.», «*Gopherus* sp.», «*Testudo* sp.», «*Agryonemys* sp.», «*Pseudotestudo* sp.», «*Kinixys* sp.», «*Malacochersus* sp.», «*Astrochelys* sp.», «*Geochelona* sp.», etcètera.
  - b) Disposaran de:
    - Termòmetre fix que no sigui de mercuri (protegit dels animals).
    - Temperatura regulada entre 24 i 28°C durant el dia, amb una reducció entre 5 i 8°C menys durant la nit.
    - Reixeta d'aireig.
    - Una cubeta d'aigua de fàcil accés i poca profunditat. La grandària mínima serà un cop i mig la grandària de la tortuga més gran.
  - c) Grau d'humitat adequat segons les espècies contingudes.
  - d) A una distància mínima de 20 cm i on mai hi pugui arribar una tortuga, es col·locarà una llum, calor i radiació UVA directa.
  - e) Mides mínimes: 50 cm de llarg, 30 cm d'ample i 30 cm d'alçada. Independentment del nombre o grandària dels animals, el terrari no podrà ser inferior a aquestes mides.
  - f) El nombre d'exemplars màxim en un terrari per aquests animals varia segons la grandària de les instal·lacions i dels exemplars, però en tot cas, el nombre total de tortugues no serà mai superior al que col·locant a tots els exemplars junts, sense superposar-se, no ocupessin més de 1/6 part de la superfície.
14. Aquaterrari per a cocodrils:
- a) Per a espècies de Cocodrils, Caimans i Aligadors com: «*Crocodylus novaeguine*», «*C. johnstoni*», «*C. cataphractus*», «*C. porosus*», «*C. niloticus*», «*Osteolaemus tetraspis*», «*Paleosuchus palpebrosus*», «*P. trigonatus*», «*Caiman crocodylus*» i «*Alligator mississippiensis*».
  - b) Disposaran a la part aquàtica:
    - La zona aquàtica, tindrà un espai d'entre el 60 i el 80% del total de la superfície de l'aquaterrari.
    - Filtre adequat en funció dels litres continguts.
    - Termòmetre fix que no sigui de mercuri (protegit dels animals).
    - Temperatura regulada dia i nit entre 26 i 30°C.
    - Elements que permetin el fàcil accés a terra.
  - c) El nivell mínim de l'aigua serà de 1/2 de la llargada de l'animal més gran. Disposarà també d'una zona de poca fondària (pedra, rampa, etc.).
- 40/55
- d) Disposarà a la part terrestre de:
    - Un espai entre el 20 i el 40% del total de la superfície.
    - Termòmetre fix que no sigui de mercuri (protegit dels animals).
    - Temperatura ambient regulada entre 25 i 30°C. Si existeix variació entre dia i nit, aquesta no baixarà més de 22°C.
    - Reixetes d'aireig.
  - e) El receptacle disposarà d'un cademat o sistema de tanca de seguretat.
  - f) Fluorescent d'espectre ampli i bombeta d'UVA.
  - g) La distància entre el nivell de terra o superfície del substrat i el sostre de l'habitable, serà com a mínim dues vegades la llargada total de l'animal més gran.
  - h) Mides mínimes de la part aquàtica: 75 cm de llarg, 40 cm d'ample i 2/3 cm d'alçada. Cada animal disposarà a la zona terrestre (estant els animals en aquesta zona sense superposar-se) d'una distància mínima de la seva

pròpia llargada (cap i cos, sense cua), per la mateixa llargada. És a dir, un aquaterrari amb la part terrestre que mesuri 20 x 40 cm podrà allotjar fins a dos animals de grandària fins a 20 cm de llargada de la punta del morro fins al principi de la cua. Independentment del nombre o grandària dels animals, la part aquàtica de l'aquaterrari no podrà ser inferior a aquestes mides.

15. Terrari humit per a saures terrestres:

a) Per a saures d'hàbits terrestres, procedents de zones amb un alt grau d'humitat, com: «*Varanus niloticus*», «*Tupinambis tequixin*» i espècies dels gèneres «*Ctenosaura*», «*Cyctura*», «*Phelsuma*», «*Ameiva*», etcètera.

b) Disposaran de:

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura regulada entre 25/30°C).

-Branques, pedres i altres elements perfectament desinfectats que puguin oferir refugi.

-Reixeta d'aireig i grau d'humitat elevat.

-Cubeta d'aigua.

-Fluorescent d'espectre ampli i bombeta d'UVA.

c) Les mides del terrari han de ser com a mínim de 80 cm de llarg, 50 cm d'ample i 60 cm d'alçada. Un terrari d'aquestes dimensions podria allotjar de 8 a 9 exemplars de fins a 15 cm el més gran, o de 4 a 5 exemplars de fins a 22 cm el més gran. Independentment de la grandària o nombre d'animals, el terrari no serà inferior a aquestes mides.

d) Per a un nombre més gran d'animals, o exemplars de grandària més gran, les instal·lacions augmentaran proporcionalment.

16. Terrari àrid per a saures terrestres:

a) Per a saures amb hàbits desèrtics o semidesèrtics, i que requereixen un alt grau de lluminositat i temperatura, encara que moltes espècies poden romandre amagades sota el substrat durant les hores de més insolació, com «*Amphibolurus*» (*Pogona vitticeps*), «*Eublepharis macularius*», «*Uromastyx acanthinurus*», «*Phrynosoma solare*», «*Cordylus giganteus*», etc., així com la major part de les espècies d'escincos.

b) Disposaran de:

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura regulada entre 28/32°C).

-Cubeta d'aigua.

41/55

-Reixeta d'aireig.

-Substrat abundant i fi per permetre que els animals s'hi puguin enterrar.

-Suficients refugis per a tots els animals.

c) Les mides mínimes del terrari han de ser 80 cm de llarg, 40 cm d'ample i 50 cm d'alçada. Un terrari d'aquestes dimensions podria allotjar de 8 a 11 animals de fins a 10 cm el més gran o de 5 a 7 exemplars de fins a 15 cm el més gran. Independentment de la grandària o nombre d'animals, el terrari no serà inferior a aquestes mides.

17. Terrari per a saures enfiladors de parets:

a) Per a saures el hàbitat dels quals solen ser àrees pedregoses, amb parets en molts casos verticals, hàbitats amb escassa vegetació i de caràcter àrid o semiàrid. Com per exemple espècies dels gèneres: «*Geko*», «*Palmatogekko*», «*Phyllodactylus*», «*Cyrtodactylus*», «*Ptyodactylus*», «*Saurodactylus Hemidactylus*», «*Tarentola*», etc. (Espècies no protegides).

b) Disposaran de:

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura regulada entre 26/32°C).

-Una de les parets amples del terrari ha d'estar recoberta de pedres o escorces naturals o artificials, sense que hi hagi perill d'esllavissaments.

-Reixeta d'aireig.

-Cubeta d'aigua.

-Refugis a les parets i pedres o troncs al terra.

c) Les mides mínimes del terrari han de ser 80 cm d'alçada, 50 cm de profunditat i 50 cm d'amplada. Un terrari d'aquestes dimensions podria allotjar fins a 6 exemplars de fins a 10 cm de llargada (cap i cos) o fins a 2 exemplars de fins a 20 cm de llargada (cap i cos). Independentment de la grandària o nombre d'animals, el terrari no serà inferior a aquestes mides.

18. Terrari per a saures arborícoles:

a) Per saures l'hàbitat dels quals solen ser les branques dels arbres i alguns dels quals en baixen d'aquestes molt poques vegades. Com per exemple: «*Iguana iguana*», «*Basiliscus basiliscus*», «*B. plumifrons*», «*Hydrosaurus weberi*», «*Physignathus concincinus*», «*Ptychozoon lionotum*», o representants dels gèneres «*Chamaeleo*», «*Anolis*», «*Norops*», «*Phelsuma*», etcètera.

b) Disposaran de:

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura regulada entre 25/30°C). Espècies com *Physignathus* suporten diferències de temperatura nocturna/diürna bastant grans.

-Troncs abundants i de diferents gruixos.

-Humitat saturant.

-Reixeta d'aireig.

-Cubeta d'aigua.

c) S'ha d'instal·lar un sistema de beguda per degoteig a la part alta del terrari.

d) Les mides mínimes del terrari han de ser 80 cm d'alçada, 50 cm de profunditat i 50 cm d'amplada. Un terrari d'aquestes dimensions podria allotjar fins a 6 exemplars de fins a 10 cm de llargada (cap i cos) o fins a 2 exemplars de fins a 20 cm de llargada (cap i cos). Independentment de la grandària o nombre d'animals, el terrari no serà inferior a aquestes mides.

42/55

19. Terrari per a rèptils de subsòl:

a) Per a animals que tenen tendència a passar gran part de la seva vida enterrats, perquè són espècies cavadores i amb necessitat d'una humitat alta del substrat, com per exemple tots els anfisbenids. Els gèneres *Trogonophis*. Espècies com «*Trogonophis wiegmanni*», per la seva agressivitat, es mantindrà separat cada individu. «*Bipes*», «*Rhineura*», «*Amphisbaena*» i «*Blanus*» (espècies no protegides). Saures d'hàbits hipogeus com: «*Dibamus sp.*», etc. o ofidis d'hàbits hipogeus com els gèneres: «*Typhlops*», «*Leptotyphlops*», «*Cylindrophis*», «*Anomachilus*» i «*Amilius*», així com algunes espècies del gènere *Eryx* com a representatives.

b) Disposaran de:

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura diürna regulada entre 25/30°C i nocturna entre 20/25°C).

-Reixeta d'aireig.

-Humitat saturant.

-Cubeta d'aigua.

-Substrat turbós o altre d'origen vegetal poc compactat. Disposaran d'una pedra plana i la meitat del terrari

estarà cobert amb una densa capa de fullam o molsa. El substrat tindrà un gruix de com a mínim 15 cm, encara que per a animals grans, el gruix serà sempre més gran.

c) Les mides mínimes del terrari han de ser 80 cm de llarg, 40 cm d'ample i 50 cm d'alçada. Un terrari d'aquestes dimensions podrà allotjar fins a 13 exemplars de fins a 12 cm o 5 exemplars de fins a 28 cm Independentment de la grandària o nombre d'animals, el terrari no serà inferior a aquestes mides.

20. Aquaterrari per a ofidis:

a) Per a ofidis la vida dels quals transcorre entre els mitjans aquàtic i terrestre, com per exemple: «Natrix sp.» (espècies exòtiques), «Nerodia fasciata», «Xenochrophis piscator», «Eunectes notaeus», «Herpeton tentaculatum», «Acrochordus javanicus», etcètera.

b) Disposaran a la part aquàtica de:

-Profunditat de l'aigua d'uns 12 cm (no menys de 8 cm).

-Filtre adequat en funció dels litres continguts.

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura regulada entre 26/29°C).

-Difusor d'aire.

c) Disposaran a la part terrestre de:

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura regulada entre 26/32°C).

-Pedres i d'altres elements que puguin oferir refugi als animals.

-Humitat saturant.

-Reixeta d'aireig.

d) Els aquaterraris de les espècies estrictament aquàtiques contindran un 75% d'aigua. La resta d'espècies no estrictament aquàtiques, un 75% de terra i un 25% d'aigua.

e) La superfície del terrari ha de ser com a mínim de 1 per 0.5 de la llargada total de la serp més gran, i l'alçada del terrari com a mínim la meitat de la llargada total de la serp més gran. Un terrari d'aquestes dimensions pot allotjar com a màxim 2 individus. Per cada animal afegit, el volum ha d'augmentar un 20%. Independentment de la grandària o nombre d'animals, l'aquaterrari no serà inferior a aquestes mides.

21. Terrari àrid per a ofidis terrestres:

43/55

a) Per a ofidis terrestres i d'hàbitats àrids o semiàrids com algunes espècies dels gèneres: «Psammophis», «Eirenis», «Coluber» (no protegides), «Heterodon», «Eryx», etcètera.

b) Disposaran de:

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura regulada entre 26/31°C).

-Substrat abundant i fi per permetre que els animals puguin enterrar-se.

-Pedres i altres elements que puguin proporcionar refugi als animals.

-Cubeta d'aigua.

-Reixeta d'aireig.

c) La superfície del terrari ha de ser com a mínim de 1 per 0.5 la llargada total de la serp més gran i l'alçada del terrari com a mínim la meitat de la llargada total de la serp més gran. Un terrari d'aquestes dimensions pot allotjar com a màxim 2 individus. Per a cada animal afegit, el volum s'ha d'augmentar un 20%. Independentment de la grandària o nombre d'animals, el terrari no serà inferior al descrit per a 2 individus.

22. Terrari humit per a ofidis terrestres:

a) Per a ofidis terrestres que necessitin un alt grau d'humitat, com per exemple: «Epicrates cenchria», «Lampropeltis triangulum», «Lampropeltis getulus», així com algunes espècies no protegides del gènere «Python», «Elaphe», «Coluber», etcètera.

b) Disposaran de:

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura regulada entre 26/30°C).

-Cubeta d'aigua.

-Humitat saturant (es pot aconseguir amb moltes polvoritzacions repetides o col·locant la cubeta d'aigua sobre l'estoreta tèrmica).

-Reixeta d'aireig.

-Refugis en suficient quantitat per a tots els animals.

-Substrat turbós o terra vegetal que retengui la humitat, amb molsa o fullam, al menys a la meitat de la superfície.

c) La superfície del terrari ha de ser com a mínim de 1 per 0.5 la llargada total de la serp més gran, i l'alçada del terrari com a mínim la meitat de la llargada total de la serp més gran. Un terrari d'aquestes dimensions pot allotjar com a màxim 2 individus. Per a cada animal afegit, el volum s'ha d'augmentar un 20%. Independentment de la grandària o nombre d'animals, el terrari no serà inferior al descrit per a 2 individus.

23. Terrari humit per a ofidis enfiladors:

a) Per a ofidis arborícoles que necessitin un alt grau d'humitat. Com per exemple: «Corallus caninus», «C. enhydri», «Boa constrictor», «Dasypeltis scaber», «Python regius», «Ahaetulla nasuta», etcètera.

b) Disposaran de:

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura regulada entre 26/32°C).

-Cubeta d'aigua.

-Branques degudament desparasitades, de diferents mides i que estiguin distribuïdes per tot el terrari.

-Humitat saturant (es pot aconseguir amb moltes polvoritzacions repetides o col·locant la cubeta d'aigua sobre

44/55

l'estoreta tèrmica).

-Reixeta de ventilació.

c) Per a grans ofidis, s'ha de disposar d'un receptacle apropiadament gran i sòlidament construït.

d) La superfície del terrari ha de ser com a mínim de 2/3 per 0.5 la llargada total de la serp més gran, l'alçada del terrari ha de ser com a mínim la llargada de la serp més gran. Un terrari d'aquestes condicions pot allotjar com a màxim 2 serps. Per a cada animal afegit, el volum del terrari augmentarà un 20%. Independentment del nombre d'animals, el terrari no podrà ser inferior al descrit per a 2 individus.

4.- Secció escorpins i taràntules.

1. Cada terrari disposarà d'un petit recipient d'aigua de mida inferior al volum de l'animal i l'aigua s'ha de mantenir neta i sense clor.

2. També disposarà d'una bona ventilació mitjançant una reixa situada a cada lateral del terrari.

3. S'ha de mantenir una zona del terrari humida i una altra seca per a que els animals puguin triar. En el supòsit d'espècies tropicals, la zona humida s'ha de polvoritzar diàriament.

4. Cal emprar una llàntia d'infraroigs per a la calefacció ambiental i un coixí o cables calefactors per el substrat. Però s'ha de deixar un espai del terrari sense escalfar.

5. Els individus joves s'han d'alimentar cada dos dies i els adults un cop per setmana.

6. Il·luminació. Se'n pot prescindir.

7. Refugis:

- a) Aquests sempre romandran secs.
- b) S'aconsella que tinguin una estructura forta per a evitar que s'estimbin sobre de l'animal.
- c) S'han d'evitar refugis punxeguts i/o amb escaires afilats.

8. Higiene:

- a) La temperatura i l'alta humitat poden afavorir l'aparició de molses o altres fongs, que són orígens de nombroses malalties, per tant la higiene ha de ser òptima.
- b) Els receptacles han de ser revisats diàriament, i retirar-se les possibles restes de menjar, plantes mortes, etcétera.
- c) Es durà a terme una neteja general del receptacle cada vegada que s'hi hagi d'introduir una nova espècie diferent a la que hi havia anteriorment.
- d) No passaran més de tres mesos entre cadascuna de les neteges integrals i desinfeccions del receptacle.
- e) Els animals han d'estar en un bon estat de nutrició i lliures de símptomes indicadors de malalties.

9. Incompatibilitats:

- a) No s'allotjaran animals de diferents espècies i mides en un mateix receptacle.
- b) Existeixen espècies que, per exigències climàtiques, no sobreviuen en captivitat, per això no es comercialitzen algunes taràntules com: «Megaphoberna mesomelas», «Megaphoberna peterklaasi», «Hapalothremus alpinus» i algunes espècies del gènere «Scricopelma».

10. Transport postvenda:

45/55

- a) Els escorpins i les taràntules es transportaran en recipients de plàstic. Disposaran d'orificis d'aireig suficients. Si els orificis es fan manualment, sempre es faran des de la part interior del recipient, cap a l'exterior, evitant així que els vorells puguin fer mal als animals.
- b) Als animals que ho necessitin, se'ls assegurarà un grau d'humitat elevat.
- c) No és aconsellable introduir animals de diferents espècies en un mateix recipient, ni tampoc els que tinguin una gran diferència de grandària o que siguin agressius.
- d) Després d'una compra, el comerciant ha d'advertir al client de la limitació del temps de transport, recordant-los que no els poden deixar exposats al sol.
- e) S'ha d'explicar al client com ha de procedir per a evitar la fugida de l'animal a l'hora de desembalar.
- f) Si els animals són venuts en estat juvenil, es recordarà al comprador la grandària que poden arribar a assolir els adults.

11. Terrari humit tropical per a escorpins:

- a) Per a escorpins procedents de zones amb un alt grau d'humitat, com per exemple espècies del gènere: «Pandinus», «Heterometrus», etcétera.
- b) Disposaran de:
  - Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura regulada entre 22/27°C).
  - Grau d'humitat elevat (80%).
  - Reixeta d'aireig.
  - Substrat de terra humida i poc compacte, que ha de tenir el suficient gruix per a permetre que l'animal s'hi enterri. Per exemple, ha de ser al menys el doble de la llargada de l'escorpi.
  - Refugi format de fulles grans o escorces d'arbres.
- c) Les mides mínimes del terrari han de ser 30 cm de llargada, 20 cm d'ample i una alçada no més gran de 30 cm. No es recomanen terraris amb portes verticals lliscants. Independentment de la grandària o nombre d'animals, el terrari no serà inferior a aquestes mides.
- d) Un terrari d'aquestes dimensions només podrà allotjar un màxim d'un escorpi. De l'espècie «Pandinus imperator», com és un escorpi sociable, se'n podria allotjar més d'un individu en un mateix receptacle, però per cada P. Imperator, la superfície mencionada s'hauria de multiplicar.

12. Terrari àrid per a escorpins:

- a) Per a escorpins procedents de climes àrids. Com per exemple espècies dels gèneres: «Hadogenes», «Hadrurus», «Opisthophthalmus», etcétera.
- b) Disposaran de:
  - Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura regulada entre 21/24°C amb baixades de 6°C menys per la nit).
  - Grau d'humitat extremadament reduït.
  - Reixeta d'aireig.
  - Substrat de terra seca compacte i poc compacte (50%), amb el suficient gruix per permetre que l'animal s'hi enterri.
  - Refugi format de pedra a la zona de sorra compacta.

46/55

- c) Les mides mínimes del terrari han de ser de 30 cm de llargada, 20 cm d'ample i no més alt de 30 cm. No es recomanen els terraris amb portes verticals lliscants. Un terrari d'aquestes dimensions només podrà allotjar un màxim d'un escorpi. Independentment de la grandària o nombre d'animals, el terrari no serà inferior a aquestes mides.

13. Terrari humit tropical horitzontal per a migalomorfes:

- a) Per a taràntules habitants constants del terra de clima tropical. Per algunes espècies com: «Euathlus mesomelas», «Euathlus albopilosa», «Theraphosa leblondi», «Metriopelma zebra», «Rhechoctida seemanni», «Gramostola cala», etcétera.
- b) Disposaran de:
  - Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura recomanada 21/24°C).
  - Grau d'humitat elevat (80%).
  - Reixeta d'aireig.
  - Substrat de terra poc compacte i humida. Aquesta ha de tenir el suficient gruix per a permetre que l'animal s'hi enterri.
  - Refugi format per escorça d'arbre.

- c) Mides mínimes: 30 cm de llarga, 20 cm d'ample i no més alçada que 30 cm, allotjant una sola taràntula. Independentment de la grandària o nombre d'animals, el terrari no serà inferior a aquestes mides.

14. Terrari humit tropical vertical per migalomorfes:

- a) Per a taràntules de clima tropical i hàbits arborícoles. Algunes espècies com: «Poecilotheria regalis», «Avicularia avicularia», etcétera.
- b) Disposaran de:
  - Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura recomanada 22/27°C).
  - Grau d'humitat elevat (80%).

-Reixeta d'aireig.
-Objectes que permetin enfilarse, plantes i branques, així com altres elements semblants.
-Refugi format de escorça d'arbre.
c) Mides mínimes: 30 cm de llargada, 20 cm d'amplada i alçada més gran de 30 cm, allotjant una sola taràntula. Independentment de la grandària o nombre d'animals, el terrari no serà inferior a aquestes mides.

15. Terrari àrid per migalomorfes:

a) Per a taràntules habitants del terra de clima àrid. Com: «Aphonopelma chalcodes», etcètera.

b) Disposaran de:

-Termòmetre fix que no sigui de mercuri (temperatura recomanada 21/24°C).

-Grau d'humitat extremadament reduït.

-Reixeta d'aireig.

-Substrat de terra seca i compacte i seca (50%), que ha de tenir el suficient gruix per permetre que l'animal s'hi enterri.

47/55

-Refugi format de pedra a la zona de sorra compacta.

c) Mides mínimes: 30 cm de llargada, 20 cm d'amplada i no més alçada que 30 cm, allotjant una sola taràntula. Independentment de la grandària o nombre d'animals, el terrari no serà inferior a aquestes mides.

5.- Secció d'aus.

1. Els animals han de tenir un lloc que els permeti aïllar-se de la vista de les persones (pantalles, nius, caixes).

2. Les gàbies compliran les condicions següents:

a) Han d'estar situades en llocs clars i amb circulació d'aire.

b) Han de ser de superfície bàsicament rectangular. La rodona està permesa a partir d'1 m de diàmetre. L'alçada mínima serà de 70 cm. Així mateix, han de fer difícil l'evasió. Cal preveure mecanismes que exclouin la fugida durant la manipulació a la vora de les gàbies.

c) Les de superfície fins 1 m² han de tenir una cara, com a mínim, que no permeti l'observació.

d) El material de l'enreixat no pot estar oxidat. La seva amplada i solidesa s'ha d'ajustar a les dimensions de les aus que conté.

e) El recobriments del terra ha de ser adequat a cada espècie. No està permesa la utilització de sorra mineral per a gats.

f) Les barres de suspensió no han de ser metàl·liques i han de tenir diàmetres adaptats a les mides dels animals. Hi hauran dues barres intercanviables com a mínim.

g) Les aus han de tenir la possibilitat de banyar-se o, altrament, han de ser ruixades.

3. Només es poden socialitzar entre elles espècies de mides similars i que s'avinguin les unes amb les altres.

4. Els psitàcids no es poden socialitzar amb els no psitàcids. Les guatlles només poden ser mantingudes juntament amb altres aus quan puguin disposar de gabials de grans dimensions i ben estructurats.

5. Les aus només poden ser exhibides en zones apartades de la botiga sota la vigilància del personal i observades per part del client des d'una sola banda.

6. La intensitat de llum ha de correspondre a 200 lux com a mínim i cal garantir-la durant 10 hores, caps de setmana i festius inclosos, i instal·lar il·luminació orientadora.

7. La temperatura, en general, s'ha de mantenir entre 15°C i 25°C.

8. No està permès el recobriments amb sorra en el cas de les aus que mengen tou (pasta). Les aus terrestres com les guatlles han de tenir la possibilitat de gratar la terra.

9. L'habitació dels animals ha d'estar organitzada de manera que els ocells evadits puguin ser recuperats amb facilitat.

10. Les aus s'han de treure de les gàbies i gabials causant-les el mínim dany possible. Només estan permeses les trampes de captura fetes amb malles fines. Els contenidors de transport han de ser enfosquits i amb bona ventilació. Els ocells petits poden ser transportats amb contenidors de cartró. Per a les aus grosses, cal un contenidor de transport fet de material estable.

11. Per tal de determinar, de forma aproximada, la densitat de població, cal recórrer al llistat següent que conté totes les indicacions mínimes. (GMB = grandària mínima de la gàbia; MaxD = densitat màxima).

12. Les dades sobre la llargada (L), profunditat (P) i alçada (A) de les mides de les gàbies i gabials són indicades en centímetres. Desviacions de les mesures mínimes indicades, motivades per diferències en el tipus de construcció, poden ser tolerades quan la superfície (LxP) corresponent al nombre d'aus indicades no és ultrapassada.

48/55

13. Exòtics granívors fins a les dimensions dels pinsans zebra:

GMB: 80 (L) x 50 (P), a partir de 50 (A), MaxD = 16 ocells.

120 (L) x 50 (P), a partir de 50 (A), MaxD = 30 ocells.

100 (L) x 50 (P), a partir de 150 (A), MaxD = 35 ocells.

14. Fringílids fins a les dimensions del canari:

GMB: 80 (L) x 50 (P), a partir de 50 (A), MaxD = 10 ocells.

15. Insectívors de talla petita o menjadors de tou (pasta), de mides semblants als rossinyols, amb conductes socials i necessitats d'espai similars:

GMB: 80 (L) x 50 (P), a partir de 50 (A), MaxD = 6 ocells.

120 (L) x 50 (P), a partir de 50 (A), MaxD = 10 ocells.

16. Insectívors de talla petita o menjadors de tou (pasta) que viuen en solitari i no són sociables, com el tord vergonyós:

GMB: 80 (L) x 50 (P), a partir de 50 (A), MaxD = 1 ocell.

17. Insectívors de talla gran com el Minà de l'Himàlaia (*Gracula religiosa*) i els estornells grans:

GMB: 80 (L) x 50 (P), a partir de 100 (A), MaxD = 2 ocells.

18. Periquitos o papagais de la mateixa mida, amb conductes socials i necessitats d'espai similars

GMB: 80 (L) x 50 (P), a partir de 50 (A), MaxD = 12 aus.

120 (L) x 50 (P), a partir de 50 (A), MaxD = 20 aus.

100 (L) x 50 (P), a partir de 150 (A), MaxD = 20 aus.

19. Papagais de cua llarga o papagais que toleren la vida en grup de la mida de la cacatua ninfa i dels inseparables o agapòrnids:

GMB: 80 (L) x 50 (P), a partir de 100 (A), MaxD = 6 ocells.

120 (L) x 50 (P), a partir de 100 (A), MaxD = 10 ocells.

100 (L) x 50 (P), a partir de 150 (A), MaxD = 10 ocells.

Observacions: Els periquitos dels generes *Neophema* i *Platycercus* han de ser exhibits en gabials i només poden ser lliurats a condició que siguin allotjats en gabials.

20. Amazones i yacos:

GMB: 80 (L) x 50 (P), a partir de 100 (A), MaxD = 2 ocells.

120 (L) x 50 (P), a partir de 100 (A), MaxD = 4 ocells.

100 (L) x 100 (P), a partir de 150 (A), MaxD = 6 ocells.

21. Cacatues:

GMB: 100 (L) x 100 (P), a partir de 150 (A), MaxD = 2 ocells.

49/55

Advertiment: La vida en parella només és per les cacatues d'ulls plomats, Goffini i Rosa. La resta d'espècies sovint no són sociables i, per tant, han de ser mantingudes en solitari.

22. Guacamais (Aras):

GMB: 200 (L) x 200 (P), a partir de 200 (A), MaxD = 2 ocells.

Advertiment: Com a alternativa a la gàbia hi ha la possibilitat de col·locar l'au en un arbre d'escalada sobre una superfície de 2 m² per animal i amb una alçada de 1'70 m.

En aquest supòsit, no es poden tenir encadenats.

23. Guatlles, perdius i faisans:

GMB: 80 (L) x 50 (P), a partir de 50 (A), MaxD = 1 parella.

Advertiment: Les mesures indicades valen per a guatlles nanes. Per a les altres espècies de guatlles, s'exigeix el doble de superfície. El clos de les guatlles s'ha de construir amb un terra tou com arrels, escorces de suro o sorra. Els animals necessiten una superfície per gratar i una altra d'oberta cap amunt per poder-se amagar amb la intensitat de llum reduïda. La superfície del sostre ha de ser entapissada, ja que els animals, quan estan excitats, volen cap amunt i es podrien ferir.

24. Tórtres i coloms:

GMB: 80 (L) x 50 (P), a partir de 50 (A), MaxD = 2 o 3 parelles en el cas de tórtres nanes.

120 (L) x 50 (P), a partir de 100 (A), MaxD = 2 o 3 parelles en el cas de tórtres grans i coloms.

25. Tucans:

GMB: 200 (L) x 200 (P), a partir de 200 (A), MaxD = 2 ocells.

26. Cal adaptar el menjar a les necessitats naturals de les respectives espècies d'ocells: Insectívors o menjadors de tou (estornells brillants, Minà de l'Himàlaia).

27. L'estructura del menjar ha de ser adequada a la grandària corporal de l'ocell. S'ha d'oferir alimentació suplementària. El menjar que ha estat elaborat ha d'estar en perfectes condicions. Els frugívors, els que mengen nèctar i els insectívors han de rebre en tot moment les seves respectives alimentacions. No és suficient una dieta feta exclusivament a base de menjar preparat.

28. Exòtics granívors i fringílids (espècies de pinsans, canaris, pinsans majestuosos).

També han de ser alimentats regularment amb verdures i fruites.

29. Papagais de cua llarga:

a) L'estructura del menjar ha de ser adequada a la grandària corporal de cada exemplar. És necessari que se'ls ofereixi regularment fruita, verdura i material per rosegar (branquillons no ensulfatats, galetes).

b) Un cop per setmana se'ls ha de subministrar proteïna animal com insectes i pasta d'ou.

c) Aquells papagais que tenen dietes específiques com lloros, llorets de la figuera, llorets ratpenats etc. se'ls ha de donar una dieta adequada a les seves necessitats.

30. Lloros australians i del sud-est asiàtic:

a) Tenen una dieta específica entre els papagais i, per tant, cal administrar-los unes farinetes especials per a ells. A més cal donar-los fruita i, ocasionalment, menjar viu (insectes).

b) Aquests tipus de lloros no han de ser oferts sense advertiments del tipus de menjar ja que es tracta d'exemplars que no es poden mantenir amb llavors.

50/55

31. No s'admetrà la venda d'animals amb deformitats físiques producte de manipulacions genètiques o d'altres tipus que perjudiquin la qualitat de vida de l'animal.

6.- *Secció de petits mamífers.*

1. Les gàbies han d'estar construïdes de materials que no puguin ser rosegats pels animals.

2. A la gàbia s'instal·larà qualsevol element que pugui substituir els caus on viuen els animals en estat de llibertat així com material per rosegar.

3. Per tal de mantenir el ritme dia/nit d'aquests animals cal que les instal·lacions comptin amb llum orientador, espais enfosquits i intensitat lluminosa adient a cada espècie.

4. Petits mamífers i ocells han d'estar separats espacialment o bé protegits de les mútues molèsties, mitjançant altres mesures.

5. Cal que el material de les gàbies no pugui produir ferides als petits mamífers que hi són allotjats. Cal garantir una suficient circulació de l'aire. Les gàbies poden estar fetes, per exemple, de vidre, plexiglàs o altres plàstics resistents no tòxics. L'enreixat ha de ser fabricat amb un material antioxidant.

6. L'amplada de la gàbia ha d'excloure la possibilitat que els animals que hi són allotjats hi quedin enganxats. Per a petits mamífers molt escaladors, com els ratolins domèstics, les rates i els hámsters, cal que les reixes de la gàbia de manteniment siguin entrecruades transversalment.

7. El sol i el recobriments poden plantejar un considerable problema higiènic i, en conseqüència, han de ser mantinguts constantment nets i secs. El recobriments ha de ser fet de tal manera que tapi tot el terra d'una manera uniforme i sense risc de relliscades. El material utilitzat ha de ser absorbent i no perjudicial per a la salut. La sorra mineral per a gats (components químics) així com adob de torba (espores de plantes criptògames, producció de pols) no són adequats per a aquesta finalitat.

8. El farratge sec no pot ser utilitzat com a recobriments per als conills i conillets d'Índies, sinó que se'ls ha d'oferir en una grípa com a menjar essencial en una forma qualitativament enriquidora.

9. Durant la fase de claror (aproximadament, 10-12 hores diàries) cal que els petits mamífers crepusculars o nocturns disposin d'espais adequadament enfosquits perquè s'hi puguin retirar. Els animals albins no han de ser exposats a un raig de llum directe i enlluernador, perquè, en cas d'alta intensitat de llum, aquests petits mamífers desenvolupen canvis d'estructura pilosa i també una elevada producció hormonal. La intensitat de llum apropiada en aquesta zona és de 150-400 lux aproximadament.

10. Els petits mamífers han de ser agafats amb molta cura i tranquil·litat. Tots els contenidors de transport han de ser enfosquits i ben ventilats. Els contenidors de cartró, habituals als comerços, s'han d'utilitzar, sense altres embolcalls, només per al transport curt.

11. El cas dels petits mamífers més habituals als comerços, cal mantenir-los a una temperatura adient a cada espècie. La humitat relativa a les zones de permanència dels animals ha de situar-se entre el 55% +/- 15%. Els animals no han de ser exposats gaire temps ni per sota del 40% ni per damunt del 70%. A causa de l'alta necessitat d'oxigen i per a evitar el pols de l'escalfor, cal que es disposin dues superfícies d'entrada d'aire que garanteixin la circulació sense corrents. Cal que hi hagi en aquestes zones entrades d'aire situades a 8-10 cm d'alçada perquè s'originen altes concentracions de matèries perjudicials especialment al voltant dels cossos, a

causa dels orins concentrats i la pudor que emeten.

12. Cal facilitar de forma adicional informacions sobre el ritme d'activitat (activitat diürna / nocturna) així com les respectives conductes socials (sociable / solitari).

a) Activitat diürna: conillets d'Índies i conills.

b) Activitat diürna i nocturna: rates, ratolins i jerbus.

c) Activitat crepuscular i nocturna: xinxilles, hámsters i esquirols ratllats (activitat principal de matinada).

13. No es poden mantenir juntes espècies agressives entre elles. Les sociables poden mantenir-se en solitari només en casos eventuais.

14. En principi, només poden estar junts petits mamífers d'una espècie. Excepció: conills joves amb conillets 51/55

d'Índies joves.

15. La pubertat, l'edat, la conducta social i els coneixements sobre les conductes específiques de l'espècie condicionen les mínimes exigències detallades a continuació per al manteniment dels petits mamífers. Per tal d'evitar embarrassos no desitjats, cal mantenir separats els mascles púbers de les femelles. Cal tenir en compte les especificitats de cada espècie (vegeu més avall). Abans de la compra d'una femella, cal advertir el client d'un possible embaràs. Els animals joves seran oferts als clients a partir d'una edat en que es vegi adient separar-los de la mare.

(Totes les indicacions en cm que s'expressen als articles següents corresponen a: Llargada x Profunditat x Alçada).

16. Conills nans:

a) Conducta social: Només s'han de mantenir en solitari animals adults que presentin una conducta no social, les llebres femelles, a causa de les seves especials característiques de reproducció; la resta s'ha de mantenir en grup.

b) Dimensions de la gàbia: 80 x 50 x 50.

c) Densitat: Un animal adult o màxim 5 de joves.

d) Equipament: Cau per dormir-hi amb terrat, menjadora per al farratge.

17. Conillets d'Índies:

a) Conducta social: Manteniment en grup, mascles adults generalment no sociables entre ells, les femelles sempre tenen una conducta sexual, possible eventualment als mascles.

b) Dimensions de la gàbia: 80 x 50 x 50.

c) Densitat: Màxim 4 adults o 8 joves.

d) Equipament: Cau per dormir-hi, menjadora per al farratge.

18. Hámster:

a) Conducta social: Manteniment en solitari en el cas dels hámsters daurats púbers. Manteniment en parella en el cas dels hámsters nans adults.

b) Dimensions de la gàbia: 40 x 50 x 50.

c) Densitat: Un o dos animats adults o fins a 10 animats joves.

d) Equipament: Cau per dormir-hi i caseta per a les provisions, material d'encoixinament (farratge, palla, cap fibra sintètica), roda giratòria segura, instruments d'escalada encavalcats, arrels, escorça d'alzina surera prèviament cremada, sorra, recobriment d'una profunditat mínima de 10 cm.

19. Ratolí:

a) Conducta social: Manteniment en grup femelles o famílies, manteniment en grup dels mascles d'una mateixa família sempre, amb mascles de diferents famílies rarament és possible.

b) Dimensions de la gàbia: 40 x 50 x 50.

c) Densitat: Màxim 15 animals adults.

d) Equipament: Casetes per dormir-hi, roda giratòria que sigui segura, material d'encoixinament col·locat en diferents posicions (farratge, palla, cap fibra sintètica), espai distribuït en tres dimensions amb instruments d'escalada encavalcats i tubs per amagar-se, «castell de ratolins», recobriment d'una profunditat mínima de 10 cm.

52/55

20. Rata:

a) Conducta social: Manteniment en parelles del mateix sexe o en grup amb un mascle com a màxim.

b) Dimensions de la gàbia: 80 x 50 x 50.

c) Densitat: Màxim 6 adults.

d) Equipament: Casetes per dormir-hi, material d'encoixinament (farratge, palla, cap fibra sintètica), distribució tridimensional de l'espai en el conjunt de la instal·lació.

21. Jerbu:

a) Conducta social: Fins a la pubertat, manteniment en grup; després en parella.

b) Dimensions de la gàbia: 80 x 50 x 50.

c) Densitat: 1 parella o una cadellada (aproximadament 6 animals).

d) Equipament: Casetes per dormir-hi i guardar-hi provisions, roda giratòria segura, tubs per amagar-se, material d'encoixinament, sorra, tridimensionalitat, ubicació en un lloc escalfat (com a mínim 20 °C), recobriment d'una profunditat mínima de 10 cm.

22. Xinxilla:

a) Conducta social: Fins a la pubertat, manteniment en grup; després, en parella.

b) Dimensions de la gàbia: 100 x 50 x 100.

c) Densitat: 1 parella o màxim 4 joves.

d) Equipament: Distribució tridimensional de l'espai amb posts o lleixes de fusta situats a diferents alçades, pedres planes, tubs per amagar-se, pedres de formigó lleuger, sorra (especial amb talc), ubicació tranquil·la.

23. Esquirols ratllats:

a) Conducta social: Animals joves en grup; els adults, sols.

b) Dimensions de la gàbia: 100 x 50 x 50.

c) Densitat: 1 animal adult o 5 de joves com a màxim.

d) Equipament: Post per jeure-hi, casetes per dormir-hi o per tenir-hi les provisions, arbre d'escalada, material d'encoixinament, roda giratòria segura, enreixat encreuat transversalment amb malla metàl·lica d'uns 13 mm d'ample, li agrada el sol matinal.

Observacions: Els esquirols ratllats no han de ser oferts o venuts com a alternativa als conills nans, d'Índies o d'altres. No són animals per acariciar. Els clients han de ser informats sobre la seva conducta especial. Per al seu manteniment, cal recomanar un contenidor alt amb instruments perquè l'animal pugui escalar.

24. Degu:

A causa del seu comportament extremadament rosegador és inadequat com a animal domèstic. Per tant, no s'ha d'exhibir i només es podrà vendre a persones qualificades.

25. Fonamentalment, el menjar ha de ser l'adequat a les necessitats naturals de les respectives espècies de petits mamífers. En el cas dels conills, xinilles i conillets d'Índies, el menjar mixt corrent als comerços no els acaba de proporcionar una alimentació completa, ja que exigeixen més matèria nutritiva en forma de fibra crua. Per això, cal que tinguin sempre farratge fresc a lliure disposició. Cal oferir, a partir de les 10 setmanes, a tots els petits mamífers menjar verd addicional en quantitat creixent (Compte amb l'enciam i les cols!). Rates, ratolins i hámsters necessiten regularment proteïna animal en forma de cucs de farina, ous o formatges forts. Cal vetllar especialment pel subministrament de prou vitamina C en el cas dels conillets d'Índies.

53/55

26. Les provisions de menjar per als rosegadors i conills que són a les botigues han de ser conservades seques, no adulterades i higièniques. Han de ser emmagatzemades en contenidors especials i separades espacialment de la resta de materials i dels animals.

27. Formes salvatges de ratolins (Superfamília Muroidea) només han de ser lliurades amb la condició que siguin mantingudes en instal·lacions que reproduïxin el seu medi natural.

7.- *Secció de gats i gossos.*

1. No romandran al punt de venda durant un període de temps superior a 3 setmanes, excepte en aquells casos en que les condicions de manteniment i maneig garanteixin l'exercici i socialització diaris necessaris per a cada espècie i edat.

2. Per tal d'assegurar-ne l'adequada socialització d'aquests animals, la botiga disposarà per a cada espècie animal que tingui a la venda d'un programa de socialització específic elaborat per un veterinarí, amb les situacions més habituals que requereixi la seva convivència com a animals de companyia. Aquest contacte s'ha d'establir tant en relació al moviment de persones com a la pràctica de jocs amb alguna persona concreta i amb altres animals de la seva espècie.

3. A les instal·lacions de les botigues no s'han de barrejar caràcters incompatibles ni grandàries diferents, les botigues han de comptar amb els medis que es concreten a l'annex i cada departament disposarà d'un amagatall per a que els animals es puguin refugiar.

4. Les botigues no oferiran animals que provinquin de la cria particular o de criadors que no disposin de les autoritzacions pertinents per dur a terme l'activitat de cria i venda d'animals. Aquests animals així com els que provinquin d'associacions de protecció animal, podran ser oferts sempre que disposin de la corresponent avaluació veterinària del seu estat sanitari i comportamental i que el responsable de la cria particular s'hagi registrat com a tal en el registre de nuclis zoològics.

5. Tots els gossos i gats hauran d'estar identificats amb qualsevol dels sistemes establerts per la Llei en el moment de produir-se la venda.

6. Només es poden exhibir gats i gossos en instal·lacions de venda especialment equipades. Per a una cadellada o un màxim de 5 gats de la mateixa edat cal preveure un departament especial de 5 m² amb l'alçada normal d'una habitació.

7. Aquest departament ha d'estar protegit de possibles molèsties. Es recomana molt particularment que sigui decorada com una cambra de gats, és a dir, agradable i adequada per al desenvolupament equilibrat dels gats. Ha d'estar il·luminada durant un termini de 10-12 hores diàries.

8. Requisits que han de complir les construccions per poder satisfer les anteriors disposicions:

a) Espai de 10 m² aprox., en instal·lacions apartades del lloc de pas de la botiga.

b) Una tanca d'exhibició oberta cap amunt i de material transparent.

c) Caseta o altre tipus d'amagatall de gos-gat amb llibertat d'entrar i sortir i amb el terra a la mateixa alçada o amb abocament de sorra sobre el terra de formigó.

d) Les instal·lacions han de ser d'un material que permeti la desinfecció.

Les instal·lacions a) i c) són les ideals per agrupar els uns amb els altres i, combinant-les, els cadells es poden interrelacionar en tot moment.

9. Mides Gàbies: Les mides per les gàbies, amb una variació de centímetres segons el fabricant, han de ser:

a) Gats: 100 cm x 70 cm x 70 cm, amb una capacitat màxima de 4 cadells.

b) Gossos:

-Gossos races petites (100 cm x 70 cm x 70 cm, amb una capacitat màxima d'1 a 5 cadells).

-Gossos races mitjanes (100 cm x 70 cm x 70 cm, amb una capacitat màxima d'1 a 3 cadells).

54/55

-Gossos races grans (100 cm x 70 cm x 70 cm, amb una capacitat màxima d'1 a 2 cadells (fins l'edat de 4 mesos).

-Per races grans a partir dels 4 mesos o per a un sol exemplar de 8 mesos de qualsevol raça: 2 m² de superfície x 1'50 d'alçada.

El text consolidat presenta, en un únic redactat, l'ordenança amb les seves posteriors modificacions i correccions per facilitar la lectura i comprensió.

A causa del fet que les modificacions, o correccions, més recents poden trigar un temps a incorporar-se al text consolidat, advertim que l'únic text oficial és el publicat al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i que es pot consultar en aquesta mateixa web o a la Biblioteca General de l'Ajuntament de Barcelona.

55/55

ANEXO 3: CUESTIONARIO PRE-ADOPCIÓN

Este es el cuestionario que debe enviarnos para optar, como primer paso, a la adopción de un perro de esta asociación. El objetivo de este cuestionario es encontrar la combinación perro-amor óptima, de manera que ambos sean felices tras la adopción.

A través de este cuestionario queremos conocer un poco a la persona que quiere cuidar de nuestros animales por el resto de sus vidas. Piense que estos animales lo han pasado muy mal, y necesitamos tener la seguridad de mandarlos a un lugar mejor. Un abandono es muy doloroso para ellos, y no quisiéramos que lo volvieran a vivir.

Hacemos seguimiento y contrato de adopción, al que deberá ir unido una fotocopia del carnet de identidad de la persona que figure como propietario. Si la adopción se produce, deberá tener en cuenta que no cobramos nada por el animal, pero que los gastos veterinarios que origine su adopción deberán ser abonados por anticipado y mediante transferencia bancaria. Eso sí, serán precios de protectora y, por lo tanto, algo más económicos.

Por favor, responda a las preguntas que se le plantean con sinceridad, con la mayor claridad posible, y extiéndase en sus respuestas tanto como desee o crea necesario. Muchas gracias por su colaboración.

Fecha:

A) DATOS PERSONALES:

- 1.- Nombre y Apellidos:
- 2.- D.N.I. / N.I.F.:
- 3.- Domicilio / C. Postal / Localidad / Provincia:
- 4.- Año de nacimiento:
- 5.- Estado Civil:
- 6.- Profesión / Estudios:
- 7.- Teléfonos de contacto (fijo y móvil):
- 8.- E-mail de contacto:

B) HOGAR:

- 1.- Tipo de Vivienda (piso, casa,...)
- 2.- ¿Vivienda propia o de alquiler?
- 3.- En caso de que viva de alquiler, ¿tiene conocimiento el dueño/-a de la vivienda de que va usted a adoptar a un animal?, ¿está de acuerdo con ello?
- 4.- ¿Tiene algún vecino que esté especialmente en contra de que habiten perros en las viviendas cercanas?
- 5.- ¿Existe la posibilidad de una mudanza en los próximos 10-15 años?
- 6.- ¿Qué lugar de la vivienda estaría destinada al perro?

C) FAMILIA:

- 1.- ¿Qué otras personas habitan en su casa?
- 2.- Nº de hijos:
- 3.- Edades de los hijos:
- 4.- En caso de no tener hijos, ¿existe la posibilidad de la llegada de un bebé a la familia en los próximos años?
- 5.- ¿Qué piensa de la convivencia de bebés con perros? ¿Cree que son compatibles? ¿Por qué?
- 6.- ¿Hay alguna persona con alergias en su familia? En caso afirmativo, ¿podría decirnos a qué es alérgico?
- 7.- El resto de personas que viven en la casa, ¿están de acuerdo con la adopción?

D) OCUPACIONES / TIEMPO LIBRE:

- 1.- ¿Trabaja actualmente?
- 2.- ¿Estabilidad en el trabajo?
- 3.- Horario de trabajo:
- 4.- ¿De cuánto tiempo libre dispone al día/semana?
- 5.- ¿A qué dedica su tiempo libre? (Hobbies)
- 6.- ¿Cuánto tiempo cree que podrá dedicarle a su mascota?

E) SOBRE PERROS EN GENERAL:

- 1.- ¿Cuántos años cree usted que puede llegar a vivir un perro?
- 2.- ¿Qué mira usted a la hora de elegir a un perro? (Su físico, su carácter, su edad...)
- 3.- ¿Qué necesidades cree que tiene un perro?
- 4.- ¿Qué gastos cree que conlleva tener un perro?
- 5.- ¿Qué precio medio piensa que tiene una consulta al veterinario?
- 6.- ¿Qué alimentación cree que es la adecuada para un perro? (Sobras, pan, pienso, comida hecha, huesos...)
- 7.- ¿Qué piensa de la esterilización de perros/-as?

8 .- ¿Esterilizaría usted a su mascota? ¿Por qué?

9 .- ¿Ha tenido alguna mala experiencia con un perro?

10 .- ¿Qué inconvenientes encuentra en tener un animal en casa?

11 .- ¿Cuál es para usted la principal ventaja de tener un perro?

F) SOBRE LA ADOPCIÓN

1 .- Nombre del perro que desearía adoptar (nombre puesto por la asociación):

2 .- El perro que adopte, ¿sería para usted o sería para un regalo?

3 .- ¿Sería para un adulto, para un niño, para una persona mayor, para una persona con alguna discapacidad...?

4 .- ¿Ha tenido perro antes?, Si es así, háganos de él/ellos.

5 .- ¿Tiene otros animales en casa? Háganos de ellos.

6 .- ¿Qué tipo de perro busca? (raza, tamaño, sexo, pelo...)

7 .- ¿De qué edad como máximo?

8 .- En su caso, ¿por qué se decide por un cachorro?

9.- ¿Qué podría decirme de la raza del perro que quiere adoptar? ¿Por qué elige esta raza?

10 .- ¿Qué cuidados cree que necesita un cachorro? ¿Qué ventajas e inconvenientes encuentra en adoptar un cachorro?

11 .- ¿Qué piensa acerca de adoptar a un perro adulto? Por favor, cite al menos una ventaja y un inconveniente que crea que tiene la adopción de un perro adulto:

12 .- ¿Por qué se decide por la vía de la adopción y no opta por comprar al animal?

13 .- ¿Con qué finalidad lo adopta? (Para compañía, para cría, para caza, como guardián, como terapia...)

14 .- ¿Qué espera de un perro?

15 .- ¿Cuánto tiempo pasaría el animal solo en casa?

16 .- ¿Qué hará con su perro por vacaciones?

17 .- ¿Ha visitado un refugio de animales abandonados alguna vez? ¿Es socio/-a de algún refugio de animales? ¿Cuál?

18 .- Hacemos seguimiento postadoptivo y, en ocasiones, preadoptivo. ¿Está usted dispuesto a recibir las posibles visitas correspondientes a estas fases del proceso de adopción?

G) SOBRE NOSOTROS:

Por favor, díganos, si lo recuerda, a través de qué medio nos ha conocido: Internet, un familiar o amigo, una clínica veterinaria...

Si ha sido a través de internet, ¿podría indicarnos la página web donde vió el anuncio?

H) SOBRE ESTE CUESTIONARIO (Opcional):

Por favor, díganos qué le ha parecido este cuestionario en general (pesado, mal elaborado, no es necesario, preguntas que añadiría o quitaría...). ¿Alguna sugerencia al respecto?